

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2015. JANUÁR

Liahóna

**Ezra és
Flora Benson:
Egyként
állva az Úr
munkájában, 32**

**Megtanulni úgy tanítani,
ahogy a Szabadító tette, 24**

**A legfontosabb személy az
életemben, 56**

Kis kezek, nagy hatás, 64

*„Jó a só: de ha a só
megízetlenül, mivel
sózzák meg?”*

Lukács 14:34

Balra: Téli napfelkelte a
Holt-tengeren, Ein Gedi
sóval borított partjainál

ÜZENETEK

- 4** **Első elnökségi üzenet:
Kövessd a prófétákat!**
Írta: Thomas S. Monson elnök
- 7** **Látogatótanítói üzenet:
Jézus Krisztus tulajdonságai:
engedelmes Fiú**

KIEMELT CIKKEK

- 18** **Mit fogtok választani?**
Írta: Russell M. Nelson elder
*Amikor bővelkedsz a választási
lehetőségekben, győződj meg róla,
hogy jó döntéseket hozol!*

BORÍTÓ

Címoldal: A fényképet az Egyháztörténeti Múzeum bocsátotta rendelkezésünkre. A belső borítót fényképezte: Gilad Mass

24 **Milyen tanítóknak kell hát lennetek?**

Írta: a Vasárnapi Iskola általános elnöksége

*A Szabadító tud bennünket a
legjobban megtanítani arra,
hogy hogyan tanítsuk az Ő
evangéliumát.*

28 **Prófétai tanács és templomi áldások**

Írta: Koichi Aoyagi elder

*Amikor követjük a prófétát és első
helyre tesszük a templomi hódolá-
tot, áldások fogják elárasztani az
életünket.*

32 **Flora és én: egyenlő társak az Úr munkájában**

Írta: Aaron L. West

*Tudd meg, hogyan segített az
egyház 13. elnökének, Ezra Taft
Bensonnak az a szeretetteljes,
támogató házasság, melyben
feleségével, Florával éltek.*

ROVATOK

- 8** **2014. októberi konferenciai
jegyzetfüzet**
- 10** **Krisztusról beszélünk:
Egy órát vigyázni Övele**
Írta: Maritza Gonzales Espejo
- 12** **A mi otthonunk –
a mi családjunk:
Út az örökkévaló családhoz**
Írta: Garth és Sandy Hamblin
- 14** **Elmélkedések:
Szentjánosbogarak**
Írta: David Wright
- 15** **Szolgálat az egyházban:
Egy krumpli a tanító néinek**
Írta: Bonny Dahlsrud
- 16** **Az egyház hírei**
- 38** **Utolsó napi szentek történetei**
- 80** **Míg újra találkozunk:
Honnan tudhatom, hogy az
Úr megbocsátott nekem?**
Írta: Harold B. Lee elnök

42

42 Tanácskozások gyakran: Családi tanácsok pároknak

Írta: Nichole Eck
Hogyan kezdünk hozzá a tartalmas, sikeres családi tanácskozásokhoz.

46 Bátorság a házassághoz

Írta: Christian Hägglund
Tudtam, hogy a házasság lesz számomra a következő lépés, de várni akartam, míg az Úr megmondja, mit tegyek.

50

48 A 2015. évi Közös tevékenység mottója

Írta: a Fiatal Nők és a Fiatal Férfiak Általános Elnökségei
Az idei év mottója segít megértenünk, hogyan szolgálhatjuk a legjobban Mennyei Atyánkat.

50 Lépésenként

Írta: Hillary Olsen
Olaszországi fiatalok osztják meg, hogyan szolgálják Istent teljes szívükkel, lelkükkel, elméjükkel és erejükkel.

53 Szolgáld Istent teljes szíveddel, lelkeddel, elmédvel és erőddel

Hogyan alkalmazd az idei évi Közös tevékenység mottóját? Adunk néhány ötletet.

55 Poszter: Szolgálatra fel!

56 Miért fontos az életben Jézus Krisztus?

Íme öt ok arra, hogy miért a Szabadító lehet a legfontosabb személy az életedben.

60 Hogyan érjünk el örökkévaló célokat

Írta: Robert D. Hales elder
Ez a négy cél örömet hoz majd, miközben betöltöd küldetésed itt a földön.

61 Honnan tudom?: Az életem középpontja

Írta: Roberto Pacheco Pretel
Krisztus az amerikai földrészen? A misszionáriusok biztosan tévednek.

62 Térjünk a lényegre!

63 Ez volt a legjobb ajándék

Írta: Mariela Rodriguez
A próféta tanácsának követése által életem legjobb ajándékát tudtam odaadni.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett Liahónát! Tipp: Keress egy ülést a buszon!

72

64 Te is nyújts segítő kezet!

E gyerekekhez hasonlóan ki-mutathatod a gondoskodásodat azáltal, hogy módot találsz mások segítésére.

66 Újszövetségi szentírásfeladat

Ez a tevékenység segíteni fog, hogy idén minden héten elolvashass néhány verset az Újszövetségből.

69 Valami jóra fordítani az időmet

Írta: Clayton W.
Túl hideg volt a kinti játékhöz, így aztán körülmézttem, hogy mit csinálhatnék helyette.

70 A mi oldalunk

71 Különleges tanú: Hogyan segíthetnek nekem a szentírások?

Írta: Boyd K. Packer elnök

72 A titkos fegyver

Írta: Jessica Larsen
Évi volt a legkisebb az osztályunkban: hogyan segíthetett volna győznünk?

74 Olvassuk a szentírásokat! Utazz velünk, és tudj meg még többet Jézus Krisztusról!

76 Abby top 10-es listája

Írta: Rosemary M. Wixom
Nektek mi a legfőbb 10 életcélotok?

77 Újszövetségi szentírásfigurák: Jézus a templomban tanít

78 Ima a buszon

Írta: Mitzy Jiménez Ramirez
Mennyei Atyád hallja az imád, akárhol is vagy éppen.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztő asszisztense: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Lisa C. López

Alkotói és szerkesztői csoport: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálatl.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országoként változik.)
© Intellectual Reserve, Inc., 2015. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 23 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send addresses changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

Hogyan érhetünk el örökkévaló célokat, 60. oldal, és **Abby top 10-es listája,** 76. oldal: Most, hogy egy új év kezdődik, a családdal kitűzhetek bizonyos célokat, melyeket szeretnétek elérni egyénileg és családként. Elolvashatjátok Rosemary M. Wixom nőtestvér cikkét egy fiatal nő top 10-es listájáról az életcéljaira vonatkozóan, és megkérhetitek a gyermekeiteket is, hogy ők is állítsák össze a saját top 10-es listájukat. Az idősebb gyermekeiteknek javukra válhat az is, ha elbeszélgettek Robert D. Hales elder cikkéről, mely az örökkévaló célokról és arról szól, hogy miért fontos megtervezni e célok elérésének módját. Biztassátok a családtagokat, hogy írják

le céljaikat, és tegyék ki egy jól látható, központi helyre az otthonotokban.

Újszövetségi szentírásfeladat, 66. oldal: Vegyétek fontolóra, hogy belefogtok az újszövetségi olvasási feladatba családként. Kezdhettek például azzal, hogy megkértek minden családtagot, hogy mondja el a saját kedvenc történetét Jézus Krisztus életéből. Ezután családként látogassatok el a gospelart.lds.org vagy a scripturestories.lds.org oldalra, ahol az olvasási feladataitokhoz kapcsolódó videókat vagy képeket találhattok. Esetleg előadhattok jeleneteket az Újszövetségből, miközben olvastok.

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

általános konferencia, 8
bűnbánat, 12, 39, 80
célok, 60, 76
család, 12, 28, 32, 42, 46
döntések, 4, 6, 18
engedelmesség, 7
engesztelés, 10
Ezra Taft Benson, 32
halandóság előtti élet, 18
házasság, 28, 32, 42, 46
Hittételek, 69
ima, 78

iskolázottság, 18
Jézus Krisztus, 7, 10, 24,
56, 61, 74
kedvesség, 72
kísértés, 14
megbocsátás, 80
megtérés, 12
misszionáriusi munka, 40,
48, 53, 55, 63
önrendelkezés, 18
örök élet, 14, 60, 76
próféták, 28, 32

szentíráások, 66, 71
szeretet, 15
szolgálat, 15, 38, 41, 48,
50, 53, 55, 64
tanítás, 24
templomi munka, 12, 28
tisztelet, 72
Újszövetség, 66, 68, 74,
77
úrvacsora, 10
viszály, 62

Írta: Thomas S.
Monson elnök

KÖVESD A prófétákat!

Az Egyesült Államok Haditengerészeténél szolgáltam a második világháború vége felé. Matróz voltam, ami a lehető legalacsonyabb beosztás a haditengerészetben. Ezután elnyertem az első rendfokozatot, majd a harmadikat a matróz beosztásban.

Véget ért a második világháború, és később elbocsátottak. De úgy döntöttem, ha valaha is visszamegyek a hadseregbe, akkor főtisztként szeretnék szolgálni. Azt gondoltam: „Ha elkerülhetem, soha ne lássak többet koszos konyhát, és ne kelljen fedélzetet sikálnom!”

Miután elbocsátottak, az Egyesült Államok Haditengerészetének tartalékosa lettem. Minden hétfő este kiképzésre jártam. Keményen tanultam, hogy megfeleljek az elméleti követelményeknek. Az elképzelhető összes vizsgán megfelelttem mentálisan, fizikailag és érzelmileg is. Végül megkaptam a csodás hírt: „Örömmel tudatjuk, hogy elfogadtuk kinevezését az Egyesült Államok Haditengerészete tartalék osztagának zászlósi beosztásába.”

Ragyogó arccal mutattam a levelet feleségemnek, Francesnek, és ezt mondtam: „Megcsináltam! Megcsináltam!” Átölelt, és így szólt: „Elég keményen dolgoztál ahhoz, hogy elérd.”

De aztán történt valami. Elhívást kaptam az egyházközségemben, hogy a püspökség tanácsosa legyek. A püspök tanácsgyűlése pont azon az estén volt, mint a tengerészet kiképzési gyűlése. Tudtam, hogy szörnyű érdeklődésre került sor. Tudtam, hogy nem lesz időm a tartalékosi szolgálatomra és a püspökségi feladataim egyidejű ellátására. Nem tudtam, mit tegyek. Döntést kellett hoznom.

Imádkoztam róla. Aztán elmentem, hogy találkozam a férfival, aki a cövekelnököm volt, mikor még kisfiú voltam:

Harold B. Lee elderrel (1899–1973), aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt. Leültem vele szemben az íróasztalánál. Elmondtam neki, mennyire sokat jelent nekem az a tisztí kinevezés. Még a levél másolatát is megmutattam neki, benne a kinevezésem hírével.

Egy pillanatra elgondolkodott, majd így szólt hozzám: „Elmondom, mit kellene tenned, Monson testvér. Írsz egy levelet a Haditengerészet-ügyi Hivatalnak, és megmondod nekik, hogy a püspökségbe való elhívásod miatt nem fogadhatod el azt a kinevezést az Egyesült Államok Haditengerészetének tartalékosaként.”

Összeszorult a szívem. Majd hozzátette: „Ezután írsz a Tizenkettedik Haditengerészeti Körzet parancsnokának San Franciscóban, és elmondod neki, hogy szeretnél leszerelni tartalékosként.”

Ezt feleltem: „Lee elder, te nem ismered a hadsereget. Természetesen nem fognak kinevezni, ha nem fogadom el, de a Tizenkettedik Haditengerészeti Körzet nem fog elengedni. Mivel Koreában háború van kitörőben, a tisztelteseket biztosan behívják majd. Ha pedig később visszavesznek, akkor tisztként szeretnék visszatérni, de ezt nem tehetem meg, ha most nem fogadom el ezt a kinevezést. Biztos, hogy ezt a tanácsot szeretnéd adni?”

Lee elder a vállamra helyezte a kezét, és atyai hangon azt mondta: „Monson testvér, legyen több hited! A sereg nem neked való.”

Hazamentem. Egy könnyáztatta kinevezést helyeztem vissza a borítékba egy kísérőlevéllel együtt, melyben megírtam, hogy nem fogadom el a kinevezést. Ezután írtam a Tizenkettedik Haditengerészeti Körzetnek, és kértem a leszerelésemet a tartalékosi szolgálatból.

Nem lennék abban az egyházi tisztségben, melyben most vagyok, ha nem követtem volna Harold B. Lee elnök tanácsát.

A tartalékos szolgálatból való felmentésem az utolsó csoportban került feldolgozásra a koreai háború kirobbanása előtt. A központi alakulatomat mozgósították. Hat héttel azután, hogy elhívtak a püspökségbe tanácsosnak, elhívtak az egyházközségem püspökévé.

Nem lennék abban az egyházi tisztségben, melyben most vagyok, ha nem követtem volna egy próféta tanácsát, ha nem imádkoztam volna erről a döntésről, és ha nem ismertem volna fel egy fontos igazságot: Isten bölcsessége gyakran balgaságnak tűnik az emberek szemében.¹ De a legnagyobb lecké, melyet megtanulhatunk a halandóságban, az, hogy ha Isten szól és gyermekei engedelmeskednek, akkor mindig helyesen fognak cselekedni.

Sokszor halljuk, hogy a történelem kapuja kicsiny sarokpántokon fordul

meg, és ez így van az életünkkel is. A döntések meghatározzák a sorsunkat. De nem vagyunk magunkra hagyva a döntéseinkkel.

Ha meg szeretnék látni a mennyek fényét, ha érezni kívánjátok a Mindenható Isten sugalmazását, ha

arra vágytok, hogy szívetekben ott égjen az érzés, hogy Mennyei Atyánk vezet titeket, akkor kövessétek Isten prófétáit. Ha követitek a prófétákat, biztonságos területen lesztek. ■

JEGYZET

1. Lásd 1 Korinthusbeliek 2:14.

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Az egyházban nem sokan kapnak majd személyes tanácsot egy apostoltól, ahogyan az Monson elnökkel történt. Mégis áldottak lehetünk, ha követjük a próféták és apostolok tanításait. Fontold meg, hogy elolvasod Monson elnök legutóbbi általánoskonferenciai üzeneteit (ne feledd a nyitó- és záróbeszédeit sem). Keress bennük olyan konkrét felhívásokat, melyek cselekvésre szólítanak. Megbeszélheted a tanultakat az általad látogatott személyekkel, és végiggondolhatjátok, milyen módokon alkalmazzátok Monson elnök tanácsát.

A fiataloknak és gyermekeknek szóló ezen üzenettel kapcsolatos tanítási ötletekért lásd a 6. oldalt.

Tanács a nehéz döntésekhez

Henry B. Eyring elnök, aki az első tanácsos az Első Elnökségben, mesélt egy alkalomról, amikor követte a próféta tanácsot. Az egyik általános konferencia alatt Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) arra biztatta az egyház tagjait, hogy szabaduljanak az adósságtól, különösen a jelzáloghiteltől.

Eyring elnök így fogalmazott: „A gyűlés után feleségemhez fordulva megkérdeztem: »Szerinted van rá valamilyen mód, hogy ezt meg tudjuk tenni?« Először nem tűnt úgy, hogy

képesek leszünk rá.” Estére azonban eszébe jutott, hogy van egy telkük, amit éveken át próbáltak sikertelenül eladni. „Mivel... bíztunk Istenben és az Ő szolgája üzenetében elhangzó néhány szóban, [felhívtunk valakit]. [...] A konferenciát követő hétfőn... olyan választ hallottam, mely a mai napig erősíti az Istenbe és az Ő szolgálóiába vetett bizalmamat.” Még aznap jött egy férfi, aki olyan összeget kínált Eyringék ingatlanjáért, ami egy kicsit több is volt, mint a jelzáloghitelük.

Eyringék hamarosan kikerültek az adósságból (lásd *Bízz Istenben, majd menj, és tedd a dolgod! Liahóna*, 2010. nov. 72–73.).

Neked talán nem kell jelzáloghitelt törlesztened, de a próféta tanács képes arra, hogy itt és most átvezessen téged a munkával, tanulmányokkal, misszióval és randevúzással kapcsolatos nehéz döntéseken. Beszélj meg a családdal vagy a barátaiddal, hogyan tudod követni a prófétát a döntéseid meghozatalában.

GYERMEKEKNEK

Találd meg az utad

Rengeteg döntést kell meghoznunk, hogy visszatérhessünk Mennyei Atyánkhoz. A legjobb döntéseket akkor hozhatjuk, amikor követjük a prófétát.

Találjátok meg az útvesztőből kivezető utat. Amikor döntés előtt álltok, nézzétek meg, mit tanácsolnak a próféták!

Olvasd a szentírásokat
Menj jobbra

Imádkozz
Menj lefelé, majd jobbra

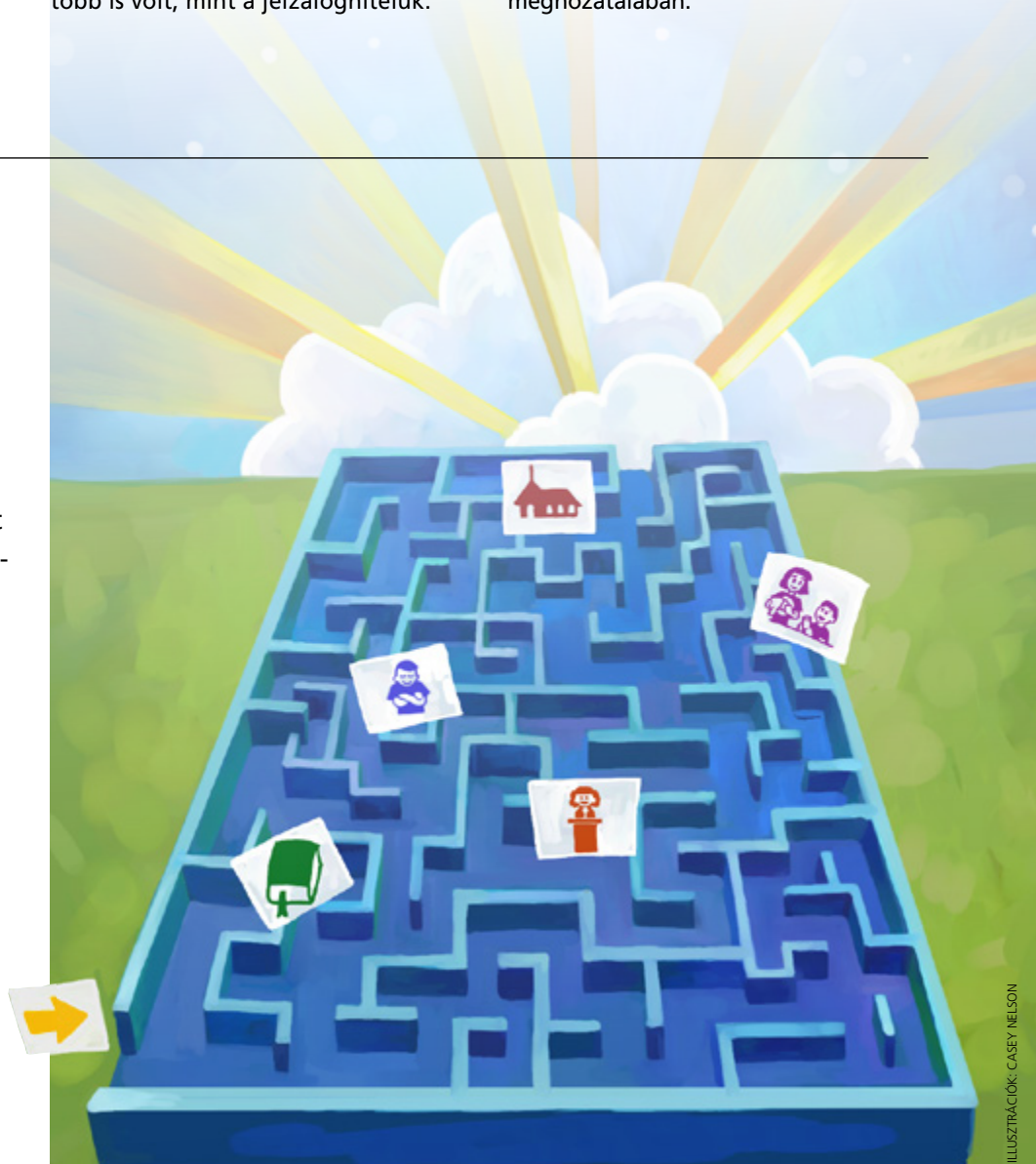
Oszd meg a bizonyágot
Menj jobbra

Segíts másoknak
Menj lefelé, majd balra

Járj istentiszteletra
Menj felfelé

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy megtudd, mit kell megosztanod. Hogyan fog segíteni a Szabadító életének és küldetésének megértése az Őbelé vetett hited gyarapodásában, és abban, hogy áldásban részesíthesd azokat, akik felett látogatótanítóként őrködsz? További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org honlapra!

Jézus Krisztus tulajdonságai: engedelmes Fiú

Ez az üzenet annak a látogatótanítóiüzenet-sorozatnak a része, amely a Szabadító tulajdonságait mutatja be.

Amikor követjük Jézus Krisztus példáját az engedelmisségben, az növeli az Őbelé vetett hitünket. „Csoda-e – mondja Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából –, hogy Krisztus mindenk előtt azt választotta, hogy az Atyjával való kapcsolata alapján határozza meg önmagát: hogy szereti Őt, engedelmeskedik és aláveti magát Őneki, mint hűséges fiú? [...] Az engedelmisség *valóban* a menny első törvénye.”¹

A szentírások azt tanítják, hogy „amikor bármilyen áldásban részesülünk Istentől, az ama törvény iránti engedelmisség által történik, amelyen az áldás alapszik” (T&Sz 130:21). A lelki fejlődésünk akkor valósul meg, amikor engedelmisség által közel kerülünk Istenhez, és meghívjuk életünkbe a Szabadító engesztelésének erejét.

Amikor „engedelmisséget tanúsít[unk] Jézus Krisztus evangéliumának [tantételei] és parancsolatai iránt – mondta D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából –,

Gondold át

Milyen példákat találhatunk az engedelmisségre a szentírásokban?

élvezhetjük az áldások folyamatos kiadását, ahogy azt Isten megígérte nekünk, mikor szövetséget kötött velünk. Ezek az áldások biztosítják az ahhoz szükséges forrásokat, hogy mi magunk cselekedjünk, ne pedig velünk cselekedjenek az életünk során. [...] Az engedelmisség révén jobban tudjuk uralni az életünket, és több lehetőségünk nyílik cselekedni, dolgozni és alkotni.”²

További szentírások

Lukács 22:41–46; Tan és a szövetségek 82:10; 93:28

JEGYZETEK

1. Jeffrey R. Holland, “The Will of the Father in All Things” (Brigham Young University devotional, Jan. 17, 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson: A szövetségek ereje. *Liahóna*, 2009. máj. 20–21.
3. David A. Bednar: Megtérni az Úrhoz. *Liahóna*, 2012. nov. 109.

Hit, család, segítségnyújtás

A szentírásokból

„Átadható-e másoknak a parancsolatoknak való állhatatos engedelmisségből fakadó lelki erő? – kérdezte David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – ...egyértelműen nemleges a válasz.”³

A tíz szűzről szóló példázat jól szemlélteti ezt a tantételt. Bár minden szűz vitte a lámpását, mikor „kimenének a vőlegény elé”, csak öten voltak elég bölcsék ahhoz, hogy olajat is vigyenek a lámpásukba. A többi öt bolond volt, mert „nem vivének magukkal olajat”.

Aztán éjfélkor felhangzott a kiáltás: „Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!” Minden szűz előkészítette a lámpását, de a bolond szűzeknek nem volt bele olajuk. A bolondok azt mondták az eszes szűzeknek: „Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.”

Az eszes szűzek pedig azt felelték: „Netalán nem lenne elegendő nekünk és néktek; menjetez inkább az árusokhoz, és vegyetez magatoknak.” Amíg a bolond szűzek odavoltak, jött a vőlegény, az eszes szűzek pedig elmentek vele, azután „bezáratték az ajtó” (Máté 25:1–13).

2014. OKTÓBERI KONFERENCIAI JEGYZETFÜZET

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam,... akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (TE&SZ 1:38).

A következő oldalak (és az eljövendő számokban található konferenciai jegyzetfüzetek) használata segíteni fog tanulmányozni és alkalmazni az élő próféták, apostolok és más egyházi vezetők legfrissebb tanításait, miközben visszapillantasz a 2014. októberi általános konferenciára.

KIEMELT TAN

Élő próféták vezetnek bennünket

„Tavaly, amikor Monson elnök elért az egyház elnökeként végzett szolgálata öt éves mérföldkövéhez, visszatekintett 50 esztendő apostoli szolgálatára, és ezt a kijelentést tette: »Biztosítalak benneteket afelől, hogy az egyház jó kezekben van. Az Első Elnökség Tanácsa és a Tizenkét Apostol Kvóruma számára felállított rendszer biztosít [minket] afelől, hogy mindig jó kezekben lesz, és hogy jöjjön bármi is, nincs okunk aggodalomra vagy félelemre. Szabadítónk, Jézus Krisztus, akit követünk, akinek hódolunk, és

akit szolgálunk, mindig ott áll a kormányrúdnál.«¹

Monson elnök, köszönjük neked ezeket az igazságokat! És köszönjük neked az egész életeden át nyújtott példás és odaadó szolgálatodat. [...] Támogatunk téged, nem csupán felemelt kezünkkel, hanem teljes szívünkkel és minden felajánlott erőfeszítésünkkel.”

Russell M. Nelson elnök: A próféták támogatása.
Liahóna, 2014. nov. 76.

JEGYZET

1. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.

PRÓFÉTAI ÍGÉRET

Krisztus ösvénye

„Krisztus azt ígérte nekünk, hogy megosztja velünk azt az örök életet, melynek elnyeréséért meghalt, ha szavait megismerve, tanításait követve és az Ő útját járva igyekszünk Őt tenni életünk középpontjába. Nincs magasabb cél annál, amikor úgy döntünk, hogy elfogadjuk a Tőle jövő fegyelmezést, az Ő tanítványává válunk, és egész életünkben az Ő munkáját végezzük. Semmi más, semmilyen más döntésünk nem képes kihozni belőlünk azt, amit Ő tud kihozni belőlünk.”

Thomas S. Monson elnök: Egyengedd el lábaid ösvényit. *Liahóna*, 2014. nov. 88.

MINDANNYIAN MEGÁLDATTAK A BÖJTÖLÉS ÁLTAL

„Tanúságomat teszem a csodákról – mind lelki, mind fizikai csodákról –, melyek azoknak adatnak, akik betartják a böjt törvényét. [...] Tartásotk becsben ezt a szent kiváltságot legálabb havi egy alkalommal, és legyetek

olyan nagylelkűek a böjti felajánlásban és más emberbaráti, oktatásügyi és misszionáriusi hozzájárulásban, amennyire a körülményeitek engedik. Ígérem, hogy Isten bőkezű lesz veletek, és azok, akik általatok kapnak enyhülést, mindörökre áldottnak nevezik majd a neveteket.”

Jeffrey R. Holland elder: *Nem vagyunk-e mindannyian koldusok?* *Liahóna*, 2014. nov. 42.

VÁLASZOK A SZÁMODRA

A próféták és a vezetők minden konferencián sugalmazott válaszokat adnak az egyháztagnakok lehetséges kérdéseire. Használd a *Liahóna* 2014. novemberi számát vagy látogass el a conference.lds.org honlapra, hogy válaszokat találj az alábbi kérdésekre:

- Miként egyek Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus? Lásd Robert D. Hales: Örök élet: megismerni Mennyei Atyánkat és Fiát, Jézus Krisztust. 80.
- Mi a bizonyosság és hogyan tehetek szert rá? Lásd Craig C. Christensen: Magam tudom ezeket a dolgokat. 50.
- Mit tegyek, miközben választ keresek a kérdéseimre? Lásd M. Russell Ballard: Maradjatok a csónakban, és kapaszkodjatok! 89.

PÁRHUZAMOK

TEMPLOMOK

Esetenként több mint egy beszélő is szól ugyanarról az evangéliumi témáról. Nézzük, mit mondott a következő három beszélő a templomokról:

- „Sugalmazást és kinyilatkoztatást kaphatunk a templomban – emellett erőt is, hogy megbirkózzunk az élet megpróbáltatásaival.” – Linda K. Burton nőtestvér: Oly módon felkészülve, amilyent még sohasem láttak. 111.
- „A templom tápláló lelkülete révén megismerhetjük a Szabadító engesztelésének valóságát, erejét és reménységét a személyes életünkben.” – Neill F. Marriott nőtestvér: Világosságotok megosztása. 117.
- „Ha szeretnénk részesülni minden áldásban, melyet Isten oly nagylelkűen felajánl, akkor a földi utunk a templomhoz kell hogy vezessen. A templomok Isten szeretetét fejezik ki.” – Jean A. Stevens nőtestvér: Isten szövetséges leányai. 114.

Az általánoskonferencia beszédek elolvashatók, megtekinthetők, illetve meghallgathatók a conference.lds.org honlapon.

EGY ÓRÁT VIGYÁZNI ÓVELE

Írta: Maritza Gonzales Espejo

Egy nap az úrvacsorai gyűlési beszédemre készültem. Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának Jézus Krisztus engesztelése című cikkét tanulmányoztam a *Liahóna* 2008. márciusi számából. Holland elder ebben a cikkben felidézi Orson F. Whitney elder (1855–1931) egyik álmát, melyben látta a Szabadítót a Gecsemáné kertjében. Whitney elder leírta azt a fájdalmat és kínt, melyet látott, hogy a Szabadító elszenvedett. Majd ezt írta:

„Azután felemelkedett és odasétált, ahol az apostolok térdeltek, de ők addigra elaludtak.” Gyengéden megrázta és felkeltette őket, majd ugyanolyan gyengéden, mindenféle harag vagy dorgálás nélkül megkérdezte őket, hogy miért nem tudtak vigyázni vele egy óráig sem...

Visszatért a helyére, újra imádkozott, majd visszament az apostolokhoz, akiket újra alva talált. Újból felébresztette őket, megintette őket, majd visszatért és imádkozott, ahogy korábban is tette. Ez háromszor történt meg.”¹

Amint ezt elolvastam, a kinyilatkoztatás lelke utat talált az elmémbe. Azonnal tudtam, hogy azzal tudnék „vigyázni vele egy óráig”, ahogyan az úrvacsorai gyűlésekhez hozzáállok

minden vasárnap. Azóta rájöttem, hogy ez olyan óra, mely során sokkal jelentőségteljesebb módon imádkozhatunk Mennyei Atyánkhoz. Az ima mindig nélkülözhetetlen, de amikor a Lélek jelen van az úrvacsora óráján, az lehetőséget nyújt, hogy sokkal közelebb emeljük magunkat Mennyei Atyánkhoz és Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz. Amikor gondolatainkat az Úrra összpontosítjuk, az bizonyos szempontból olyan, mintha ott

lennénk vele a kínszenvedése pillanatában, melyet akkor élt át, mikor magára vette a bűneinket. Annak az ideje ez, hogy elismerjük, mennyi fájdalmat szenvedett el értünk.

Számomra az úrvacsorai gyűlés jelent mindent. A végtelen szabadítás órája az. Szent időszakká vált számomra, mely során emlékezhetek, és elkötelezhetem magam imában és lélemben, hogy tisztelni fogom szövetségemet, és követem Szabadítóm

AZ EMLÉKEZÉS ÉS ÁHÍTAT PILLANATA

„Az úrvacsorának erőteljes, áhítatos, emlékezzeteljes pillanatnak kellene lennie. Lelki érzéseket és benyomásokat kell keltenie bennünk. Ezért nem szabad sürgetnünk. Ez nem valami, amin »túl kell lennünk« ahhoz, hogy az úrvacsorai gyűlés valódi céljához odaérjünk. Ez maga a gyűlés valódi célja. És mindaz, ami elhangzik, amit eléneklünk vagy amiért imádkozunk ezen istentiszteletek során, összhangban kell hogy álljon e szent szertartás nagyságával.”

Elder Jeffrey R. Holland of the Quorum of the Twelve Apostles, “This Do in Remembrance of Me,” *Ensign*, Nov. 1995, 68.

tökéletes példáját. Tudom, hogy Ő él, és szeret engem. Tudom, hogy mindannyian csupán az Ő áldozata és kiontott, drága vére által lehetünk megszabadítva. Tudom, hogy ez igaz, mert miközben azon igyekeztem, hogy „vigyázzak vele egy órát”, az értelmem megvilágosodott, az életem megáldatott, és a látásmódom az Ő jelenlétében való örök életről elmélyült. ■

A szerző Peruban, Icában él.

JEGYZET

1. Orson F. Whitney idézet, Jeffrey R. Holland: Jézus Krisztus engesztelése. *Liahóna*, 2008. március 34.

HOGYAN VÁLTOZTATHATJA MEG AZ ÚRVACSORAVÉTEL AZ ÉLETEMET?

A 2012. októberi általános konferencián Don R. Clarke elder a Hetvenektől ezt tanította: „Ha megfelelően felkészülünk az úrvacsorára, megváltoztathatjuk az életünket.” Majd javasolt „öt olyan alapelvet, melyek áldást hozhatnak az életünkre, amikor az úrvacsorából érdemesen veszünk”:

1. Érezzük hálát Jézus Krisztus engesztelése iránt.
2. Emlékezzünk arra, hogy a keresztelési szövetségeinket újítjuk meg.
3. Törekedjünk arra, hogy érezhessük a bűneink bocsánatát.
4. Törekedjünk sugalmazásra gondjaink megoldásához.
5. Érdemesen vegyünk az úrvacsorából, hogy eltelhessünk a Szentlélekkel.

Clarke elder megígérte: „Mindig nagyszerű lesz az úrvacsorai gyűlés, ha hódolatunk központjában az úrvacsora áll.”¹

JEGYZET

1. Don R. Clarke: Az úrvacsora áldásai. *Liahóna*, 2012. nov. 104–106.

ÚT AZ ÖRÖKKÉVALÓ CSALÁDHOZ

Írta: Garth és Sandy Hamblin

Az 'Akau'ola család, miután megtért, elhatározta, hogy eljut a templomba.

Egyik vasárnap reggel, egy barátokkal átmulatott éjszaka után, mely során alkoholt és kavát fogyasztottak, a tongai Siope 'Akau'ola épp hazafelé tartott, mikor látott egy ünneplőbe öltözött családot. Nevetgéltek és beszélgettek, miközben együtt sétáltak. Siope azon tűnődött, vajon mitől ilyen boldogok, ezért követte őket, hogy lássa, hová tartanak.

Siope látta, amint a család egy utol-sónapiszent egyházi épületbe lép be. Az ablakon át figyelte, ahogy mások is megérkeznek. Az arcukról boldogság sugárzott, ahogy a családok egymás mellett ültek és dicsőítő énekeket énekeltek.

Siope gondolatai a feleségére, Liura terelődtek. A szeretet, melyet éreztek egymás iránt, mikor összeházasodtak, kezdett kihűlni. Siope szerette volna újraéleszteni a szerelmüket. Hazasi-etett, hogy elmondja a feleségének, megtalálta a módját, hogyan tehetik sikeressé a családjukat: csatlakozniuk kell az egyházhoz.

Siope még aznap elment a püspök otthonába a falvukban. A püspök felismerte Siopét, mert látta már korábban részegen az utcán. Beszélgetés közben Siope látta a püspök kétkedő tekintetét, ő azonban eltökélt volt; bátran elmondta a püspöknek, hogy meg szeretne keresztelkedni. A püspök egy pillanatig habozott, azután beinvitálta

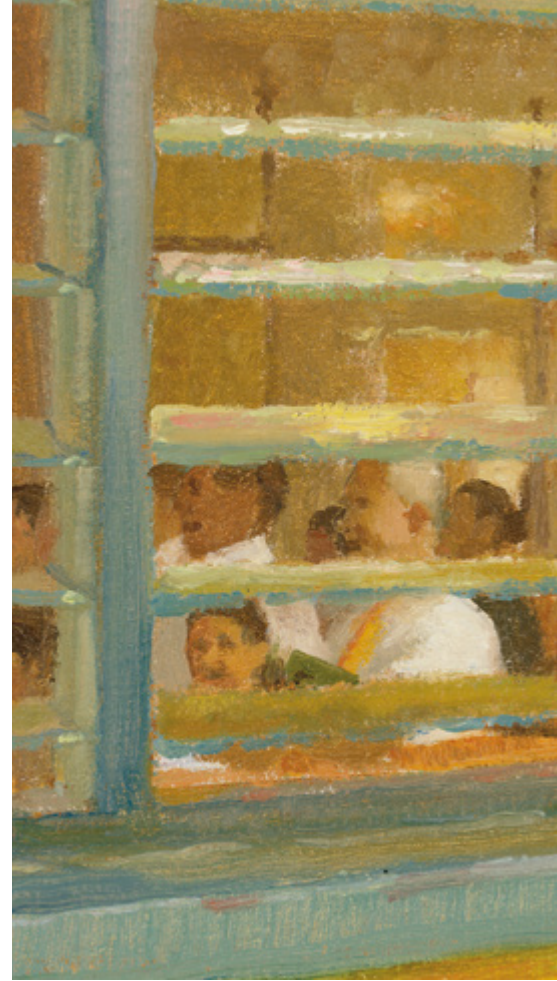
Siopét, és elkezdte tanítani neki Jézus Krisztus evangéliumát.

Liu eleinte vonakodott, de aztán látta, hogy a férje kezd az előnyére változni. Siope egyre több időt töltött a gyermekeikkel, és a tettei azt tükrözték, hogy nagyobb szeretettel volt felesége és a családja iránt. Így hát Liu is elkezdett leckéket venni a misszionáriusoktól, és hamarosan mindketten megkeresztelkedtek.

Ahogy közeledett a keresztelkedésük első évfordulója, az 'Akau'ola család eltűnődött a templom csodálatos áldásain. Siope így szólt: „Ha a templom áldásai oly sokkal nagyobbak, mint azok, amelyeket a keresztelkedés által kaptunk, akkor gondold csak el, milyen csodálatosak lehetnek a templomi áldások!” Azon vágyuk ellenére, hogy összepecsételhessék őket, a tongai templom épp átépítés alatt volt, így két lehetőség kínálkozott: vagy várnak több mint egy évet, vagy egy drága utazással eljutnak Új-Zélandra vagy Fidzsire a templomba.

A család sokat gondolkodott és imádkozott, hogy mit tegyenek. Végül úgy döntöttek, hogy felvesznek egy kisebb kölcsönt. Amíg az elbírálásra vártak, a kölcsönt kínáló bank leégett egy tűzben. Minden kölcsönbírálatot felfüggesztettek a jövő évig.

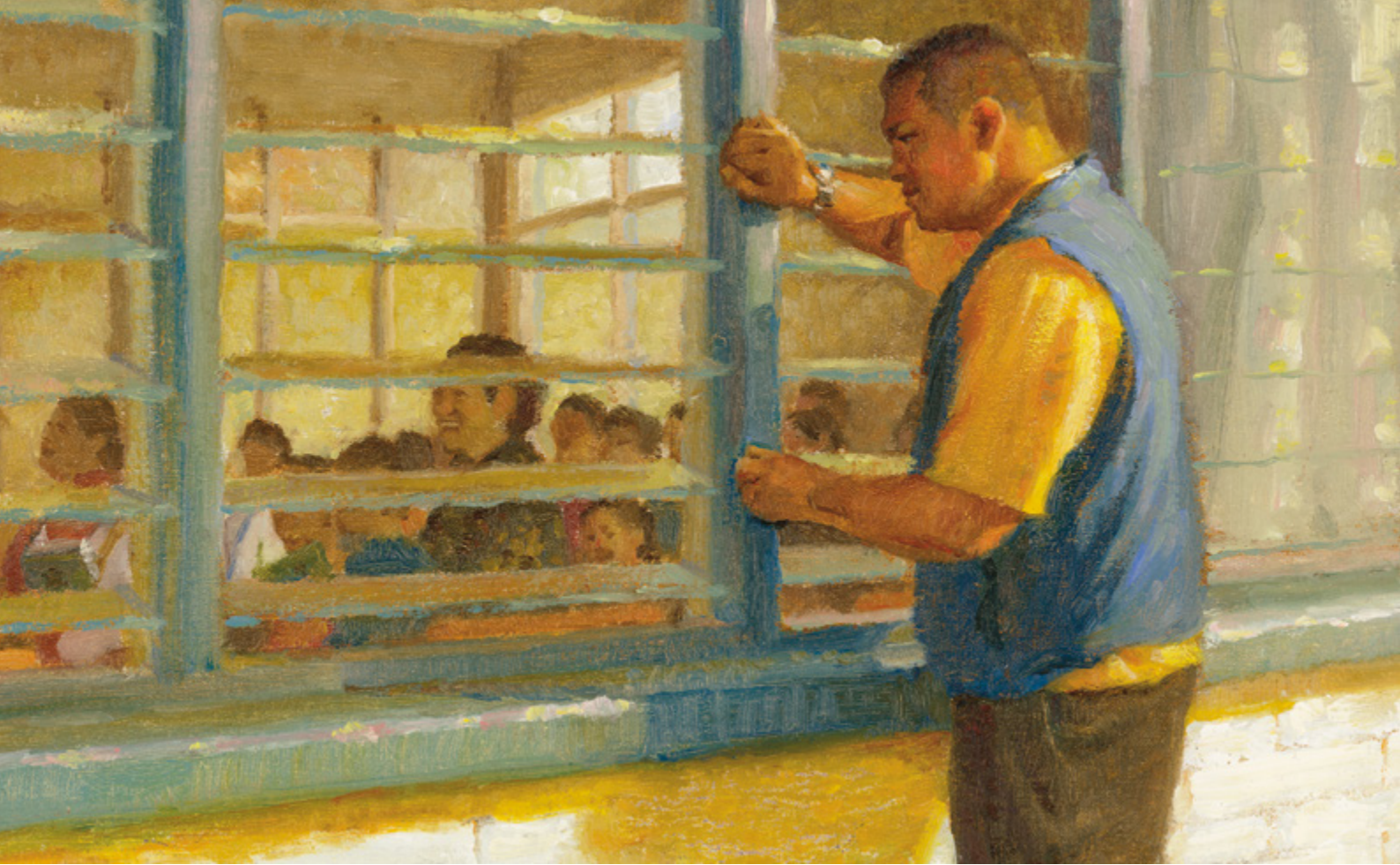
Siope és Liu nagyon elcsüggedt. Kis nappalijukban ültek, és csodáért

imádkoztak. Miközben imádkoztak és tanácskoztak, megkapták a választ: „Lelki szemeimmel láttam, ahogy a családi kisbuszunk ránk mosolyog, és tudtam, hogy ez a válasz az imáinkra” – mondta Siope. Már másnap el tudták adni az autójukat, és megvették a repülőjegyeket az ottagú családjuk számára Fidzsire.

Nagyon későn érkeztek meg a fidzsibeli Nadiba, három fáradt gyermekkel, és még hosszú út állt előttük a Suva templomig. „Rájöttem, hogy minél inkább igyekszünk közeledni az Úr házához, Sátán annál inkább próbál minket rávenni, hogy adjuk fel, még mielőtt elnyernénk annak áldásait” – mondta Liu.

Míg a reptéren ücsörögtek, és próbálták eldönteni, hogyan tovább, találkoztak egy nővel, aki segített szállást szerezniük, és elintézte nekik, hogy a következő napon eljussanak Suvába, a megszokott tarifa töredékéért. Úgy

éreztek, hogy Isten egy angyalt küldött a segítségükre.

Másnap meg is érkeztek a templomba. „Amikor beléptünk a templomba, békét és nyugalmat éreztem a szívemben – meséli Liu. – Még sosem láttam semmit olyan tisztának és fehérnek, mint amilyen a templomban volt. Egy gondolatom támadt: Ha a templom egy ember által készített ház, és ennyire gyönyörű, akkor milyen gyönyörűséges lehet az az otthon, melyet Mennyei Atyánk ígért nekünk!”

A templomban szerzett élményeik életre szóló változást hoztak a családnak. Liu azt mondta: „Fidzsin

mindvégig Mennyei Atyánk irántunk érzett szeretetét tapasztaltam. Ha úgy döntünk, hogy követjük Őt, akkor Ő tényleg gondoskodni fog rólunk.”

Miután hazatértek, a csodálatos áldások továbbra is folytatódtak az ‘Akau’ola család életében. Siope és Liu mindketten főiskolai ösztöndíjat kaptak, megszerezték tanári diplomájukat, és munkát kaptak a Liahóna Középiskolában.

Tanításuk során tudomásukra jutott, hogy vannak gyerekek, akiknek nincs hol lakniuk. Siope és Liu ajtaján egyre több gyerek kezdett bekopogtatni. Néha egyedül, de sokszor inkább

kettesével-hármasával jöttek. A házaspár pedig befogadta őket. Kis otthonukban jelenleg 20-an élnek. Van még öt másik „örökbefogadott” gyermekük is, akik azóta elköltöztek, mert főiskolára vagy misszióba mentek.

Siope és Liu tudják, hogy ezek a gyermekek növekedni és virágozni fognak, ha megkapják a megfelelő szeretetet és nevelést. Azok közülük, akik nem voltak egyháztagok, azóta befogadták az evangéliumot, és növekszik bennük a vágy, hogy missziót szolgáljanak. Siope és Liu minden gyermeket, akiről gondoskodnak, a *sajátjuknak* nevezik, a gyerkőcök pedig anyunak és apunak hívják Liut és Siopét. Az ‘Akau’ola család tudja, hogy bőséggel megáldottak, és boldogan osztják meg ezeket az áldásokat másokkal is. ■

A szerzők az Egyesült Államokbeli Alaszkában élnek, és jelenleg Tongán szolgálják missziót.

SZENTJÁNOSBOGARAK

Írta: David Wright

Vajon szemünket az örökkévaló jutalmakon tartjuk-e, vagy valami másan?

Sok évvel ezelőtt egy ásatáson dolgoztam egy Aguatega nevű településen, mely Guatemala egyik gyönyörű, ám távoli vidékén található, és csupán hosszú csónakúttal közelíthető meg a Petexbatún-folyón.

Egyik este több régésszel együtt épp visszatérőben voltam Aguategába, miután az egész napunkat a szomszédos területen töltöttük. Amint a csónakkal felfelé mentünk a folyón, csupán a motor halk bűgása és a rovarok ciripelése törte meg a csendet. Nekidőltem a csónak oldalának, élvezve a békés utat és a holdfény nélküli, különösen tiszta égboltot. Miközben a csónak követte a kanyargó folyó útját, úgy igyekeztem megőrizni a tájékozódó képességemet, hogy szemmel tartottam a Sarkcsillagot. A csillag néha eltűnt a folyópart mentén sorakozó fák sötét lombjai mögött, de aztán mindig hamar előtűnt.

A folyó egyik kanyarulatában egyszer aztán újra szem elől tévesztettem a Sarkcsillagot a lombok mögött. Mikor a csónak délnek fordult, újra hamar visszataláltam rá, és úgy éreztem magam, mint egy öreg tengerész – nagyon büszke voltam a tájékozódási képességemre. Egy perc nézés után azonban rájöttem, hogy hibáztam: nem a Sarkcsillagot lőttem be, sőt, még csak nem is egy csillagot. Egy szentjánosbogarat figyeltem.

Csak ekkor jöttem rá, hogy a felettem lévő „csillagok” javarészt

valójában szentjánosbogarak, csendben keringözve a meleg nyári levegőben. Csodálatos módon a tucatnyi szentjánosbogár fénye a fejem fölött szinte megegyezett a távoli csillagok és galaxisok ragyogásával, a csónak ide-oda kanyargása miatt pedig könnyű volt összekevernem őket.

„Hogyan téveszthettem össze egy aprócska szentjánosbogarat egy szinte végtelen fényű csillaggal?” – töprengtem. A válasz azonban világos volt: csupán nézőpont kérdése az egész. A szentjánosbogarak viszonylag halvány fénye azért vetekedett a csillagokéval, mert a bogarak csupán néhány centire voltak tőlem, a csillagok viszont távol. Számomra a kettő szinte azonosnak tűnt.

A szentjánosbogarakhoz hasonlóan a kísértések és próbatételek azért tűnnek nagynak, mert közel vannak, miközben pedig a megígért áldások, a csillagokhoz hasonlóan, nagyon távolinak tűnhetnek.

Lelki rövidlátásunknak számos következménye lehet. Minél messzebbinek tűnik a jutalom, annál nagyobb kísértést érzünk, hogy azt gondoljuk, halogathatjuk bűnbánatunk napját és közben mégis visszatérhetünk Mennyei Atyánkhoz, hogy igényt tartunk örökkévaló örökségünkre (lásd Alma 34:33–34). Talán elkezdünk kételkedni az örökkévaló jutalomban, vagy úgy döntünk, hogy sokkal jobban esik kielégíteni a természetes embert most, mint olyan áldásokra várakozni, melyek csak jóval később következnek el. Esetleg félünk az állandó, életen át tartó hadakozástól a bűn ellen, vagy nincs elegendő hitünk abban, hogy Szabadítónk segít majd ellenállnunk Sátán csapásainak.

Időnként mindannyian szem elől tévesztjük örökkévaló távlati látásmodunkat; a kihívás abban rejlik, hogy amilyen hamar csak tudjuk, visszanyerjük azt. Bár a világ talán vonzó, hamis jutalmakat ígér, feltekinthetünk Jézus Krisztusra, miközben az élet kacskaringós ösvényein járunk, bízva abban, hogy Ő valóban „megjutalmazza azokat, a kik őt keresik” (Zsidók 11:6).

Már évek teltek el e csónakutam óta a folyón, de még ma is, mikor kísértéssel találom szembe magam, megállok egy pillanatra, és emlékeztetem önmagam, hogy „ez csak egy szentjánosbogár”. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Floridában él.

EGY KRUMPLI A TANÍTÓ NÉNINEK

Írta: Bonny Dahlsrud

Megtanultam, hogy nem kell mindig látványos szolgálatot végezniem.

Egy szeretetteljes, apró gesztus ugyanolyan kedves.

Általános iskolai tanítóként a több mint 25 éves pályafutásom alatt rengeteg érdekességet kaptam ifjú diákjaimtól. Gyakorik voltak a bolondos üzenetek, a saját készítésű rajzok és a kreatív alkotások. Tavaly azonban életemben először egy krumplit kaptam.

„Egy krumpli a tanító néninek – mondta a kis Emma büszkén, ahogy az asztalomhoz lépett –, mert nincs nálam alma.” Közepes termetű burgonya volt, tisztára síkálva, és a maga krumpli módján gyönyörű. Megköszöntem, és kihelyeztem az asztal szélére. A nap folyamán többször láttam Emma hatalmas kék szemében a büszke csillogást, amikor csak ránézett.

Tanítás után még volt egy kis dolgom az asztalnál, és mikor felnéztem a krumplira, mosolyognom kellett. A gyermekek olyan egyszerűen látnak mindent, és Emma ezzel a hétköznapi burgonyával valami nagyon fontosat tanított nekem. Több mint egy hétig az asztalon hagytam, mert jó emlékeztetőként szolgált számomra.

Egyházközségi nőtestvérként és látogatótanítóként szerettem volna szolgálni másokat, de mindig

egy „almára” vártam ahhoz, hogy időt szakítsak a segítségnyújtásra. Ha épp elfoglalt voltam és nem volt időm még egy tepsis ételt készíteni, vagy ha valamilyen különleges virágot szerettem volna adni, de nem jutottam el a virágboltba, akkor figyelmen kívül hagytam a Lélek szelíd, halk hangját, mikor valaki nevét suttogetta nekem, akinek talán szüksége lehetett a szolgálatomra.

„Majd a hétfvégén, mikor lesz rá időm, csinállok valamit – győzködtem magam ilyenkor. – Biztos nem pont most van rám szüksége valakinek.”

De mi van akkor, ha tényleg akkor volt rám szüksége valakinek? Mi lett volna, ha nem hessegetem el a készíttést, hogy meglátogassam egy idősebb szomszédomat, vagy a fiatal

özvegyasszonyt, aki épp most veszítette el a férjét? Vajon szolgálhattam vagy segíthettem volna-e annak ellenére, hogy éppen akkor csak egy „krumplim” lett volna a számukra?

Nagyszerű leckét tanultam Emmától, amit nagyon igyekszem a gyakorlatba átültetni. Ha nincs almám, inkább adok egy krumplit, de azonnal. Nem szeretnék várni, míg tepsis ételt vagy a különleges citromkrémes pitét elkészítem; inkább veszek egy dobozos kekszet. Nem jutok el túl gyakran a virághoz sem, de egy kis beszélgetésre azért beugorhatok virág nélkül is. Nagyszerű lenne egy saját készítésű képeslap, de egy rövid telefonhívás is megteszi. Nem kell mindig látványos szolgálatot végezniem. Egy szeretetteljes, apró gesztus ugyanolyan kedves.

Most már hazahoztam a krumplit, de nem hiszem, hogy valaha megesszem. Állandó emlékeztetőként szolgál számomra ahhoz, hogy szolgáljak, amikor készíttést érzek rá. Inkább azt adom, amim éppen akkor van, mint hogy későbbig várjak. A tanító néninek adott krumpli valóban a legszebb ajándék volt. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

AZ EGYHÁZ HÍREI

További egyházi hírek és események megtekintéséhez látogasson el a news.lds.org oldalra!

A követelmények arra ösztönzik az ifjúsági hitoktatásban tanulókat, emeljék magasabbra a tanulásuk szintjét

Az ifjúsági hitoktatás elvégzéséhez új követelmények kerültek bevezetésre egyház-szerte, mely segíteni fog a tanulóknak magasabbra emelni a tanulásuk szintjét. Ezek a követelmények, melyeket idén a Tan és a szövetségek és egyház-történet tanulmányozásával vezetnek be, két fő részből állnak:

1. Amellett, hogy az órákon való jelenlétük alapján kapják a kreditpontokat és papsági vezetői hozzájárulásra van szükségük a püspöktől vagy a gyülekezeti elnököktől, az ifjúsági

Ifjúsági hitoktatásban tanuló diákok a dél-amerikai Guyanában együtt tanulmányozzák a szentírásokat

hitoktatásban tanulóktól elvárják, hogy elolvassák azt a szentíráskönyvet, melyet az adott évben tanulmányoznak. A múltban is hangsúlyozták a szentírások olvasását, de a kurzus elvégzéséhez most már követelmény.

2. A tanulóktól elvárják, hogy teljesítsenek két tanulmányi felmérést a tanév során, melyen legalább 75%-os eredményt kell elérniük. Az egyik felmérésre a tanfolyam felénél, a másodikra pedig a tanév végén kerül sor. A felmérők elsősorban a tan megértésére összpontosítanak, valamint arra, hogy hogyan alkalmazzuk az evangélium tantételeit a mindennapi életünk során.

Az új ifjúsági hitoktatási követelmények, a *Prédikáljátok evangéliumomat!* *Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* című kézikönyvvel valamint a *Jöjj, kövess engem!* vasárnapi iskolai ifjúsági tananyaggal együtt biztosítják a fiataloknak azt a lehetőséget, hogy önellátóbbak lehessenek a bizonyosságukat tekintve, elmélyítsék az evangéliumról való tudásukat, és növeljék azon képességüket, hogy megosszák ezen tudásukat, miközben szolgálatteljes és tanítványi életükre készülnek.

A tanulók minden év végén vagy egy bizonyítványt kapnak, mely azt jelzi, hogy eleget tettek a szükséges követelményeknek (beleértve az olvasást és a felmérőket), vagy egy elismerő bizonyítványt, mely azt mutatja, hogy eleget tettek a részvételi követelményeknek. ■

Új csúcst döntött az indexelés

A Nemzetközi Indexelési Kihívás résztvevői új rekordot könyvelhetnek el az egy nap alatt online történő indexelés részvételi számában. 2014. július 22-én összesen 66 511 önkéntes ment fel az internetre, hogy történelmi feljegyzésekről készült felvételeket nézzenek meg, és egy sablonba beírják az azokon található adatokat, amelyek azután a FamilySearch.org oldal kereshető adatbázisába kerülnek. Az előző rekordot 49 025 önkéntessel 2012 júliusában állították fel, amikor az 1940-es amerikai népszámlálási adatokat indexelték.

A kihívás során most a második legnagyobb számú, 5,7 milliónyi feljegyzés-benyújtásra került sor, indexeléssel és elbírálással együtt. (Minden feljegyzést két önkéntes indexel egymástól függetlenül, egy harmadik – az úgynevezett döntőbíró – pedig áttekinti azokat a minőség és szabathossz biztosítása érdekében.)

„Tagjaink, fiatalok és idősek egyaránt, vidám szível vettek részt az eseményen – mondta Crouet püspök a franciaországi Toulouse-ban. – Csodás élmény volt!”

Christopher Jones Walesből ezt mondta: „Úgy szerveztük a családi estünket is, hogy mindannyian részt tudjunk venni az indexelésben: mi, szülők, a hét gyermekünkkel, akik 5 és 18 év közöttiek. Családként összesen kicsivel több mint 900 feljegyzést indexeltünk!”

Natalie Terry a thaiföldi Bangkokból azt mondta, nagyon jó érzés volt részt vennie a világméretű indexelési napon a 13 éves lányával. Chris Shead pedig az angliai Chorleyből azt nyilatkozta, hogy körülbelül 30 új családi névre bukkant rá, „köztük egy kislányára, aki nem sokkal a keresztelese után meghalt, és valahogy kimaradt a népszámlálási nyilvántartásból”. ■

David A. Bednar elder azt mondja, a közösségi média különleges lehetőségeket nyújt az evangélium megosztására.

Apostoli tanács a közösségi médiával kapcsolatban

„E naptól kezdve, itt és most, arra buzdítalak titeket, hogy árásszatok el a földet igazlelkűséggel és igazsággal teli üzenetekkel, melyek hitelesek, tanulságosak és dicséretre méltók, és szó szerint söpörjenek végig a földön, mint egy árvíz” – mondta David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a Brigham Young Egyetem oktatási hetén elhangzott beszédében, 2014. augusztus 19-én.

– Imádkozom, hogy ne csak egy gyorsan érkező, ám ugyanolyan hamar leapadó árvízben vegyünk részt” – mondta üzenetében, mely a közösségi média azon hatalmára összpontosított, hogy az igazságot közvetítse. Bednar elder napjainkat úgy nevezte, hogy az egy „különleges időszak a világtörténelemben”, mely során „az újítások és találmányok csodás fejlődésének [lehetünk tanúi], melyek lehetővé tették és felgyorsították a szabadítás munkáját.

„A világméretű misszionáriusi erőforrásunk mintegy 40 százaléka digitális eszközöket használ a megtérés, megtartás és aktivizálás munkájában – mondta. – Biztos vagyok benne, hogy mindannyian felismerjük azt

is, hogyan fokozta a technika a családtörténeti és templomi munkát, a visszaállított evangélium egyéni és családi tanulmányozását, és tette lehetővé, hogy bámulatos módokon tanuljunk, lássuk és tapasztaljuk meg a világot.”

Rámutatott a legújabb közösségi médiával kapcsolatos erőfeszítésekre, köztük egy húsvéti videóra is, melyet az egyház készített *Neki köszönhetően* címmel, és amelyet több mint 5 milliószor néztek meg 191 országban és területen. Kiemelte továbbá a #didyouthinktopray hashtaget, mely több mint 40 000 beszélgetéshez vezetett az ima szükségességéről.

Ezek és más erőfeszítések „csupán apró cseppek” – mondta, buzdítva az utolsó napi szenteket, hogy „segítsenek a cseppeket áradattá duzzasztani”. Azt is elmondta, hogy a közösségi média használatakor figyeljünk a következőkre:

- „Ne túlozzunk, szépítsük vagy tetsessük magunkat valakinek vagy valaminek, aki vagy ami nem mi vagyunk. A megosztott tartalom legyen hiteles és építő jellegű.”

- „Az üzeneteinkkel törekedjünk tanítani és felemelni, ne pedig vitatkozni, elítélni vagy lekicsinyelni.”
- „Legyünk bátrak és merészek, de ne erőszakosak, miközben kinyilvánítjuk vagy megvédjük a hitelveinket. Kerüljük a viszálykodást. Tanítványokként az legyen a célunk, hogy a közösségi média csatornáin keresztül Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának világosságát és igazságát közvetítsük.”
- „Amikor a technikát nem megfelelően használják, túl sok idő veszhet kárba, túl sok kapcsolat sérülhet vagy mehet tönkre, és az igazlelkűség becses mintái megszakadhatnak. Nem szabad engednünk – még a közösségi médiák jó alkalmazásainak sem –, hogy kizorítsák az időnk, energiánk és forrásaink jó vagy legjobb felhasználásai módjait.”
- „Nem kell közösségimédia-szakértőkké vagy fanatikusokká válnunk. És arra sincs szükség, hogy mértéktelen időt fordítsunk körülményes, túlságosan választékos üzenetek megfogalmazására és terjesztésére.” ■

Választhatjátok azt, hogy világossággként szolgáltok a világ számára, hogy segítetek Isten gyermekeinek megváltásában, hogy örömtők legyen, és végül elnyerjétek az örök élet áldását.

Írta: **Russell M. Nelson** elder
a Tizenkét
Apostol Kvórumából

MIT FOGTOK VÁLASZTANI?

*Megbízást kaptatok Mennyei Atyátoktól,
hogy építsétek Isten királyságát a földön most,
és felkészítetek egy népet a Szabadító fogadására.*

Ti, akik nemesi születési előjoggal¹ rendelkeztek, szó szerint Isten fiai és leányai vagytok, akik szent céllal születetek a világtörténelem pontosan e szakaszában. Noha a társadalom erkölcsi és vallási értékei gyengülni látszanak szerte a világon, a fiataloknak ebben az egyházban az Úr zászlóvivőiként és jelzőfényként kell állniuk, hogy Őhozzá vonzzanak másokat. Személyazonosságotok és célotok egyedi.

Mi ez a személyazonosság? A szövetség gyermekei vagytok, azé a szövetségé, amelyet Isten Ábrahám atyánkkal kötött, amelyben megígérte Ábrahámnak, hogy „a te magodban megáldatnak a földnek nemzetségei mindnyájan” (Cselekedetek 3:25; lásd még 1 Nefi 15:18; 3 Nefi 20:25). Ti vagytok az ígért nap gyermekei is,² a világ történelmének ebben az időszakában, amikor az evangélium széles körben prédikáltatik az egész bolygón át.

Mi a célotok? Ti, férfitestvérek, előre el lettetek rendelve a halandóság előtti létben a papság viselésére (lásd Alma 13:2–3). És ti, drága nőtestvérek, kiválasztattatok a világ alapjainak lefektetése előtt, hogy világra hozzátok és gondozzátok Isten gyermekeit, és ezzel dicsőítsétek Istent (lásd T&Sz 132:63). Belegondoltatok már abba, nőtestvéreim, mit is jelent igazából Isten teremtőtársainak lenni?

Ti mind, fiatal férfiak és fiatal nők, megbízást kaptatok Mennyei Atyátoktól, hogy építsétek Isten királyságát a földön most, és felkészítetek egy népet a Szabadító fogadására, amikor a millenniumi Messiásként fog kormányozni és uralkodni. Nemes születési előjogotok, személyazonosságotok, célotok és isteni megbízásokatok elválaszt titeket mindenki mástól.

Azonban sem születési előjogotok, sem halandóság előtti elrendelések és megbízásokatok nem képes elhozni szabadulásotokat vagy felmagasztosulásotokat. Azt egyéni döntéseiteken és azon keresztül kapjátok majd meg, hogy milyen mértékben teszitek életetek részévé az Úr engesztelésének erejét. Az önrendelkezés e nagyszerű, örökkévaló tantétele létfontosságú Atyánk tervében. Így hát ti,

nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, mit fogtok választani?

Azt választjátok-e, hogy gyarapodtok a tanulásban?

Nektek magatoknak kell szert tennetek a tanultságra. Senki más nem tudja megtenni helyettetek. Bárhol legyetek is, alakítsátok ki magatokban a tanulás iránti mély vágyat. Számunkra, utolsó napi szentek számára a tanultság megszerzése nem csupán kiváltság, hanem vallási kötelesség is. „Isten dicsősége az intelligencia” (T&Sz 93:36). Tanulásunk valójában az örökkévalóságra szól.

„Az intelligenciának bármely tantételét magunkévá tesszük ebben az életben, velünk ébred az a feltámadáskor.

És ha valaki több tudásra és intelligenciára tesz szert ebben az életben, szorgalom és engedelmesség által, ...akkor annyi előnye lesz az eljövendő világban” (T&Sz 130:18–19).

Ez a hosszú távú szemléletmód segíteni fog jó döntéseket hoznotok a tanulást illetően.

Fivérek és nőtestvérek, ne féljetek valóra váltani a céljaitokat – sőt, álmaitokat! Nem vezetnek rövidebb utak a kiváltsághoz és a szakértelemhez. A tanultságban rejlik a különbség aközött, hogy azt *kívánjátok*, bárcsak segíthetnétek másokon, vagy hogy *képesek* is vagytok így tenni.

Milyen életmódot fogtok választani?

Töltekek megkívántatik, hogy másképp éljetek, mint a többi ember. Tudjátok, mit mondott Pál az ifjú Timóteusnak: „...légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélektelenben, a hitben, a tisztaságban” (1 Timóteus 4:12).³ Válasszátok azt, hogy másképp fogtok gondolkodni és cselekedni, mint azok, akik a világból valók. Döntsétek el, hogy másképp fogtok kinézni, és figyeljétek meg, milyen jóra való hatással lesztek másokra. Amint azt Ardeth G. Kapp nőtestvér, a Fiatal Nők egykori általános elnöke egyszer megjegyezte: „Nem lehetsz te az úszómeszter, ha úgy nézel ki, mint mindenki más a parton.”⁴

Ti, nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, remekül indultok az életben. De fokozott felelősséget is kaptatok. „Mert akinek sok adatott, attól sok követeltetik” (T&Sz 82:3; lásd még Lukács 12:48). E követelmény része a hadba indulás is. Amikor megkeresztelkedtetek, tulajdonképpen újra beléptetek az Úr seregébe.⁵ A halandóság előtt Jézus Krisztus mellett álltatok a mennyei háborúban. Most pedig itt a földön folytatódik tovább a jó és a gonosz erőinek harca. Ez a valóság! (Lásd Jelenések 12:7–9; T&Sz 29:40–41.) Isten oldalán ott áll Jézus Krisztus, akit előre

elrendeltek, hogy a Világ Szabadítója legyen (lásd 1 Nefi 10:4). A másik oldalon pedig Sátán áll – egy lázadó, az önrendelkezés romba döntője (lásd Mózes 4:3).⁶

Isten terve megengedi az ellenségnek, hogy megkísértessen benneteket, hogy gyakorolni tudjátok az önrendelkezéseket, és a jót válasszátok a gonosz helyett, a bünbánatot válasszátok, azt válasszátok, hogy Jézus Krisztushoz jöttök és hisztek a tanításainak és követitek a példáját. Micsoda hatalmas felelősség és micsoda hatalmas bizalom!

A szabadságotok, hogy magatok cselekedhettek, olyannyira központi szerepet játszik örök fejlődésetekben és boldogságotokban, hogy az ellenség rendkívüli erőket vet be az aláaknázására (lásd 2 Nefi 2:27; 10:23).

Megfelelő fontossági sorrendet fogtok felállítani, hogy könnyebben tudjátok döntéseket hozni az életetekben?

Nem minden döntésetek lesz majd a jó és a rossz közötti. Sokszor két jó lehetőség között kell majd választani. Nem minden igazság teremtetett egyenlőnek, így aztán megfelelő fontossági sorrendet kell meghatároznotok. A tudás elnyerése során tudnotok kell, hogy a leglényegibb igazság, amelyet megtanulhattok, az Úrtól adatik. Atyjához intézett közbenjáró imája során maga a Szabadító is megerősítette ezt. Ezt mondta: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjened téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (János 17:3). Minden más megtanulni vágyott dolog előtt törekedjete arra, hogy megismerjétek Istent, a ti Mennyei Atyátokat, és Fiát, Jézus Krisztust! Ismerjétek meg és szeressétek Őket annyira, mint én.

Egy másik fontos szentírás, amely egész életemen át segítséget jelentett számomra, a következő: „...először Isten királyságának a felépítésére törekedjete, és az ő igazlelkűségének megalapozására, és mindezen dolgok is megadtnak nektek” (Máté 6:33).

Minden másnál fontosabb lesz ezen a világon, hogy olyan döntéseket hozzatok, amelyek az örök élet végső és dicső céljához vezetnek benneteket. Ez Isten nagyszerű dicsősége számotokra (lásd T&Sz 14:7; Mózes 1:39). Válasszátok az örök életet a legfontosabb prioritásotokként! Tanulmányozzátok a szentírásokat, például a Tan és a szövetségek 76. és 88. szakaszát, hogy jobban megértsétek, milyen különböző áldások várnak azokra, akik az örök életet választják, és azokra, akik nem így tesznek. Válasszátok az örök életet a legfontosabb prioritásotokként, és figyeljétek meg, hogy minden más döntés a helyére kerül.

Sokan még nem találtak rá az isteni igazságra, és nem tudják, hol keressék. Ti azonban, nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, a segítségükre siettek.

Kinek a társaságát fogjátok választani?

Sok jó ember társaságában lesztek majd, akik szintén hisznek Istenben. Lehetnek zsidók, katolikusok, protestánsok vagy muszlimok, a hívők tudják, hogy létezik abszolút igazság. Az Istenben hívőknek van lelkiismerete. A hívők önkéntesen engedelmeskednek a polgári és az isteni törvényeknek, még olyan törvényeknek is, amelyeket másképp lehetetlen lenne betartatni.

A polgári és isteni törvény iránti elkötelezettségetekkel megálltok a pirosnál még akkor is, ha nincs a láthatáron más jármű. Isten gyermekeiként tudjátok, hogy még ha a rendőrség nem is érne tetten, ha lopnátok vagy gyilkolnátok, ezek a tettek helytelenek, és Isten idővel felelőségre vonna értük. Ti tudjátok, hogy a szabályok be nem tartásának következményei nem csak időlegesek, hanem örökkévalóak.

Életetek utazásán haladva olyan embereket is megismertek majd, akik nem hisznek Istenben. Sokuk még nem talált rá az isteni igazságra, és nem tudja, hol keresse.

Ti azonban, nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, a segítségükre siettek. Hatalmas számban választottok Isten prófétájának hívó szavára, aki több misszionáriust kért. Mélységesen hálásak vagyunk minden egyes misszionáriusért!

Amikor nem hívők közé kerültök, legyetek tudatában annak, hogy vannak néhányan, akik talán nem azt tartják szem előtt, hogy mi válna leginkább a javatokra (lásd T&Sz 1:16; 89:4). Amikor erre a felismerésre juttok, meneküljete el tőlük gyorsan és végleg! (Lásd 1 Timótheus 6:5–6, 11.)

Sajnos olyanokkal is fogtok találkozni, akik miközben kétségbeesve keresnek valamit, ami boldogságnak tűnik számukra, elcsúsznak a bűn lejtőin. Óvakodjatok ettől a nyálkás csúszdától! Bármely bűn élvezete csak mulandó, a kitörölhetetlen emlékeket pedig beszennyezi a maró és kínzó büntudat. A férjet és feleséget isteni rendelés szerint egyesítő ölelés bűnös elferdítése nem más, mint üres utánzat. Minden törvénytelen tapasztalat meg van fosztva a mély jelentéstől és az édes emlékezettől.

A szabadságot vagy a rabságot választjátok-e?

Körülvesznek minket az istentelen erők. Szó szerint „ellenséges területen”⁷ éltek. Körülvesz minket a pornográfia mindent megmértelyező fertője. Foglyul ejt mindenkit, aki megadja magát alattomos szorításának.

Az Úr előre látta ezt, amikor ezt mondta: „És most mutatok nektek egy rejtelmet, olyan dolgot, amely rejtett szobákban van, hogy idővel véghezvigye az elpusztításotokat, és ti ezt nem tudtátok” (T&Sz 38:13; lásd még a 28. verset).

Gondoljatok csak bele, milyen sok ember milyen sok rejtett szobában törekszik arra, hogy tönkretégye az életeket és a boldogságotokat! A testi kísértés nem új keletű. Péter apostol ugyanerre a csapdára figyelmeztetett, amikor ezt írta:

„...testi kívánsággal, bujálkodással elhitetik azokat, a kik [tiszták voltak]. [...]

Szabadságot ígérve azoknak, holott ők magok a romlottság szolgálói; mert a kit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett” (2 Péter 2:18–19).

Kerüljétek ezt a szolgaságot, szeretett fivéreim és nőtestvéreim! Ha pornográf anyagokat néztek, azonnal hagyjátok abba! Kérjétek a püspökötök segítségét. Senki sem elég okos ahhoz, hogy egymaga legyőzze az ellenséget, ha már egyszer megmérgezte a pornográfia. Pusztító, mint a lepra, függetést okoz, mint a kábítószer, és rothasztó, mint a hazugság.

Az Urat fogjátok követni vagy az emberi filozófiákat?

Tanulmányozzatok figyelmesen A család: Kiáltvány a világhoz⁸ című kiadványt. Bár a családot világszerte támadják, a család kiáltványban megfogalmazott igazságok megfognak erősíteni benneteket.

Meg kell értenetek, milyen messzemenő következményekkel bírnak a társadalom jelenlegi csatározásai a házasság meghatározásának tekintetében. A mostani vita arról a kérdéstről is szól, hogy vajon házasságot köthet-e két azonos nemű ember. Ha kérdésetek van arról, hogy mi az egyház állásfoglalása erről vagy bármilyen más fontos kérdéstről, imádságos lélekkel elmélkedjétek el róla, és fogadjátok meg az élő próféták üzeneteit. Sugalmazott szavaik a Szentlélektől kapott inspirációtól kísérve teljesebb és igazabb megértést nyújtanak majd elmétekben.⁹

A házasságról folytatott vita csupán egyike annak a számos ellentmondásnak, amely kihívást jelenthet számotokra a jövőben. Az ellenség harsány hangjai ellenére ti, nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, úgy fogtok dönteni, hogy kiálltok az Úrért és az Ő igazságáért.

Pál apostol prófétált napjaink nehéz helyzetéről (lásd 2 Timótheus 3:1–5). Napjaink lelki pusztulásáról adott pontos látképét biztató konklúzió követi, amelyben elmondja, hogyan maradjunk biztonságban: „...gyermekeségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcsesé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által” (2 Timótheus 3:15).

Pál tanácsát megtoldanám a sajátommal is: Tanulmányozzatok továbbra is a szentírásokat! Tegyétek meg továbbra is azokat a dolgokat, amelyek építik a Jézus Krisztusba vetett hiteteket! Azután pedig figyeljétek meg, milyen bölcs döntéseket fogtok természetesen hozni.

A Jézus Krisztusba és az evangéliumába vetett hitetek megadja nektek a bátorságot, hogy házasságot kössetek és gyermekeket hozzatok a családokba, míg még fiatalok vagytok és megtehetitek. Amikor annyi idősek lesztek, mint én, többre fogjátok becsülni a gyermekeiteket, unokáitokat és az ő gyermekeiket minden hírnévnél vagy vagyonnál, amelyre máskülönben szert tehettetek volna.

Hogyan készültök fel a Szabadítóval folytatott személyes interjútokra?

Ti, nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok, nem vagytok még tökéletesek. Egyikünk sem az. Így aztán velünk együtt ti is nagyon hálásak lehettek a Szabadító engeszteléséért, amely teljes bűnbocsánatot nyújt, ha valóban megbánjuk a bűneinket. Azt is tudjátok, hogy a halandóságban töltött időtök viszonylag rövid. Idővel mindannyian elvégzitek ennek a halandó létnek az iskoláját, és továbbléptek a következő világba.

Mindannyiunkra vár az ítélet napja. Tudom, hogy „a kapu őrzője Izrael Szentje; és ő nem tart ott szolgát; ...mert Úristen az ő neve” (2 Nefi 9:41). Igen, mindannyiunknak lesz majd egy személyes interjúja Jézus Krisztussal.

A földön töltött minden nap időt és lehetőséget biztosít számotokra, hogy felkészüljétek erre a beszélgetésre. Kérlek, soha ne feledjétek: Amikor úgy határozotok, hogy az Úr oldalán éltek, akkor soha nem lesztek egyedül. Isten hozzáférést biztosít nektek a segítségéhez, míg a halandóság veszedelmes ösvényén jártok. Amikor szorgalmasan és őszintén kiöntitek Neki a szíveteket a mindennapos imában, Ő elküldi az angyalait, hogy segítségetekre legyenek (lásd T&Sz 84:88). Megadta nektek a Szentleket is, hogy mellettetek álljon, amikor érdemesen éltek. Biztosította számotokra a szentírásokat, hogy teljes mértékben lakmározhassatok Jézus Krisztus szavain (lásd 2 Nefi 9:51; 32:3).

Válasszátok azt,
hogy másképp
fogtok gondolkodni
és cselekedni,
mint azok,
akik a világból
valók. Döntsétek el,
hogy másképp
fogtok kinézni,
és figyeljétek meg,
milyen jóra való
hatással lesztek
másokra.

Követésre méltó szavakat adott nektek az élő prófétákon keresztül.

Kibe helyezitek a bizodalmatokat?

Tudjátok, hogy Isten a ti Atyátok. Ő szeret benneteket. Azt akarja, hogy boldogok legyetek. Helyeztétek Belé a bizodalmatokat (lásd 2 Nefi 4:34; 28:31)! Összpontosítsatok továbbra is az Ő szent templomára! Legyetek érdeemesek felruházások és pecsételő szertartásaitok elnyerésére! Maradjatok hűek ezekhez a szövetségekhez, és gyakran térjétek vissza a templomba! Ne feledjétek: legmagasztosabb célotok az, hogy elnyerjétek Isten minden áldása közül a legnagyobbat, vagyis az örök életet (lásd T&Sz 14:7). A templomi szertartások elengedhetetlenek ehhez az áldáshoz (lásd T&Sz 131:1–3).

Arra kérek benneteket, hogy imádságos lélekkel tanulmányozzátok a személyazonosságotokról, célotokról és áldásotokról szóló szentírásbeli kijelentést (lásd T&Sz 86:8–11). Igen, ti valóban nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok vagytok, akik Isten képmására lettek teremtve.

Törvényes örökösök vagytok, akiknek próbára kell tétetniük. Választhatjátok azt, hogy világosságként szolgáltok a világ számára, hogy segítetek Isten gyermekeinek megváltásában, hogy örömtölk legyen, és végül elnyerjétek az örök élet áldását. ■

A Nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok: Mit fogtok választani? című beszédből, mely a Brigham Young Egyetem–Hawaii kampuszán, az Egyházi Oktatási Szervezet áhítatán hangzott el, 2013. szeptember 6-án. A teljes szövegért látogass el a cesdevotionals.lds.org oldalra.

JEGYZETEK

1. “Carry On,” *Hymns*, no. 255.
2. Izráel nagy reménysége. *Himnuszok*, 151. sz.
3. A görög *anasztrófé* szó, amely Károli fordításában *magaviselethe*ként szerepel, azt jelenti: „felfelé mutató élet”.
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), 97.
5. Lásd Küzdjünk tovább! *Himnuszok*, 162. sz.
6. Néhányan *szabad akarathé*nt említik az önrendelkezést. Ez a kifejezés azonban nem szerepel a szentírásokban. A szentírások csak *erkölcsi önrendelkezés*ről tesznek említést (lásd T&Sz 101:78).
7. Boyd K. Packer: Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 16., 18.
8. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
9. Az egyház családról szóló inspirált kiáltványa kijelenti: „A családot Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy [egy] apa és anya nevelje fel őket” (A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.).

MILYEN tanítóknak KELL HÁT LENNETEK?

Ha igazán olyanná szeretnénk válni, mint a Szabadító, meg kell tanulnunk úgy tanítani, ahogyan Ő tanított.

Írta: a Vasárnapi Iskola általános elnöksége

**Tad R. Callister, elnök (középen);
John S. Tanner, első tanácsos (balra);
és Devin G. Durrant, második tanácsos
(jobbra)**

A feltámadt Úr már majdnem bevégezte szolgálatát az amerikai földrészen. Nem sokkal előtte ereszkedett alá a mennyből, és elhozta a világosságot, hogy eloszlassa a sötétséget, mely halála után a nefiták és lámániták földjére ereszkedett. Tanított, bizonyosságot tett, és imádkozott. Megáldott, kérdéseket válaszolt meg, és megalapította egyházát. Amikor készült elhagyni a tanítványait, egy olyan feladatot tárt eléjük, amely magabiztossággal töltötte el őket:

„...tudjátok, hogy milyen dolgokat kell megtennetek az én egyházamban; mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek...

[...] Milyen embereknek kell hát lennetek? Bizony mondom nektek, hogy éppen olyannak, amilyen én vagyok” (3 Nefi 27:21, 27).

Jézus arra kért, hogy legyünk olyanok, mint Ő, és az Ő egyik legnagyobb tulajdonsága a tanítási készsége. Ő a Tanítómester. Ahhoz, hogy olyanok legyünk, mint Ő, olyan tanítókká kell válnunk, akikben nagyobb a szeretet, és akik képesek mások életét

megváltoztatni – nemcsak az egyházban, hanem otthon is. Ahhoz, hogy olyanná legyünk, mint Ő, szívünkben ott kell, hogy égjen a vágy aziránt, hogy úgy tanítsunk, ahogy Ő tanított.

Kérdések és felkérések

Jézus gyakran kérdésekkel és felkérésekkel tanított. Gondoljunk csak arra az időre, amikor az amerikai földrészen volt a tanítványaival. Egyszer, amikor imádkoztak, a Szabadító megjelent nekik, és vonzó kérdéssel nyitott feléjük: „Mit szeretnétek, mit adjak meg nektek?” (3 Nefi 27:2). Ti hogyan válaszolnátok, ha a Szabadító feltenné nektek ezt a kérdést?

A tanítványok ezt felelték: „Urunk, szeretnénk, ha megmondanád nekünk azt a nevet, amelyen ezt az egyházat nevezzük; mert szóváltások vannak a nép között ezen dolgot illetően” (3 Nefi 27:3).

Krisztus a kérdésekre kérdéssel felelt: „Nem olvasták talán a szentírásokat, amelyek megmondják, hogy Krisztus nevét kell magatokra vennetek, ami az én nevem?” (3 Nefi 27:5). Ez a kérdés emlékeztette a tanulóit

arra, hogy erőfeszítéseket tegyenek a saját kérdéseik megválaszolásáért, és hogy sok kérdésre megtalálható a válasz a szentírásokban.

Ezután azzal fejezte be, hogy emlékeztette tanítványait nevének jelentőségére. Szavai cselekvésre ösztönözték őket, és áldást ígért nekik: „És aki magára veszi a nevemet, és mindvégig kitar, az megszabadul az utolsó napon” (3 Nefi 27:6).

Tanítási modell

E néhány rövidke versben Jézus Krisztus isteni tanítási modellt állított elénk. Egy elgondolkodtató kérdéssel nyitott, azért, hogy feltárja tanulóik szükségleteit. Ezután várt, és meghallgatta a válaszaikat.

Miután a tanulói válaszoltak, segítette megtalálniuk azt, amit kerestek,

mégpedig úgy, hogy a szentírásokhoz irányította őket.

Végül két felkérést intézett hozzánk, és csodálatos áldást ígért azoknak, akik hajlandóak a felkéréseinek eleget tenni. Krisztus tanítási módszerét ebben az esetben az alábbi öt alapelvben lehet összefoglalni:

1. Hatékony kérdéseket tegyél fel!

A Szabadító azt kérdezte: „Mit szeretnétek, mit adjak meg nektek?” Erre a kérdésre sokféle válasz adható. Amikor ilyen kérdéseket teszünk fel, segítünk a tanulóknak kifejezni, mit szeretnének megtanulni, és segítünk a legfontosabb dolgokra összpontosítani; aktívan bevonjuk őket a tanulásba.

2. Hallgasd meg a tanulóidat!

Jézus Krisztus meghallgatta őket, mikor azt mondták: „Urunk,

szeretnénk, ha megmondanád nekünk azt a nevet, amelyen ezt az egyházat nevezzük”. Az alapos odafigyeléssel jobban felkészülünk arra, hogy tanulóink szükségleteire összpontosíthassunk.

3. Használd a szentírásokat!

Krisztus emlékeztette a tanulóit: „Nem olvasták talán a szentírásokat, amelyek megmondják, hogy Krisztus nevét kell magatokra vennem, ami az én nevem?” Mind a tanítók, mind a tanulók időt kell hogy szakítsanak a szentírásokra ahhoz, hogy felkészüljenek a leckékre. A szentírás-tanulmányozás kulcsszerepet játszik mind a tanítók, mind a tanulók lelki felkészülésében.

4. Kérd fel a tanulóidat cselekvésre!

Az Úr arra kérte tanítványait, hogy (1) vegyék magukra az Ő nevét, és hogy (2) mindvégig tartsanak ki. A *Prédikáljátok evangéliumomat!* ezt írja: „Szinte soha ne taníts úgy embereket vagy beszélj emberekkel úgy, hogy nem kéred fel őket valami megtételére, ami erősíti a Krisztusba vetett hitüket!”¹ Ez nemcsak a misszionáriusoknak jó tanács, hanem minden evangéliumi tanítónak.

5. Emlékeztess a tanulóidat az engedelmségért járó megígért áldásokra!

Végül pedig Jézus Krisztus megígérte a tanulóinak, hogy azok, akik megteszik, amire kéri őket, azok megszabadulnak az utolsó napon. Krisztus gyakran a legkülönlegesebb áldásait ígéri nekünk az engedelmségünkért (lásd T&S 14:7). Ezt mi is meg tudjuk tenni, az Ő evangéliumának tanítóiként.

Ez a fenti példa a Szabadító által használt számos fontos tanítási módot

mutat be. Az Úr továbbá néha példabeszédek vagy hasonlatok segítségével tanított. Időnként kihívás elé állította vagy akár még meg is dorgálta az őt becsmérlőket. De mindig szeretettel tanította még azokat is, akiket megintett (lásd Jelenések 3:19).

Szeresd a tanulóidat!

Mi is mindig szeretettel és világosan kell hogy tanítsunk, ha a Szabadító módján szeretnénk tanítani. A szeretet egyaránt megnyitja a tanító és a tanuló szívét, hogy „mindegyikük] épülhessen és együtt örvendezhessen” (T&S 50:22).

Igen élénk példát találhatunk a Szabadító szeretetére a tanulóiról 3 Nefi könyvében, ahol imádkozik a népért, együtt sír velük és megáldja őket. A nefiták érezték a szeretetét abból, ahogy értük imádkozott az Atyjához: „...senki nem képes elképzelni, mily nagy öröm töltötte be a lelkünket, amikor hallottuk őt értünk az Atyához imádkozni” (3 Nefi 17:17).

Miattuk való örömeiben könnyezett

és megáldotta őket a hitükért, oly nagy volt benne a szeretet:

„Áldottak vagytok, a hitetek miatt. És most íme, teljes az örömöm.

És miután elmondta ezeket a szavakat, könnyekre fakadt” (3 Nefi 17:20–21).

A nagyfokú szeretet elősegíti a nagyfokú tanulást. A szentírásokban feljegyzésre került, hogy „rájuk mosolygott az arca” és hogy a „szívük kitarult, és szívükben megértették a szavakat” (3 Nefi 19:25, 33).

Ösztönözd a tanulóidat bizonyágtételre!

A Szabadító arra is lehetőséget adott tanulóinak, hogy megosszák a bizonyosságukat. Például, „mikor... Jézus Czézárea Filippi környékére méne, megkérde tanítványait, mondván: Engemet, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek?

Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.

Monda nekik: Ti pedig kinek mondotok engem?

Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia” (Máté 16:13–16).

Miután Péter megosztotta bizonyosságát, Krisztus csodálatos áldást mondott rá:

„Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.

De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a Kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

És néked adom a mennyek országának kulcsait; és a mit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és a mit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz” (Máté 16:17–19).

Miközben igyekszünk tanítómesterekké válni, mi is gyakran teszünk fel kérdéseket, melyek arra ösztönzik a tanulókat, hogy megosszák bizonyosságukat – szóban és a szívükben egyaránt. Meghívjuk a tanulóinkat, hogy törekedjenek a személyes bizonyosságot építő élményekre mindennapi életükben. Ekkor, ha az osztálytermi vagy az otthoni légkör elősegíti a Lélek jelenlétét, a tanulóink nyugodt szívvel tudják megosztani egymással a lelki élményeiket és bizonyosságukat.

Élj aszerint, amit tanítasz!

Jézus Krisztus arra intett másokat, hogy tegyék azt, amit Ő tesz (lásd 3 Nefi 27:21), vagyis kövessék Őt (lásd Máté 4:19). Ő aszerint élt, amit tanított, így a példájával tanított.

A szolgálatról szolgálat által tanított. Micsoda lecke lehetett a tanítványai számára, amikor megmosta a lábukat!

„Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.

Mert példát adtam néktek, hogy a miképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek” (János 13:14–15).

A szeretetről a szeretete által tanított. „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást” (János 13:34).

Az imáról az imájával tanított. Miután elmondta oly személyes és fennkölt imáját, hogy nem is tudták lejegyezni, így szólt: „És ahogyan én imádkoztam közöttetek, éppen úgy ti is imádkozzatok egyházamban... Íme, én vagyok a világosság; példát mutattam nektek” (3 Nefi 18:16).

Jézus Krisztus minden olyan evangéliumi tanítónak felállította a mintát, aki az Ő módján kíván tanítani. Habár nem vagyunk tökéletesek, amilyen Ő volt, azért igyekezzünk szorgalmasan aszerint élni, amit tanítunk. A tanítóknak azt kell tudniuk mondani, ami egy gyermekében áll: „Kövessd, mit teszek, gyere, kövessél!”²

A Szabadító módján taníts!

Minden evangéliumi tanítót arra buzdítanak, hogy tegyék magukévá a következő hat fő alapelvet, melyek a Szabadító tanítási módját tükrözik:

1. Szeresd azokat, akiket tanítasz!

- Egyenként törődj velük!
- Összpontosíts a tanulóid szükségleteire!

2. Készülj fel lelkileg!

- Élj aszerint, amit tanítasz!
- Ismerd a rendelkezésre álló forrásokat!

3. A Lélek által taníts!

- Segíts tanulóidnak felismerni a Lelket!
- Légy tanítható tanító!
- Teremtsd meg tanuláshoz szükséges légkört!

4. Fedezzétek fel együtt az evangéliumot!

- Támassz velük szemben magas elvárásokat!
- Ösztönözd a tanulóidat bizonyosságtételre!
- Hatékony kérdéseket tegyél fel!
- Hallgasd meg a tanulóidat!

5. A tant tanítsd!

- Használd a szentírásokat!
- Használj történeteket és példákat!
- Ígérj áldásokat és tégy bizonyosságot!

6. Kérd fel a tanulóidat cselekvésre!

- Segíts a tanulóidnak a gyakorlásban!
- Végezz utókövetést a felkéréseknél!

Ha alkalmazzuk ezeket az alapelveket, jobb tanítókká, jobb tanulókká, jobb szülőkké és Jézus Krisztus jobb tanítványává válunk, hiszen Ő azt tanította nekünk, hogy tanítsuk egymást szorgalmasan oly módon, hogy „mindenki épülhessen mindenki által” (lásd T&Sz 88:77, 78, 122). Kívánom, hogy azok, akiket tanítunk, megpillanthassanak bennünk valamit a Tanítómesterből, és hogy ez az élmény ne csak formai tudást adjon nekik, hanem át is formálja őket. ■

JEGYZETEK

1. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 196.
2. “Do As I’m Doing,” *Children’s Songbook*, 276.

Írta: Koichi
Aoyagi elder
a Hetvenektől

PRÓFÉTAI TANÁCS ÉS templomi áldások

Fiatal koromban Spencer W. Kimball elder (1895–1985), aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, Japánba látogatott, és beszédet mondott egy konferencián, amelyen részt vettem. Még mindig emlékszem, mit tanácsolt: „A fiatalok menjenek misszióba, és a templomban kössenek házasságot.”

Éreztem a Szentlélek ösztönzését, és magam is megfogadtam, hogy missziót fogok szolgálni és a templomban fogok házasodni, habár Japánban még akkor nem is volt templom.

19 éves voltam, és egyetemi tanulmányaim második évét végeztem. A szüleim, akik nem voltak utolsó napi szentek, erősen ellenezték a döntésemet, hogy missziót szolgáljak. Mindennap imádkoztam a beleegyezésükért, és hogy áldásukat adják rám. Hat hónappal később az Úr válaszolt az imámra.

„Anyagi gondjaink vannak, így nem tudjuk tovább fizetni az iskoládat és nem tudunk eltartani – mondták a szüleim. – Mostantól egyedül kell boldogulnod. Azt sem bánjuk, ha misszióba mész!”

A szüleim áldásukat adták rám, így hát otthagytam az iskolát és egyházszolgálati missziót szolgáltam különböző építkezéseken, majd utána elkezdtem munkát keresni, hogy pénzt tehessek félre a térítő misszionáriusi szolgálatomra. Az Úr segítségével három állást is találtam! A következő évben vasárnap kivételével mindennap újságot hordtam ki hajnal 3 órától reggel 7 óráig; 9-től 16 óráig

Bizonyságomat teszem arról, hogy amikor útmutatásért imádkozunk, követjük az élő prófétákat, és a templomot előtérbe állítjuk az életünkben, Mennyei Atyánk vezetni fog és megáld bennünket.

épületeket takarítottam; majd 17-től 19.30-ig szakácsként dolgoztam. Ezután átöltöztem, és esténként kerületi misszionáriusként szolgáltam.

22 éves koromban elhívtak a Távolkelet Északi Misszióba. A missziós szolgálatom során a legnagyobb örömet tapasztaltam meg, melyben valaha is részem volt. Számos lehetőségem adódott, hogy felismerjem Isten szeretetét, és rengeteg áldást kaptam. A családom is megáldatott a szolgálatom alatt: a szüleimnek sikerült megoldaniuk az anyagi kihívásaikat.

A próféta követése

A misszióm befejeztével a Lélek arra készítetett, hogy kövessem Kimball elnök tanácsának második részét, vagyis hogy ne halogassam a templomi házasságot. Egy évvel korábban az egyháztagok Japánban elkezdtek szervezni egy közös utat a Salt Lake templomba. Mivel három hónap múlva indultak volna, imádkoztam és böjtöltem, hogy vezessen el engem egy érdemes fiatal nőhöz, akit elvihetek a templomba.

Röviddel ezután elmentem egy egyházi tevékenységre a szülővárosomba, Matsumotóba. Otlétem alatt összefutottam Shiroko Momosével, aki ugyanabba a középiskolába járt, mint én, mikor csatlakoztam az egyházhoz. A Lélek azonnal megerősítette bennem, hogy ő az a bizonyos ifjú hölgy, aki elő lett készítve a számomra.

Nem sokkal azután, hogy randevúzni kezdtünk, megkértem Shiroko kezét. Nagyon boldoggá tett, hogy igent mondott, de amit ezután közölt velem, nagyon meglepett.

„Nagyon boldog vagyok, hogy tudhatom, hogy a te Urad az én Uram – mondta. – Mikor bejelentették nálunk a Salt Lake-i templomi utat, nagyon el akartam menni. Sokat imádkoztam, hogy az Úr segítsen találnom valakit, akivel ott házasodhatok meg. Úgy egy évvel ezelőtt, miközben imádkoztam, a Lélek azt mondta nekem, hogy várjak rád, és hogy miután visszatérsz majd a missziódból, megkéred a kezem.”

Ez hatalmas lelki élmény volt számunkra, és megerősített minket azon elhatározásunkban, hogy a Salt Lake templomban kössünk házasságot. Nemigen volt pénzünk az útra, de nem hagytuk, hogy ez elcsüggedjen bennünket. Akkorra már mindketten tudtuk, hogy ha az Úrra támaszkodunk és betartjuk a parancsolatait, Ő segít elvégeznünk mindazon dolgokat, melyeket máshogyan nem lennénk képesek.

Imában Mennyei Atyánkhoz fohászokdtunk, és minden erőnkkel azon fáradoztunk, hogy megszerezzük a szükséges pénzüsszeget. Ezen erőfeszítéseink, valamint a Shiroko egyik barátjától kapott anyagi segítség lehetővé tette, hogy csatlakozzunk a japán szentekhez a Salt Lake templomhoz való útjukon.

ENGEDELMESSÉG: A TÉVEDHETETLEN KALAUZ

„Szerető Mennyei Atyánk már megtervezte az utunkat, és gondoskodott egy hibátlan térképről, amely nem más, mint az *engedelmesség*. Az igazságról való tudásra, valamint a legnagyobb kérdésekre adott válaszokra akkor teszünk szert, amikor engedelmeskedünk Isten parancsolatainak.”

Thomas S. Monson elnök: Az engedelmesség áldásokat hoz. *Liahóna*, 2013. máj. 89.

Lehetetlen kifejezni, milyen örömet éreztünk, mikor ott örökkévaló házastársakként egymáshoz pecsételtek bennünket. Soha nem feledjük el azt az élményt. Ami még hozzátett az örömhöz, hogy az út előtt öt nemzedéknyi őstunket tudtuk felkutatni, és előkészíteni a neveiket a templomi munkára. Míg Salt Lake Cityben voltunk, helyettesként szertartásokat végeztünk ezen őseinkért, ami segített közelebb éreznünk magunkat hozzájuk. Tudtuk, hogy az erőfeszítéseinknek köszönhetően öröm tölti el őket.

Friss házasként szegények voltunk, de a templomlátogatást fontossági sorrendünk elejére tettük: később olyan gyakran mentünk el a Hawaii Laie templomba, amilyen gyakran csak az anyagiak engedték.

A templom áldásai

Joseph Smith próféta azt mondta: „Mindennél nagyobb szükségünk van a templomra”¹.

Isten szabadulásra vonatkozó tervében a templom nélkülözhetetlen az örökkévaló boldogságunkhoz, mert a szabadulás szent ceremóniáit és szertartásait ott végezzük el. A Kalauz a szentírásokhoz azt írja, hogy a templomok a hódolat legszentebb helyei, és hogy „az Úr meglátogathatja [azokat]”².

Ha tiszteljük templomi szövetségeinket, és a templomba „alázatos szívvel, tisztán, tisztelettel és feddhetetlenül”³ jövünk, akkor érezni fogjuk a Szentlelket, és további világgosságot és tudást kapunk majd. Amikor eljövünk a templomból, akkor úgy távozzunk, hogy fel vagyunk fegyverkezve az Úr hatalmával, az Ő neve rajtunk van, körülvesz a dicsősége, és rá vagyunk bízva angyalaira (lásd T&Sz 109:13, 22).

Mikor a házasságkötésünk után visszatértünk Japánba, az Úr ígéretei beteljesültek az életemben, miközben teljes munkaidős állást kerestem magamnak.

Az Úr teljesíti az ígéreteit

Csupán részmunkaidőben dolgoztam, mikor az első gyermekünk megérkezett. Madarat lehetett volna fogatni velünk, ugyanakkor tudtam, hogy nem fogom tudni eltartani bővülő családomat egy teljes munkaidős állás nélkül. Buzgón imádkozni kezdtünk a menny segítségéért.

A misszióm előtt szerettem volna a külkereskedelemben dolgozni. Ám ahhoz, hogy egy kereskedelmi vállalat

alkalmazzon valakit, a jelentkezőnek általában egyetemi végzettséggel és bizonyos képesítésekkel kellett rendelkeznie. Én nem fejeztem be felsőfokú tanulmányaimat, és nem voltak meg a szükséges képesítéseim, de mikor imádkoztunk, úgy éreztük, hogy az Úr meg fog áldani bennünket, és előkészít majd számomra egy állást.

Úgy döntöttem, hogy néhány kereskedelmi cégnél elvégzem a felvételi vizsgákat, annak ellenére, hogy nem volt meg hozzá a megfelelő végzettségem. Az első kettő elutasított, de mikor a harmadik vállalatnál is jelentkeztem, különös élményben volt részem.

Az egyháznak akkoriban kevés japán tagja volt, és sokan előítélettel viseltettek az egyház iránt. Amikor e harmadik kereskedelmi cég három képviselője interjúztatott, ránéztek az önéletrajzomra, melyből megtudták, hogy utolsó napi szent vagyok. Elkezdtek kérdezgetni az egyházzal, és részletes válaszokat vártak. Mivel nemrégiben tértem vissza a missziómból, nem okozott gondot, hogy Jézus Krisztus visszaállított egyházáról beszéljek.

Legalább úgy negyven percen át beszéltem nekik az evangéliumról, és bizonyosságot tettem Jézus Krisztus életéről, a hitehagyásról, Joseph Smith első látomásáról,

a Mormon könyvéről, Jézus Krisztus igaz egyházának visszaállításáról, és az egyház tanításairól.

Egyikük sem állított le, amíg beszéltem. Néhány nap múlva ez a kereskedelmi vállalat felajánlott egy állást, meglehetősen magas fizetéssel. Később, mikor a főnökömet megkérdeztem, miért vettek fel, azt felelte: „Az interjú során bizonyosságot szereztem arról, hogy lelkiismeretes, őszinte és hűséges vagy, és hogy a mi vállalatunknál is ilyen munkát nyújtana.”

Bizonyosságot teszem arról, hogy az Úr teljesíti az ígéreteit. Az interjú során magamon éreztem az Úr hatalmát és Lelkét, pontosan úgy, mint ahogy azt megígérte azoknak, akik elmennek a templomba és tiszteletben tartják templomi szövetségeiket. Akkor is éreztem, hogy a Lele velem van, amíg a vállalatnál dolgoztam, ahol az abban az áldásban volt részem, hogy számos értékes módon járultam hozzá a munkához.

Japán kap egy templomot

Egy tokiói területi konferencián 1975-ben Kimball elnök bejelentette a Japán Tokió templom építését. A japán szentek, akiket erőt vettek az érzelmek, spontán tapsolni kezdtek, hogy kimutassák az örömeiket és hálájukat.

A Japán Tokió templom 1980-ban készült el. A nyílt napok és a felszentelési ceremóniák során a szentek csodálatos lelki élményekkel és nagy örömmel áldattak meg. Ezek az élmények folytatódtak a templom felszentelése után is, amikor a szentek elkezdtek megkapni templomi szertartásaikat és helyettesként szolgálni halott őseikért.

Ma, majdnem 45 évvel azután, hogy Shiroko és én összeházasodtunk, azon döntésem, hogy kövessem a prófétai tanácsot, továbbra is áldást hoz a mi életünkre és a gyermekeink életére. Csodálatos otthon teremtettünk az Úr módján, mely az Úr Jézus Krisztus evangéliumára épült, magában foglalva a templomi szövetségeket is.

Bizonyosságot teszem arról, hogy amikor útmutatásért imádkozunk, követjük az élő prófétákat, és a templomot előtérbe állítjuk az életünkben, Mennyei Atyánk vezetni fog és megáld bennünket. ■

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007)*. 438.
2. Kalauz a szentírásokhoz: Templom.
3. Spencer W. Kimball, from the Tokyo Japan Temple dedicatory prayer, in *2013 Church Almanac (2013)*, 297.

Flora és én

egyenlő társak az Úr munkájában

*Balra: Flora Amussen és
Ezra Taft Benson fiatalabb
éveikben. Jobbra: Flora
és Ezra élvezik a hat gyerme-
kükkel töltött napot*

Miközben arról a támogató és szeretetteljes társi kapcsolatról tanulunk, mely Ezra Taft Benson elnököt fűzte feleségéhez, Florához, mélyebb bepillantást nyerhetünk a szolgálatába is.

Írta: Aaron L. West

Egyházi Kiadási Szolgáltatások

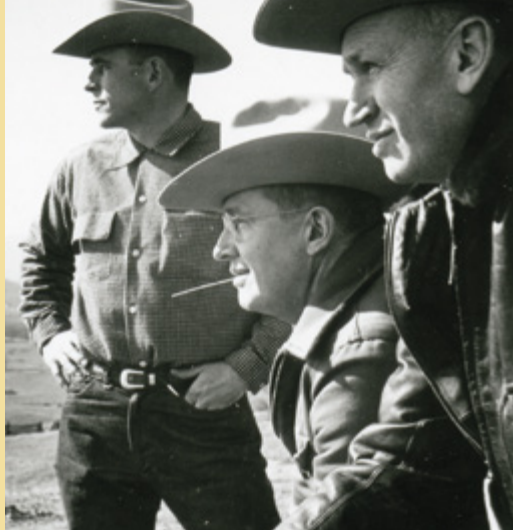
Néha, ha jól figyelünk, egy-egy rövid kifejezés ugyanolyan erővel bírhat, mint egy egész szónoklat. Így történt ez 1985. november 11-én is. A kifejezés pedig a „Flora és én” volt.

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) e szavakat egy előre megírt közleménynek szánta a sajtó riporterei számára, egy nappal azután, hogy elváltak az Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza elnökévé. Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) hat nappal korábban hunyt el, Benson elnököt hagyva rangidős apostolként.

Benson elnök és felesége, Flora épp együtt voltak, mikor értesültek Kimball elnök távozásáról, és „azonnal térdre hullottak”, és imádkoztak.¹ A kijelentés első bekezdésében, melyet a világon mindenütt való kiadásra szántak, Benson elnök ismét Flora mellé helyezte magát. Ezt mondta: „Olyan nap ez, amelyet nem vártam. Feleségem, Flora és én folyamatosan imádkoztunk azért, hogy Kimball elnök napjai meghosszabbítsanak ezen a földön, és újabb csoda következzen be érte. Most, hogy az Úr szólott, minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni az Ő szerető útmutatása alatt, hogy előrevigyük a munkát a földön.”²

59 év házasság után a „Flora és én” kifejezés természetes volt Benson elnök számára. És amikor azt mondta, hogy „minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni az Ő szerető útmutatása alatt, hogy előrevigyük a munkát”, a többes számmal nem magára és a többi általános felhatalmazottra gondolt, habár biztosan egységben volt velük. Ebben a kijelentésében az egyház prófétája, látnoka és kinyilatkoztatója a feleségével való egységről beszélt az Úr munkájában.

Ha szeretnél többet olvasni arról, hogyan formálta Ezra Taft Benson jellemét a farm, lásd Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson 3–5. oldalát.

Fentről az órajárással megegyező irányban: Ezra Taft Benson más farmerekkel; Ezra (balról a második) az édesanyjával és testvéreivel; Ezra szülei, George T. Benson és Sarah Dunkley Benson

És miért ne tette volna? Ő és Flora már majdnem hat évtizede egyek voltak az Ūr munkájában. Bár sok szempontból változott az életük az évek folyamán, a társi kapcsolatuk folyamatos erőforrást nyújtott mindkettejüknek.

Idén a segítőegyleti nőtestvérek és a melkisédekipapság-viselők számára a tananyag lehetőséget nyújt arra, hogy Ezra Taft Benson elnöktől tanuljanak. Miközben tanulmányozzátok a tanításait, késztetést érezhettek arra is, hogy megismerjétek a jellemét. Ez a cikk a felesége, Flora Amussen Benson szemszögéből nyújt egy kis bepillantást az életébe és szolgálatába. A cikkben szereplő fejezet- és oldalszámok *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* tankönyvre utalnak.

„Gazdálkodóhoz szeretnék hozzámenni”

1920 őszen a huszonegy éves Ezra Taft Benson az Idaho állambeli Whitney-ben lévő családi farmról utazott a Utah állambeli Loganbe, hogy beiratkozzon a Utahi Mezőgazdasági Főiskolára (a mai Utahi Állami Egyetemre). Egy nap néhány barátjával volt a kampuszon, amikor megakadt a szeme egy

fiatal nőn. Később így emlékezett vissza:

„Kint voltunk a tehénpajta közelében, amikor egy fiatal nő – aki igen vonzó és gyönyörű volt – elhajtott mellettünk a kis kocsiján, úton a pajta felé, hogy tejet hozzon. Amikor a fiúk odaintettek neki, ő visszaintett. Azt kérdeztem: »Ki ez a lány?« Így felelték: »Flora Amussen.«

Akkor azt mondtam nekik: »Tudjátok, az a benyomásom támadt, hogy feleségül fogom venni.«

Ezra barátai jót mulattak ezen a kijelentésén, és ezt felelték: „Flora túlságosan népszerű egy falusi fiúhoz!” Mire ő? „Nos, hát ettől még érdekesebb az egész!”³

Ezra barátai nem is tévedhettek volna nagyobbat Flora Amussen megítélésében. A lány már tizenéves kora óta látott valami különösét azokban a férfiakban, akik földet műveltek. Egy napon a lány anyja, Barbara, azt mondta neki, hogy „nem nyerheti el a dicsőség legmagasabb fokozatát celesztialis házasság nélkül. Flora erre azt mondta – talán kissé naivan, de jó meglátásként –, hogy »akkor én egy anyagiakat tekintve szegény, de lelkiekben gazdag férfihez szeretnék hozzámenni, hogy amit megszerzünk, együtt szerezhessük meg«. Kis szünet után hozzátette: »Egy gazdálkodóhoz szeretnék hozzámenni.«⁴

Flora és Ezra később, 1920-ban találkoztak, és a barátságuk hamarosan udvarlásba fordult. Ezra Taft Benson személyében Flora olyan fiatalemberre lelt, aki már elkezdte felhalmozni a lelki javakat, melyet Flora oly nagyra becsült. És ahogy arra számított, a férfi lelkierője a családi gazdaságuk talajában gyökerezett.

Együtt munkálkodva azon, hogy Istent tegyék az első helyre

Amikor Flora és Ezra éppen csak elkezdtek közelebb kerülni egymáshoz, megtudták, hogy két évre el kell, hogy váljanak,

Ezra ugyanis missziós elhívást kapott a Brit Misszióba. Ő és Flora lelkesek voltak amiatt, hogy szolgálhat, és „elbeszélgettek Florával a kapcsolatukról. Szerették volna, ha barátságuk folytatódik, de azt is felismerték, hogy Ezrának elkötelezett misszionáriusnak kell lennie. »Mielőtt útnak indultam, Florával elhatároztuk, hogy csupán havonta egy [levelet] írunk – mondta. – Azt is elhatároztuk, hogy leveleink bátorításról, bizalomról és hírekről fognak szólni. És így is volt.«⁵

A missziós elhívás ily módon való megközelítése jól példázta azt az igazságot, melyet Ezra sok évvel később tanított a szenteknek: „Amikor Istent tesszük az első helyre, minden egyéb dolog a megfelelő helyére kerül, vagy pedig kihullik az életünkből. Az Úr iránti szeretetünk uralja majd minden vonzalmunkat, ez szabja meg, mire fordítjuk időnket, ez határozza meg elfoglaltságainkat és dolgaink fontossági sorrendjét.»⁶

Amikor Ezra missziója a vége felé közeledett, ő és Flora már nagyon várták, hogy újra lássák egymást. De Flora „sokkal többet tett, mint hogy pusztán várta az együtt töltött idő lehetőségét. Igazán előretekintett: Ezra jövőjére és a benne rejlő lehetőségekre. [...] [Ö]römmel töltötte el Ezra azon nyilvánvaló vágya, hogy a családi farmon telepedjen le az idahói Whitney-ben. Flora azonban úgy érezte, hogy Ezrának először be kell fejeznie az iskoláját.»⁷ Azért, hogy ezt Ezra megtehesse, Flora csatlakozott hozzá abban, hogy az első helyre tegye Istent. Alig egy évvel azután, hogy Ezra visszatért a missziójából, Flora azzal a meglepetéssel állt elő neki, hogy ő maga is missziót fog szolgálni. További információért eme döntésével kapcsolatban lásd a 12–13. oldalt.

Csiszolatlan gyémánt

Flora és Ezra 1926. szeptember 10-én lett egymáshoz pecsételve a Salt Lake

Ezra Taft Benson teljes idejű misszionáriusi szolgálatával kapcsolatos beszámolóért lásd a kézikönyv 10–11. és a 113–114. oldalait. A második világháború utáni Európában végzett szolgálatáról az apostolsága idején lásd a 19–23., 60–62., 75–77., 282. és a 286–287. oldalakat.

Legfelül: Ezra Taft Benson fiatalon, mielőtt megkapta a missziós elhívását. Fent és jobbra: Apostolként segített szolgálni a második világháború utáni Európa népeit

templomban. Ezra veleszületett jósága és az iskolai sikerei ellenére „néhányan továbbra is kételkedtek Flora ítélőképességében. Nem értették, hogy egy ilyen művelt, gazdag és népszerű lány miért elégedne meg egy földművelő fiúval. Flora azonban továbbra is azt mondta, hogy mindig is »egy gazdálkodó [felesége szeretett volna] lenni«. Azt mondta: Ezra »gyakorlatias, józan gondolkodású és szilárd«. Majd hozzátette ezt a megfigyelését: »Gyengéden bánt a szüleivel, és tudtam, hogy ha őket tiszteli, akkor engem is tisztelni fog.« Meglátta benne a »csiszolatlan gyémántot«, és azt mondta: »minden tőlem telhető meg fogok tenni azért, hogy segítsék az embereknek megismerni és megszeretni őt a benne lévő jóságért, nem csupán ebben a kicsiny közösségben, hanem az egész világon.«⁸

Flora, a férjében rejlő lehetőségek eme meglátásával, boldogan ment vele bárhová, ahová kellett, hogy gondoskodni tudjanak a gyermekeikről és szolgálni tudják az egyházat, a közösségüket és a nemzetüket. Ez néha

Ezra Taft Benson elder nyolc éven át volt az Egyesült Államok földművelésügyi minisztere, miközben ezzel egyidőben apostolként is szolgált. Ha el szeretné olvasni, hogyan tett eleget ezen felelősségeinek, lásd a 23–28. és az 51–54. oldalt.

Legfelül: Benson elnök a szentekkel. Balra és fent: Az Egyesült Államok földművelésügyi minisztereként szolgálva

megkövetelte, hogy egyszerűbb életmódot folytasson, mint amire szokva volt, de ő készségesen vállalta a kihívást.

Például a házasságkötésük napján az „egyedüli ünnepség egy családtagokkal és barátokkal közösen tartott reggeli volt. A reggeli után az újdonsült házaspár azonnal útnak indult a Ford T-modell kisteherautójukon az iowai Amesbe”, ahol Ezra az agrárközgazdászti mesterképzését végezte. „Útközben nyolc éjszakát töltöttek egy lyukas tetejű sátorban. Amikor megérkeztek Amesbe, a főiskolai kampusztól egy saroknyira béreltek lakást. A bérlemény szűkös volt, és Bensonéknek egy népes csótánycsaláddal is osztaniuk kellett a helyen, de Ezra azt mondta, hogy nemsokára úgy nézett ki, mint a legotthonosabb kis házikó, melyet az ember el tud képzelni.”⁹

Ahogy Ezra egyre inkább „gyémánttá” vált, és kevésbé volt „csiszolatlan”, sokkal több szolgálatot kezdett végezni az otthonán kívül. Ez finomító folyamat volt Flora számára is. Férje távollétében néha meg kellett küzdenie

a magánnyal és a csüggedéssel. De szeretett feleség és anya lenni, és háláját fejezte ki férje jóságáért és a családjuk iránti elkötelezettségéért. További információért Flora és Ezra házassága és szülői léte kezdetéről lásd a 14–16. oldalakat.

Két életre szóló telefonhívás

1943. július 27-én Flora kapott egy telefonhívást a férjétől, aki éppen a utahi Salt Lake Cityben tartózkodott, és egy üzleti útjáról készült hazatérni fiával, Reeddel. Flora a Washington melletti otthonunkban tartózkodott éppen, 3200 kilométerre tőlük. Egy imával és könnyekkel teli, éberben eltöltött éjszaka után azzal hívta fel Florát, hogy tudassa vele: előző nap elhívták őt a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjává.

Florát nem érte váratlanul a hír. „Erősen érezte, hogy valami jelentős dolog fog történni [a férje] útja során.”¹⁰ Kifejezte Ezrába vetett bizalmát, aki a szavaitól megnyugodott. Később így emlékezett vissza: „Megnyugtató volt beszélni vele. Ő mindig is több hitet tanúsított bennem, mint én saját magamban.”¹¹

Habár Florának bizalma volt a férjében, tudta, hogy egyedül nem képes majd eleget tenni az elhívásának, hanem szüksége lesz a családja támogatására és a menny erejére is. Az egyik általános konferencián egy oda-súgott üzenet jól mutatta Flora férje iránti szeretetét, és azt, hogy jól tudta, mennyire támaszkodik a férje az Úrra (lásd 53–54. oldal).

Flora egy másik életre szóló telefonhívást is kapott a férjétől 1952. november 24-én. A férje ezúttal a Washington területre látogatott éppen, Flora pedig otthon volt, Salt Lake Cityben. Dwight D. Eisenhower, aki akkor készült elkezdni szolgálatát az Egyesült Államok elnökeként, felkérte Benson eldert, hogy legyen a földművelésügyi minisztere, amely magasrangú pozíció hatalmas áldozatot és

odaadást kívánna. Benson elder elfogadta a posztot, mivel David O. McKay (1873–1970), az egyház elnöke ezt tanácsolta neki.

Amikor Benson elder elmondta Florának, hogy Eisenhower elnökjelölt egy pozíciót ajánlott neki, ő pedig elfogadta azt, így válaszolt:

„Tudtam, hogy ezt fogja tenni. És azt is, hogy elfogadod.” Flora elismerte, hogy ez nehéz lesz a családra nézve, de hozzátette: „[Ú]gy tűnik, ez Isten akarata.”¹²

Benson elder nyolc éven át szolgált földművelésügyi miniszterként. Ekkoriban a család bizonyos időszakokra elszakadt egymástól, Benson elnöknek pedig meg kellett küzdenie a kritikákkal és a dicséretekkel is, melyek az effajta nyilvános szolgálat gyakori kísérői. Bensonék előtt hatalmas lehetőségek nyíltak meg. Egyszer például Benson elder elvitte Florát és a lányaikat, Beverlyt és Bonnie-t egy négyhetes útra, mely során ő azon dolgozott, hogy 12 különböző országgal létesítsen kereskedelmi kapcsolatot (lásd 194. oldal). Egy hírszerkesztő meghívása különleges misszionáriusi élményhez vezetett a család számára (lásd 26–27. oldal).

Egyenlő eszközökként az Úr kezében

Mint az egyház minden prófétája, Ezra Taft Benson előre elrendeltetett az elhívására. De egyedül nem lett volna képes betölteni ezt az előre elrendelt elhívást, és nem szolgálhatott volna ilyen erővel. Nyilvánvaló, hogy egyetlen

más ember sem volt rá akkora hatással, mint Flora. Az egyházban és a családjukban is vállvetve dolgoztak együtt erőteljes eszközökként az Úr kezében.

Benson elnök és Benson nőtestvér ugyanúgy, ahogy együtt térdeltek le, mikor megtudták, hogy ő lesz az egyház

elnöke, együtt dolgoztak azon is, hogy „előrevigyük a munkát a földön”¹³. Ahogy azt Flora tizenévesként remélte, megszerezték, amit akartak – méghozzá együtt.¹⁴

Benson elnök az emelvényről arra intette az utolsó napi szenteket, hogy árásszák el a földet és az életüket a Mormon könyvével (lásd 9–10. fejezet). Otthon Flora mindennap felolvasott neki a Mormon könyvből, majd megbeszéltek, amit olvastak.¹⁵ Benson elnök arra buzdította a szenteket, hogy rendszeresen szolgáljanak

és hódoljanak a templomban (lásd 13. fejezet). Flora és Ezra Benson maguk is minden péntek reggel elmentek a templomba, amikor csak tehettek.¹⁶ Benson elnök az emelvényről intett a kevélység bűnétől és a világ tapsától¹⁷. Habár Florának sikerült segítenie, hogy az egész világ megismerje¹⁸ a férjét, ők együtt megelégedtek a menny csendes tapsával¹⁹.

Ezra Taft Benson elnök több száz szónoklatot tartott az egyház apostolaként és elnökeként. Nehéz lenne elképzelni ezen szónoklatok bármelyikét is ama háromszavas kifejezés hatása nélkül, melyet 1985. november 11-én mondott, és mely így szólt: „Flora és én.” ■

JEGYZETEK

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 479.
2. Ezra Taft Benson, in Don L. Searle, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church,” *Ensign*, Dec. 1985, 5. Lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014), 33.
3. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014), 9–10.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, 74–75.
5. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 10.
6. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 45.
7. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 12.
8. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 13.
9. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 14.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, 176.
11. Ezra Taft Benson idézet, *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 18.
12. Flora Amussen Benson idézet, *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 26.
13. Ezra Taft Benson, in Searle, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church,” 5.
14. Lásd Flora Amussen Benson, in Dew, *Ezra Taft Benson*, 74–75.
15. Lásd Derin Head Rodriguez, “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion,” *Ensign*, Mar. 1987, 20.
16. Lásd Dew, *Ezra Taft Benson*, 511.
17. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 247.
18. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 13.
19. *Tanítások: Ezra Taft Benson*, 247.

A SZOLGÁLAT KÖRBEÉRT

Mikor elsőéves voltam a főiskolán, gyakran elkísértem a szobatársamat meglátogatni a 98 éves nagybátyját, akit szeretetteljesen csak Joe bácsinak hívtunk. Joe bácsi egyedül élt és magányos volt, ezért igyekeztünk meglátogatni őt, amilyen gyakran csak tudtuk. A látogatásaink során történeteket mesélt nekünk azokról az időkről, mikor még Mexikóban és az arizonai határvárosokban, például Nogalesben lakott.

Joe bácsi egyedül élt és magányos volt, ezért a szobatársammal igyekeztünk meglátogatni őt, amilyen gyakran csak tudtuk.

Mikor a szobatársam egy időre hazaköltözött, késztetést éreztem, hogy továbbra is látogassam Joe bácsit. Nagyon jó barátok lettünk, és mindig meglátogattam, egészen addig, míg másfél évvel később el nem hunyt. Nagyon szomorú voltam, hogy elveszítettem egy barátot, de hálás voltam az együtt töltött értékes időért.

Tíz évvel Joe bácsi halála után épp a dédnagymamám naplóját olvastam. A naplóban elmesélte, hogy a

férje pénz nélkül ott hagyta őket, 30 dollárnyi albérleti díjtarozással és 9 éhes szájjal.

Ezután ezt írta: „[Az arizonai] Bisbee-ben az emberek nagyon jók voltak hozzánk. Még amikor Bisbee-n kívül laktunk, délre, akkor is hazavitték minket [az egyházból]. Joseph Kleinman testvér, aki Mexikóban élt, sokszor hazavitt bennünket; de ez még nem minden: [a családja] még vacsorázni is elhívott minket magukhoz.

Sült nyulat tálaltak, mindenféle körettel. Nagyon ízlett. Aztán Nogalesbe helyezték át őket... és ott hagyták nekünk a szép, fehér nyulaikat. Attól fogva annyit ehettünk, amennyi csak jólesett.”

Amikor elolvastam ezt a naplóberegvezést, rájöttem, hogy ez a bizonyos Joseph Kleinman, aki segített a dédnagymamámnak, Joe bácsi volt! Úgy éreztem, a Lélek ösztönzése, hogy továbbra is látogassam Joe bácsit, egy

kis köszönet volt a dédnagymamám és családjára iránti kedvességéért cserébe.

Ujjongtam, amiért része lehettem ennek a szeretetről és szolgálatról szóló történetnek, amely végül körbeért. Tudom, hogy az Úr figyelemmel követi gyermekeit. Ha hallgatunk a Szentlélektől érkező sugalmazásokra, megáldhatjuk mások életét, és cserébe mi magunk is áldásokat kapunk. ■

Krisi Church Summers, Egyesült Államok, Utah

Amikor felkerestem, azonnal beinvitált az irodájába. Elég nehézkesen, de próbáltam megfogalmazni az ottlétem célját. Miután ilyen sokáig takargattam a bűneimet, alig tudtam, hol kezdjem. Ő azonban szeretettel arra biztatott, hogy tegyem tisztába a dolgokat. Elmagyaráztam a bűneim általános természetét, és időt kértem arra, hogy elé tárhassam az összes helytelen cselekedetemet. Ő készségesen beleegyezett.

Bár még nem voltam túl a teljes beismerésen, de úgy tűnt, a világ súlya felemelkedik a vállamról. Végre újra éreztem a reményt, hogy megszabadulok ettől a teherből.

A következő hetekben sokat imádkoztam, olvastam a szentírásokat, és megírtam a listámat, amit aztán a püspököm és Mennyei Atyám elé tárok majd. A listámmal először Mennyei Atyámhoz fordultam megtört szívvel és töredelmes lélekkel, hogy elmondjam neki, mennyire sajnálom, és hogy őszintén szeretnék megváltozni. Időpontot egyeztettem a püspökkel, és vele is megosztottam a listámat teljes egészében. Nem nézett rosszállóan, nem kiabált és nem is dorgált meg. Ehelyett csak szorosan magához ölelt. Tudatta velem, hogy ő is és az Úr is szeretnek engem, és közölte velem, hogy a valódi bűnbánat ösvényén járok. Tudtam, hogy igaza van.

A bűneim bevallása, amely előzőleg a legnagyobb félelmem volt, életem egyik legszebb élményévé vált. Hiszen ez volt az első lépés számomra, hogy igazán megértsem Jézus Krisztus engesztelésének ajándékát és gyógyító erejét. ■

Név a szerkesztőségben

VAJON BEVALLHATOM-E?

Ahogy ott ültem – szemben a Cövekelnökség egyik tagjával –, a szívem kalapálni kezdett. Már akkor is izgultam, mikor a cövekinök felhívott, hogy időpontot egyeztessen velem. *Vajon tudta, hogy nem vagyok érdemes a szolgálatra?*

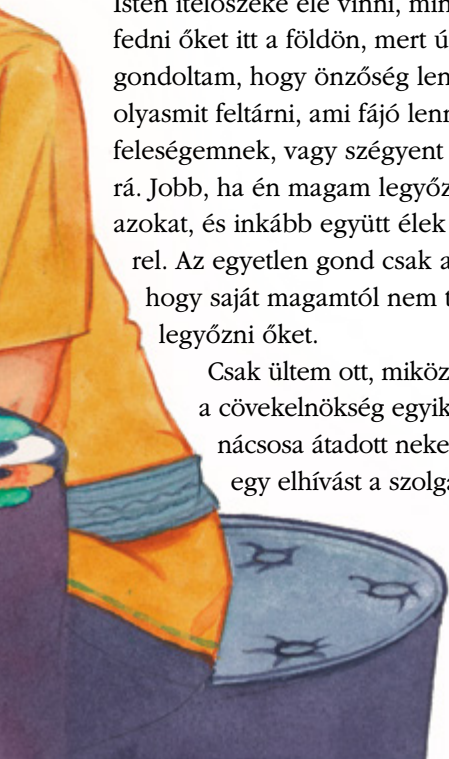
Régóta úgy éreztem, hogy vannak bűnök, melyeket könnyebb lenne Isten ítélőszéke elé vinni, mint felfedni őket itt a földön, mert úgy gondoltam, hogy önzőség lenne olyasmit feltárni, ami fájó lenne a feleségemnek, vagy szégyent hozna rá. Jobb, ha én magam legyőzöm azokat, és inkább együtt élek a teherrel. Az egyetlen gond csak az volt, hogy saját magamtól nem tudtam legyőzni őket.

Csak ültem ott, miközben a cövekelnökség egyik tanácsosa átadott nekem egy elhívást a szolgálatra.

Megkérdezte: „Testvérem, elfogadnád ezt az elhívást?” Ó, mennyire szerettem volna igent kiáltani! Ehelyett hallottam, ahogy a számat szinte önkéntelenül elhagyták a következő szavak: „Nem tudom elfogadni. Van néhány bűnöm, melyet helyre kell hoznom.”

Egyszerre töltött el a félelem és a megkönnyebbülés, mikor bevallottam a szóban forgó bűn természetét. Megkérdezte, beszéltem-e már a püspökömmel. „Nem” – válaszoltam. „És a feleségeddel?” „Nem.” Megrázta a kezem, rám mosolygott, és azt mondta, hogy büszke rám, amiért bevallottam. Ezután arra kért, beszéljek a püspökkel és a feleségemmel.

Engedelmeskedtem: először a feleségemnek mondtam el – hogy túl legyek a legnagyobb félelmemen. Ő pedig továbbra is szeretett! Igen, nagyon szomorú volt miatta, és ki kellett találnunk valamit, hogy legyőzzük, de szeretett és biztatott, hogy menjek el a püspökhöz.

KÖVETTÜK AZ ÖSVÉNYT

Az utolsó missziós területemen a társammal két faluban szolgáltunk a braziliai São Paulo állam belsejében. A két falu közt egy rövidebb út is vezetett az erdőn át, egy ösvény, melyen még sohasem jártunk, mert úgy éreztük, hogy veszélyes, és biztosan úgysem találkozunk ott senkivel.

Egy napon, ahogy az ösvény közélébe értünk, a Szentlélek megérintette a szívemet, és azt mondta, hogy be kell mennünk az erdőbe. Andrade elderre néztem és mondtam neki, milyen érzésem támadt. Azt felelte, hogy ő ugyanezt érezte.

Röviddel ezután, ahogy az ismeretlen ösvényen haladtunk, láttunk egy asszonyt felénk jönni. Az ösvény szűk volt, és ahogy a közelébe értünk, nem tudtuk nem észrevenni, hogy sír.

Amikor feltekintett ránk, meghívott bennünket, hogy kísérjük el az otthonába, ahol aztán találkoztunk a férjével is. Azonnal elkezdtek tanítani az evangéliumot ennek a nyitott szívű házaspárnak. Néhány hét múlva felkértük őket, hogy keresztelkedjenek meg. Nagyon izgatottak voltunk, mikor készségesen elfogadták, mert már egy éve nem volt keresztelő az egyházközségben. Hálásak voltunk, hogy a kapott benyomásunk szerint cselekedjünk: hogy azon az ösvényen menjünk aznap.

Röviddel a keresztelkedésük előtt azonban a feleség azt mondta, hogy beszélnie kell velünk. Azt mondta, hogy éveken át volt egy visszatérő álma. Álmában São Paulo központjában találta magát, és ott várakozott. Egy idősebb férfi

odalépett hozzá, és azt mondta, hogy két fiatalember jön majd, akik megváltoztatják az életét. Ekkor látta a két fiatalembert közeledni, de itt mindig véget ért az álma.

Néhány hete, egy napon épp a háza padlóját sepregette, mikor egy hang azt mondta neki, hogy két fiatalember közeledik, és hogy most azonnal menjen az ösvényhez, ahol először láttuk meg őt. Mivel nem értette a sugalmazást, de tudni akarta a választ az álmára, letette a seprűt és odasétált a kis ösvényhez.

Miközben gyalogolt, eszébe jutottak az álmában látott képsorok, mintha egy filmet nézne, melynek a végén pedig végre megpillantotta a két

fiatalember arcát. Látta, hogy mindketten névtáblát viselnek. Pillanatok múlva – mondta – Andrade elder és én megjelentünk előtte az úton. Erőt vettek rajta az érzelmek, és nem tudta visszatartani a könnyeit.

Ma, mikor visszaemlékszem erre a szent élményre, érzem a Lelket, és újra látom a lelki szemeim előtt annak a nőtestvérnek a könnyáztatta arcát, aki befogadta az evangéliumot. Szerencsére a társammal elég érzékenyek és bátrak voltunk ahhoz, hogy végigmenjünk azon az ösvényen, melyre az Úr akarta, hogy aznap rálépjünk. ■

Rut de Oliveira Marcolino Brazíliában, Rio Grande do Nortében él

Röviddel ezután, ahogy az ismeretlen ösvényen haladtunk, láttunk egy asszonyt felénk jönni. Nem tudtuk nem észrevenni, hogy sír.

KÉRI A VIRÁGOMAT?

Egyik nap – egy különösen nehéz műszak után a kórház gyerekosztályán – fáradt és morcos voltam. Ahogy odaértem a recepcióhoz, egy csokor gyönyörű virágot pillantottam meg. Amikor a pultnál álló személynek megjegyeztem, milyen szép és jó illatú, azt mondta, hogy az enyém lehet.

Úgy felvidított! Arra gondoltam, hogy Mennyei Atyám biztosan jobb kedvre akart deríteni ezekkel a virágokkal.

Ahogy elindultam kifelé a kórházból, egy kerekesszékekben ülő hölgy mögé értem. Kicsit türelmetlen voltam vele, de végül sikerült kikerülnöm, ahogy kijutottunk az épületből. Mikor elmentem mellette, felemelte a fejét, és azt mondta: „Milyen gyönyörűek ezek a virágok!” Megköszöntem neki, és odasiettem a férjemhez, aki a kocsinkban várt rám. Alig vártam, hogy megmutassam neki a virágaimat.

Egyszer csak úgy éreztem, a Szentlélek azt mondja nekem, hogy a hölgynek nagyobb szüksége van a virágra, mint nekem. Először vonakodtam, hogy nekiadjam, de aztán hallgattam a sugalmazásra. Mikor megkérdeztem, szeretné-e megkapni a virágokat, reméltem, hogy nemet mond.

„Ó, igen! – válaszolta. – Nagyon szeretném őket. Gyönyörűek!”

Átnyújtottam neki a csokrot, de ahogy megfordultam, hogy elmenjek, pityeregni kezdett. Mikor megkérdeztem, minden rendben van-e, azt mondta, hogy a férje több éve elhunyt, és már több mint egy éve nem látogatták meg a gyerekei. Azt mondta, könyörgött Istennek, hogy mutassa meg neki a szeretete jelét.

„Ön egy angyal, akit Isten küldött,

hogy átadja nekem a kedvenc virágaimat – mondta. – Most már tudom, hogy Ő szeret engem.”

Összeszorult a szívem. Olyan önző voltam. Ennek a hölgynek szerető szóra volt szüksége, és még beszélgetni sem akartam vele. Dehogy voltam angyal. Amikor elváltunk, én is sírni kezdtem.

Amikor beültem az autóba, a férjem megkérdezte, mi a baj, és miért ajándékoztam el a virágomat. Értetlenül nézett rám, de aztán megkönnyebbült, mikor elmeséltem a történetet.

„Küldtem neked ma egy rózsacsokrot. Úgy éreztem, szükséged van rá – mondta. – Aggódva láttam, hogy csak úgy odaadod valakinek. De ha ez nem az a csokor volt, amit én küldtem, akkor az hol lehet?”

Kiderült, hogy a virágüzlet elfelejtette kiszállítani a férjem rózsáit, úgyhogy elmentünk a virágoshoz. A férjem bement, és hamarosan egy gyönyörű csokorral lépett ki.

Újra elsírtam magam. Mennyei Atyám arra kért, hogy áldozzam fel a virágaimat, tudván, hogy valami sokkal jobb dolog vár rám, és hogy egy magányos leányának szüksége van rá, hogy emlékeztesse a szeretetére. ■

Cindy Almaraz Anthony, Egyesült Államok, Utah

Egyszer csak úgy éreztem, a Szentlélek azt mondja nekem, hogy a hölgynek nagyobb szüksége van a virágra, mint nekem.

TANÁCSKOZZATOK GYAKRAN

Családi tanácsok pároknak

Írta: Nichole Eck

Az egyházban működő tanácsok isteni mintát követnek minden szinten, az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának Tanácsától kezdve a cöveki, egyházközségi, gyülekezeti és más vezetőségi tanácsokig. „A családi tanács az egyház

legalapvetőbb tanácsa”¹ – mondta Spencer W. Kimball elnök (1895–1985).

M. Russell Ballard elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy „a családi tanácsok ideális fórumok az eredményes kommunikáció áramlásához”². Ilyenkor van lehetőség arra, mondta, „hogy a család és az egyes családtagok szükségleteiről beszéljenek, ...megoldják a problémákat, a családot érintő döntéseket hozzanak, [és] megtervezzék a napi szintű és a hosszú távú családi tevékenységeket és célokat tűzzenek ki”³.

Ha eddig nem tartottatok családi tanácsot, akár ma elkezdhetitek. Ha vannak veletek élő gyermekek, őket is bevonhatjátok. Ám az is fontos, hogy a férj és a feleség tartson egy külön családi tanácskozást, ahol bizalmasan megbeszélhetik a családi és személyes ügyeiket.

Íme néhány alapelv és gyakorlati

javaslat, melyet bevethettek a férj és feleségeként megtartott családi tanácskozásaitok alkalmával.

Kezdjétek imával!

„Ha a Mennyei Atyával való kommunikáció kudarcba fullad, akkor a házastársak közti kommunikáció is csődöt mond.”⁴

Az Úr nélkülözhetetlen résztvevője lehet a házasságotoknak. Imáitokban köszönetet mondhattok a Mennyei Atyának a rengeteg áldásotokért, belefoglalva a házastársatokat, és megkérhetitek, hogy a Lelke áthassa a beszélgetéseket. Az Ő Lelke képes vezetni a beszélgetéseket, és segít jó érzéseket és a jó kommunikációt táplálni.

Közösen döntsetek!

„A tanács tagjai egyezségekre kell hogy jussanak az ima és beszélgetés

A párok számos problémával és döntéssel szembesülnek. A családi tanácsok alábbi hat alapelve segítséget nyújthat.

által, hogy elérjék azt az egységet, mely előfeltétele az Úr segítségének.”⁵

Nektek és a házastársatoknak fontos döntéseket kell meghoznotok, például hogy elfogadjatok-e egy állásajánlatot, melyik iskolába jelentkeztek, mikor szülessenek a gyermekek, vagy hogyan osszátok fel a házimunkát. A férjek és feleségek különböző megoldásokat ajánlhatnak a problémákra, és átbeszélhetik azokat. Alázatosan hallgassátok meg a házastársatok felvetését. Ez által megtanulhattok megérteni egy másik

nézőpontot, és emlékeztetitek a házastársatokat is, hogy értékelitek a véleményét.

A családi tanácsokban „isteni megegyezéssel, nem pedig kompromizum révén”⁶ kell elérnünk a fontos döntéseinket. Talán ezt az egységet nem azonnal fogjátok tudni elérni minden ügyben. Lehet, hogy sok tanácskozássra és őszinte – egyéni és közös – imádságra lesz szükségetek ahhoz, hogy egyetértsetek egy döntésben. De „ha tanácsokba gyűltök – amint azt elvárják tőletek –, akkor Isten

megoldást biztosít nektek az előttetek álló problémákra”⁷.

Segíthet az is, ha előre eldöntitek, mi lesz a családi tanácskozás témája. Így lesz időtök úgy elmélkedni az adott témán, hogy felkészültebbnek érzitek magatokat a házastársatokkal, mikor hangot kell adnotok a véleményeteknek.

Értékeljétek ki magatokat!

„Miért nézed pedig a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, a mely a te szemedben van, nem veszed észre?” (Máté 7:3).

Csupán egy embert áll hatalmatokban megváltoztatni: magatokat. Kísértést érezhettek, hogy a családi tanácsokat arra használjátok, hogy egy listán benyújtsátok mindazt, amit kritizáltok a házastársatokban. Ehelyett azzal a vággyal közelítsétek meg ezeket a tanácskozásokat, hogy jó irányba fejlesszétek önmagatokat. Kérdezzétek meg a házastársatokat, hogy észrevett-e valamit a beszédekben vagy viselkedésetekben, ami gondot jelent neki, vagy aggasztja őt. Tűzzetek ki célokat a személyes fejlődésre, és kérjétek a házastársatok

támogatását a változásra való igyekvésekhez. Támogassátok a házastársatokat bármely olyan személyes célban, melyet el kíván érni.

Beszéljete a kemény dolgokról!

„Minden családnak vannak gondjai és kihívásai. De a sikeres családok igyekeznek összedolgozni a megoldáshoz, ahelyett, hogy kritizáláshoz és vitához folyamodnának.”⁸

Az erős házasságok a kihívások legyőzésétől épülnek, nem azok figyelmen kívül hagyásától vagy elkerülésétől. Lesznek időszakok, mikor olyan komoly dolgok merülnek fel, melyeket muszáj megbeszélni. Talán azzal küszködtök, például, hogy túljussatok egy bűnön és a bűnbánaton, esetleg pénzügyi terhektől igyekeztek megszabadulni; ilyenkor a családi tanácskozás nyílt, őszinte kommunikációja segít meglágyítani az erős érzéseket. A családi tanács megfelelő és kényelmes fórum a gondok felhozatalához vagy a segítségkéréshez.

Az energiáitokat összpontosítsátok a probléma lehetséges megoldásaira, és kerüljétek a civakodást vagy a kritizálást. Legyetek alázatosak. Juttassátok kifejezésre a házastársatok iránti szereteteket, és emlékeztessétek egymást, hogy azon dolgoztok együtt, hogy boldog, örökkévaló házasságot és családot építsetek.

Maradjatok pozitívak!

Ha csupán akkor hívjátok össze a családi tanácsot, „amikor épp gondok adódnak, ...és soha nem ismeritek el... [a családtagjaitok] teljesítményét és nem mutatjátok ki a szereteteket, akkor megtanulnak rettegni a családi tanácskozásoktól”⁹.

Nem minden családi tanácskozásnak kell a problémákról vagy döntésekről szólnia. Ilyenkor lehetőséget teremthettek arra, hogy elmondjatok valami pozitívát a házastársatokról, vagy megosszátok, milyen áldások vannak az életetekben. Megünnepelhetitek az

egyéni teljesítményeket; megbeszélhetitek, milyen módokon tudnátok lelkileg erősíteni a házasságotokat és a családokat, közös célokat tűzhetek ki, vagy hálát mondhattok társatok erősségeiért vagy szolgálataiért. Használjátok a családi tanácsot arra, hogy „létrehozzátok a kommunikáció és kölcsönös tisztelet szokását, melyre [a házastársatokkal] támaszkodhattok, mikor komoly és nehéz gondok merülnek fel”¹⁰.

Tartsatok ki!

„Tegyük meg a tőlünk telhető legjobbat, és igyekezzünk mindennap fejlődni! Amikor előjönnek a tökéletlenségeink, tovább igyekezzünk azok kijavításán. Megbocsátóbbak lehetünk a saját és szeretteink hiányosságaival szemben.”¹¹

Végül pedig ne feledjük, hogy időre és gyakorlásra van szükség ahhoz, hogy a szegényes kommunikációs szokásainkat pozitívabb mintákra

cseréljük. Az első családi tanácsotok talán furcsa vagy zavarbaejtő lesz, de amikor alázatosan igyekeztek kommunikálni egymással, és bevonjátok az Urat a döntéseitekbe, jobban megértitek majd a családi tanácsok áldásait.

Az Úr azt szeretné, hogy békés legyen az otthonunk és a kommunikációnk. Ahol hiányosságaink vannak, ott Ő segít, és megáldja az erőfeszítéseinket. A segítségével képesek vagyunk megteremteni „a tisztelet, megértés és harmónia légkörét”¹², melyek Thomas S. Monson elnök ígérete szerint „egy darabka mennyországot teremtenek itt, a földön”¹³. ■
A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

JEGYZETEK

1. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai*: Spencer W. Kimball (2006). 229.

2. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (2012), 165.
3. M. Russell Ballard, “Family Councils: A Conversation with Elder and Sister Ballard,” *Liahona*, June 2003, 14.
4. M. Russell Ballard, “Family Councils,” *Liahona*, 17.
5. Ronald E. Poelman, “Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs,” *Ensign*, May 1980, 91.
6. Ronald E. Poelman, “Priesthood Councils,” 91.
7. Stephen L Richards, in Conference Report, Oct. 1953, 86.
8. Ezra Taft Benson, “Counsel to the Saints,” *Ensign*, May 1984, 6.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* (Melchizedek Priesthood study guide, 1974), 168.
10. “Family Councils: A Heavenly Pattern,” *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide* (1989), 171.
11. Russell M. Nelson “Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 88.
12. “Working Together in Family Councils,” *Ensign*, Feb. 1985, 31.
13. Thomas S. Monson, “Hallmarks of a Happy Home,” *Ensign*, Nov. 1988, 69.

MIRŐL BESZÉLJÜNK?

Ha nem tudjátok, miről beszéljete egy családi tanácskozáson, az alábbi kérdések ötletet adhatnak:

- Hogyan tudnánk úgy felosztani a házimunkát, hogy a család minden tagja kivegy a részét belőle, és jó érzéssel végezze azt?
- Milyen médiát engedünk be az otthonunkba?
- Milyen új készségeket tanulhatnánk családként?
- Mit tehetünk családként, hogy megszűnjenek a vitáink?
- Mely tevékenységek segítik elő, hogy megszenteljük a szombat napját?
- Hogyan készülhetünk fel egy természeti katasztrófára?
- Hogyan lehetünk aktívabb résztvevői a közösségünknek?
- Milyen új családi hagyományokat teremthetünk?
- Hogyan válhatunk jobbak a pénzügyeink kezelésében?
- Mit tehetünk azért, hogy lelkileg megerősítsük a házasságunkat?

Bátorság

Írta: Christian Hägglund

Mikor a misszióm után visszatértem Svédországba, hosszú ideig küszködtem az életem következő lépésével: a templomi házassággal. A Lélek megerősített, hogy családot kell alapítanom ahhoz, hogy olyan emberré váljak, akivé válnom kell. Annyira arra összpontosítottam, hogy ez az életem legfontosabb döntése, hogy bár úgy éreztem, megtaláltam az örökkévaló társamat, és éreztem az Úr jóváhagyását is, a hitem mégis megingott. Evelinával, a barátnőmmel kitértük a templomi pecsételésünk időpontját, lefoglaltuk az utat a mézeshetünkhöz, és megvettük a jegygyűrűket, még mielőtt eljegyeztük volna egymást – mindezt azon félelmem miatt, hogy elkötelezzem magam a házasság iránt. Azt akartam, hogy Mennyei Atyám megparancsolja nekem, hogy vegyem el Evelinát, mert féltem, hogy ha esetleg a házasságunk mégis felbomlik, akkor engem terhel majd a döntésem felelőssége. A félelem és a téves imák megbénítottak, miközben a fontos döntésem még mindig ott lebegett a szemem előtt.

Megtanultam az önrendelkezésemet arra használni, hogy cselekedjek, ahelyett, hogy velem cselekednének, amikor meghoztam életem legfontosabb döntését.

Önrendelkezés: az Úr módja

Végül a Szentlélek késztetései hozták meg a változást, amikor fellapoztam a Tan és a szövetségek 58:26–29-et: „Mert íme, nincs rendjén, hogy minden dologban parancsoljak; mert aki minden dologban kényszerítve van, az rest és nem bölcs szolgál; tehát nem kap jutalmat. [...]

...az emberek buzgón munkálkodjanak a jó ügyben, és tegyenek meg sok dolgot saját szabad akaratukból, és vigyenek véghez sok igazlelkűséget;

Mert bennük van a hatalom, ami által önrendelkezők. [...]

Ám aki semmit nem tesz addig, amíg parancsot nem kap, és a parancsot kételkedő szívvel fogadja, és restséggel tartja be azt, az elkárhozik.”

Míg e verseken elmélkedtem, megértettem az önrendelkezés Mennyei Atyánk tervében betöltött szerepét, ami megváltoztatta a gondolkodásomat, és bátorságot adott ahhoz, hogy tovább menjek. Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja azt tanította, hogy ha személyes erőfeszítés nélkül kapnánk inspirált útmutatást,

házassághoz

akkor elszalasztanánk az elengedhetetlenül fontos személyes fejlődést, amely akkor következik be, amikor erőfeszítéseket teszünk, hogy megtanuljuk, miként tud a Lélek vezetni bennünket.¹

Hatalom a továbbhaladáshoz

Ezután megfogadtam, hogy gyakorlom a hitemet és döntést hozok, az Úr pedig megáldott a döntési képességemhez kellő önbizalommal. Rájöttem, hogy buzgón kell munkálkodnom, és sok dolgot meg kell tennem a saját szabad akaratomból – beleértve az eljegyzést is. Az Úr arra buzdít, hogy cselekvő személyekként használjuk a hatalmunkat önmagunk kormányzására. E hatalom használata központi jellemzője az életünknek.

Hiszem, hogy az Úr sokkal jobban szeretné azt látni, hogy használjuk az önrendelkezésünket, mint azt, hogy mindig tökéletes döntéseket hozunk. Azonban megadta nekünk az ahhoz szükséges eszközöket, hogy jó döntéseket hozunk, különösen annak eldöntéséhez, hogy kivel házasodjunk össze. Ahogy azt Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) tanította: „Az érzelmeknek nem szabad teljes mértékben

meghatározni a döntéseket, ám az elme és a szív, melyet megerősít a böjtölés, az ima és a komoly meggondolás, maximális esélyt ad a házasság boldogságának. Ez áldozattal és osztozással jár, továbbá megköveteli a nagyfokú önzetlenséget...”²

Még szentírásbeli utasítással is rendelkezünk arról, hogyan kapjunk lelki megerősítéseket: „[T]anulmányoznod kell azt az elmédben; majd meg kell kérdezned tőlem, hogy helyes-e, és ha helyes, akkor tebenned égővé teszem kebledet; érezni fogod tehát, hogy helyes.

De ha nem helyes, akkor nem lesznek ilyen érzéseid, hanem gondolataid megdermednek” (TSz 9:8–9). Azonban nem mindannyian tapasztaljuk meg ezt az égő érzést a keblünkben válaszképpen az Úr lelki megerősítéseire. Mindannyiunknak meg kell tanulnunk a saját különleges módunkat, amely által megkapjuk ezeket a megerősítéseket.³ Ezeknek a sémáknak a követése által hitet nyerünk azon képességünkhöz, hogy döntéseket hozzunk.

Mennyei Atyám ismerte a szívem, a lelkem és az elmém szükségleteit. Ő adta meg nekem ezeket az igazságokat, melyektől minden megváltozott. Evelina és én összeházasodtunk. Mostanra már sok boldog évet töltötünk családként, és három gyönyörű gyermekünk van. Annyira hálás vagyok az Úrnak az önrendelkezésről való bizonyosságomért, és annak szerepéért, melyet az élet legfontosabb döntéseiben tölt be. ■

A szerző Svédországban, Stockholmban él.

JEGYZETEK

1. Lásd Richard G. Scott: Lelki útmutatást nyerni. *Liahóna*, 2009. nov. 7.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* (2006). 211.
3. Lásd meg Tan és a szövetségek 8:2–3.

A 2015. ÉVI KÖZÖS TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

„Ezért, Ó ti, akik Isten szolgálatába léptek, ügyeljete, hogy teljes szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szolgáljátok őt, hogy ártatlanul állhassatok majd Isten előtt az utolsó napon” (T&Sz 4:2).

Ó TI, AKIK ISTEN SZOLGÁLATÁBA LÉPTEK

TELJES LÉNYÜNKKEL SZOLGÁLNI

Írta: a Fiala Nők
Általános Elnöksége

A hogy azt a 2015. évi közös tevékenységben tanuljuk, szent kiváltság Istent szolgálni. Azt reméljük, hogy idén mindannyian még nagyobb elkötelezettséggel tanulunk meg szolgálni, úgy, ahogy arra a Szabadító utasított: teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel. Hogy miként tehetjük ezt meg? Íme, néhány ötlet.

Először is, teljes **szívünkkel** szolgálunk. Ezt úgy értjük, hogy az Istennek nyújtott szolgálatokat az Ő és gyermekei iránti szeretet kell hogy motiválja. „Az Úr iránti szeretetünk uralja majd minden vonzalmunkat, ez szabja meg, mire fordítjuk időnket, ez határozza meg elfoglaltságainkat és dolgaink fontossági sorrendjét.”¹ Azzal mutatod meg az Úrnak a szeretetedet, hogy betartod a parancsolatait (lásd T&Sz 42:29). Szolgálj otthon és megerősít a családodat. Felmagasztalod az elhívásodat, és kinyújtod a kezed azok felé, akiknek barátra van szükségük. Családi neveket keresel, melyeket elvihetsz a templomba.

Másodszor, teljes **lelkünkkel** szolgálunk. Szükség van a fizikai munkára és a szorgalmas erőfeszítésre. A misszionáriusi munka állóképességet és kitartást igényel. Akkor szolgálj a

Bonnie L. Oscarson, elnök (középen); Carol F. McConkie, első tanácsos (balra); Neill F. Marriott, második tanácsos (jobbra)

lelkeddel, amikor hozzájárulsz mások szükségleteihez, „úgy mint az éhesek táplálása, a mezítelenek felruházása, a betegek meglátogatása és szükségük enyhítése, lelkileg és fizikailag is” (Móziás 4:26).

A következő, hogy teljes **elménkel** szolgálunk. Gondolataidnak tisztáknak és szeplőtlennek kell lenniük, és a Szabadítóra kell összpontosítaniuk. Szövetségben fogadtad, hogy mindig emlékezel Őrá. A Szentlélek útmutatására törekszel a szentírások tanulmányozása és imádság által. Amikor összhangba hozod a gondolataidat, szavaidat és tetteidet Isten gondolataival és akaratával, akkor felismered mások szükségleteit, valamint érdemes leszel és készen állsz, hogy szolgálj.

Végül pedig teljes **erőnkkel** szolgáljuk Istent. Az egyik módja annak, hogy erőt nyerjünk, az, hogy hitet gyakorolunk a Szabadító engesztelésében. Bűnbánatot tartasz és megtisztítod magad az Ő parancsolatainak való engedelmesség által. Érzed a Szabadító képessé tévő hatalmát, és csodáknak vagy tanúja, miközben az Úr erejével szolgálsz (lásd Alma 26:12).

Isten megígérte, hogy ha teljes lényeddel szolgálod Őt, akkor megtisztulsz a bűneidtől, és felkészülsz arra, hogy elé állhass és elnyerd az Ő örökkévaló dicsőségét. ■

JEGYZET

1. Ezra Taft Benson, “The Great Commandment —Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4.

EZ A BÁMULATOS MŰ

Írta: a Fialat Férfiak
Általános Elnöksége

Mi jut eszedbe, amikor a *szolgálatba lépni* kifejezést halod? Jelentkezni a katonaságba vagy a tűzoltók kötelékébe? Egy nagyszerű ügyszor csatlakozni? Netán egy vitorlábontó hajóra szállni újonnan belépő matrózként és útnak indulni?

Amikor „Isten szolgálatába léptek”, a valaha létező legnagyobb utazásba fogtok. Segítetek Isten munkájának meggyorsításában, és ez egy nagyszerű, örömteli és bámulatos élmény.

Erre nem csak mi adjuk a szavunkat. Tavaly egy utahi kisvárosban a tanítók kvórumának fiatal férfijai fellátogattak az ifjúsági tevékenységek honlapra (lds.org/youth/activities), hogy ötleteket merítsenek egy programjukhoz. Az egyik különösen megragadta a figyelmüket: „Hét nap szolgálat.”

Ezek a fiatal férfiak úgy döntöttek, hogy még valami ennél is nagyszerűbbet tesznek: bárkit, aki az egyházközségükben kéri ezt, egy egész héten át szolgálnak majd. Amikor 19 család iratkozott fel a jelentkezők közé, a fiatal férfiak kicsit meglepődtek, és talán úgy is érezték, hogy ez meghaladja majd az erejüket. Hogyan lennének képesek ilyen rövid időn belül ennyi szolgálatot végezni? De mivel vállalták,

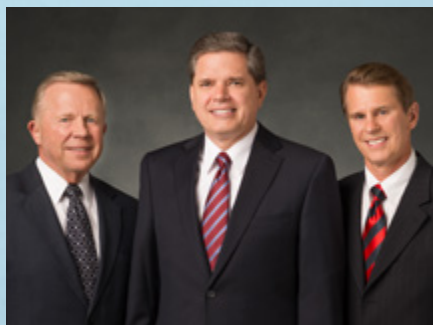
úgy döntöttek, hogy az összes családot szolgálni fogják.

Csupán egy hét alatt összesen 250 óranyi szolgálatot végeztek, köztük olyan feladatokkal, mint például egy hatalmas kőhalmaz arrébb hordása, homokozó-ásás, csatornatisztítás és a tüzelőfa halmokba rakása. És ez megváltoztatta a fiatal férfiakat is.

Lenyűgözte őket az erő, melyet érezték, és az áldások, melyekben részesültek. Leírták, hogy érezték a kvórum egységét, és azt, hogy isteni segítséget kaptak a saját házi feladatuk és más tennivalóik elvégzéséhez. Most, amikor az egyházközségükben valakinek szolgálatra van szükség, a tanítók kvóruma lelkesen megy és segít. Nem csupán egy héttig szolgáltak: igyekeznek mindennap szolgálatot nyújtani.

Isten királyságának szolgálata és felépítése igazán bámulatos mű. Örömmel töltötte el ezeket a fiatal férfiakat, és nektek is örömet hoz majd, miközben felemeltek másokat és látjátok, amint a tiszta és őszinte erőfeszítések változást hoznak az életükbe. Ahogy azt a Fialat Nők általános elnöksége a 48. oldalon megjegyzi, Istent szolgálni kiváltság.

Lépjetek Isten szolgálatába most azonnal, „teljes szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel” (T&S 4:2). Szeretnénk hallani a ti szolgálattal kapcsolatos élményeitekről is! Készítsetek videofelvételt vagy képeket a szolgálatokról, töltsétek azt fel a közösségi oldalakra, osszátok meg családokkal és barátaitokkal, és e-mailben küldjétek el a liahona@ldschurch.org címre. Az ifjúsági tevékenységek oldalán is mesélhetek róla másoknak. Kérünk, hogy hívjatok meg másokat is, hogy csatlakozzanak hozzátok e bámulatos műben, és lássuk, mennyire tudjuk megváltoztatni a világot ezáltal. ■

David L. Beck, elnök (középen); Larry M. Gibson, első tanácsos (balra); Randall L. Ridd, második tanácsos (jobbra)

LÉPÉSENKÉNT

Olaszországi fiatalok osztják meg, hogyan szolgálják Istent teljes szívükkel, lelkükkel, elméjükkel és erejükkel.

Írta: Hillary Olsen

Most, hogy már tudjátok, az idei közös tevékenység mottója a szolgálatról szól, mit fogtok tenni? Az Úr arra kért benneteket, hogy *teljes* szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szolgáljátok Őt (lásd T&Sz 4:2). Ez elég sok minden, és úgy tűnhet, meghaladja az erőtöket. De nem kell, hogy így legyen.

„Ez olyan, mint a hegymászás – mondja Marco D. az olaszországi Tarantóból. – Nehéz elképzelni, hogy egyszerre megmásszunk egy egész hegyet, de ha lépésenként haladunk, akkor sokkal könnyebb. Tedd az egyik lábad a másik elé, és amint megtettél egy lépést, gondold azt, hogy »sikerült, megcsináltam!«, aztán tedd meg a következő lépést.”

A pizzás, tészta, macskaköves olasz élet közepette a dél-olaszországi fiatalok olyan hasznos lépéseket találtak, melyekre érdemes összpontosítani, miközben igyekeznek *teljes* szívükkel, lelkükkel, elméjükkel és erejükkel szolgálni.

TÖREKEDJ LELKI ÚTMUTATÁSRA!

A lelki útmutatás elnyerése fontos lépés az Úr szolgálatában, és a 15 éves Davide C. tudja, hogy a saját erőfeszítései nélkül nem történik meg. „Eszköznek kell lennem Isten kezében – mondja. – Készen kell állnom a Lélek sugalmazásainak elnyerésére és követésére. Ehhez folyamatosan az Úr dolgaival kell körülvennem magamat.”

Davide és családja megtért egyháztagok. Davide már azelőtt megtanulta, milyen fontos a szentírások tanulmányozása, mielőtt megkeresztelkedett. Elsőként a fiútestvére keresztelkedett meg, hamarosan pedig a szülei is követték. Davide tudta, hogy saját bizonyosságra van szüksége. A Mormon könyve tanulmányozása közben érezte a Lelket. A jó érzelmi segítettek meghoznia azt a döntést, hogy csatlakozzon az egyházhoz.

Most, négy évvel később Davide még mindig a Lélek útmutatására hagyatkozik. „Következetesnek kell lennünk. Nem hanyagolhatjuk el a szentírás-tanulmányozásunkat és az imát” – mondja.

MARADJ TISZTA!

A 17 éves Marco D. a parancsolatok, különösen az erkölcsi tisztaság betartásának fontosságára mutat rá. „Az ellenség minden lehetséges módon kísért minket. Arra törekszik, hogy elrontsuk a dolgokat – mondja Marco. – A barátaink is lehetnek rossz hatással ránk.” Néhány évvel ezelőtt Marcónak változtatnia kellett a barátain, akikkel az idejét töltötte, mert

felismerte, milyen negatív irányba befolyásolták a döntéseit. „Olyan barátokat kellett találnom, akik elfogadnak olyannak, amilyen vagyok, és nem akarnak a világ képére formálni.”

Néha a hegy megmászása közben megbotlunk. Amikor ez történik, „menj el a püspökökhöz, és beszélj vele nyíltan – buzdít Marco. – A püspök a testvérünk. Megbízhatunk benne.”

Azon erőfeszítései, hogy engedelmes legyen és tiszta maradjon, lehetőséget adnak Marcónak, hogy már most szolgálja Istent, és arra is felkészítik őt, hogy egy napon érdemessé váljon teljes idejű missziót szolgálni.

SZAKÍTS RÁ IDŐT!

A 17 éves Manuel M. elismeri, hogy nem mindig könnyű Istent szolgálni. „Gyakran próbára tesznek bennünket – mondja Manuel. – Néha szívesebben foglalkoznánk más dolgokkal inkább. Van, hogy inkább csak aludnék, futball-meccsre mennék, vagy a barátaimmal lógnék. De édesanyám mindig azt tanította nekem, hogy az Úr szolgálatát kell választanunk. Nyugodtan csinálhatunk más dolgokat is, de az Úr szolgálatát kell az első helyre tennünk.”

A 14 éves Miriam D. tudja, hogy az egyetlen módja annak, hogy biztosan tanulmányozza a szentírásokat és imádkozzon mindennap az, ha konkrét időpontot fordít ezekre. „Úgy érzem, sok mindent el tudok végezni, ha egy konkrét időpontot tűzök ki hozzá – mondta Miriam. – Amúgy meg ha több időt szentelünk az Úr-nak, akkor nem is érhet annyi kísértés minket, mert erősebbé válunk.”

KÉSZSÉGESEN SZOLGÁLJ!

A 15 éves Sabrina D. számára az, hogy teljes szívvel, lélekkel, elmével és erővel szolgáljon, azt jelenti, hogy *buona volontà* szolgál. Ez azt jelenti, hogy készségesen és vidám hozzáállással teszünk dolgokat.

A 12 éves Alessio I. egyetért ezzel: „Nincs értelme csak azért megtenni, mert a püspök vagy a szüleid azt mondják. Nem kellene, hogy kötelességnek érezzük. Az Úr azt szeretné, hogy a megfelelő okból szolgáljunk.”

Hogyan lehet a szolgálatunkban több *buona volontà*? „A szentírások olvasása segít nekem, mert azt tanítják, hogy helyes dolog szolgálni” – mondja Sabrina.

Az engesztelés tanulmányozása és jobb megértése szintén segíthet készségesen és vidáman szolgálni. A 17 éves Elvira D. azt mondja: „Ugyanúgy, ahogy Mennyei Atyánk elküldte a Fiát, aki mindenét feláldozta értünk, nekünk is készségesen oda kell

szentelnünk mindenünket, amink van, az Úr szolgálatára.”

ÖSSZPONTOSÍTS MÁSOKRA!

A 16 éves Giulia D. és a 14 éves Veronica D. – akik testvérek – tudják, hogy fontos másokra összpontosítani. „A szolgálat segít máshogyan tekintenünk az emberekre. Amikor szolgálunk valakit, akkor mindketten áldásban részesülünk” – mondja Giulia.

Veronika így nyilatkozik: „Egyszer nagyon meg akartam osztani az evangéliumot, de nem éreztem magam készen rá. Félttem. De amikor azokra az emberekre összpontosítottam, akiket szolgáltam, sokkal nagyobb önbizalmam lett, mert tudtam, hogy az Úr segít majd nekem.”

Giulia és Veronica életre szóló változást hoztak barátnőjük, Virginia életébe azzal, ahogyan szolgáltak neki. Elkezdtek hívni, hogy menjen velük az egyházi tevékenységekre. Virginia családját is meghívták, hogy az ő családjukkal csináljanak dolgokat. Virginia családja hamarosan találkozni kezdett a misszionáriusokkal. Egy évvel később Virginia és kishúga megkeresztelkedtek.

Most, hogy az egyház tagja, Virginia keresi a módját, hogy ő maga is szolgálhassa a körülötte lévő embereket. Nagyon szeretné megosztani az evangéliumot másokkal. Néha a barátai az iskolában kinevetik az új hitelvei miatt, így azért imádkozik, hogy tudja, kivel beszélhetne azokról. Egyszer a Lélek azt súgta neki, hogy beszéljen egy lánnyal, akit ismert. „Atdam neki egy Mormon könyvét, és meghívtam, hogy jöjjön velem istentiszteletre.

És eljött! Most pedig már a Mormon könyvét olvassa.”

A 14 éves Samuele D. keresi a lehetőségeket, hogy megerősítse kvóruma tagjait: „Úgy próbálok segíteni a kvórumomba járó fiúknak, hogy buzdítom őket az órán. Néha szégyenlősek vagy izgulnak, mikor meg kell szólalniuk.” Samuele azt mondja, hogy mikor másoknak segít, hogy magabiztosabbnak érezzék magukat, ezzel Istent szolgálja, és felkészül a jövőbeli felelősségeire.

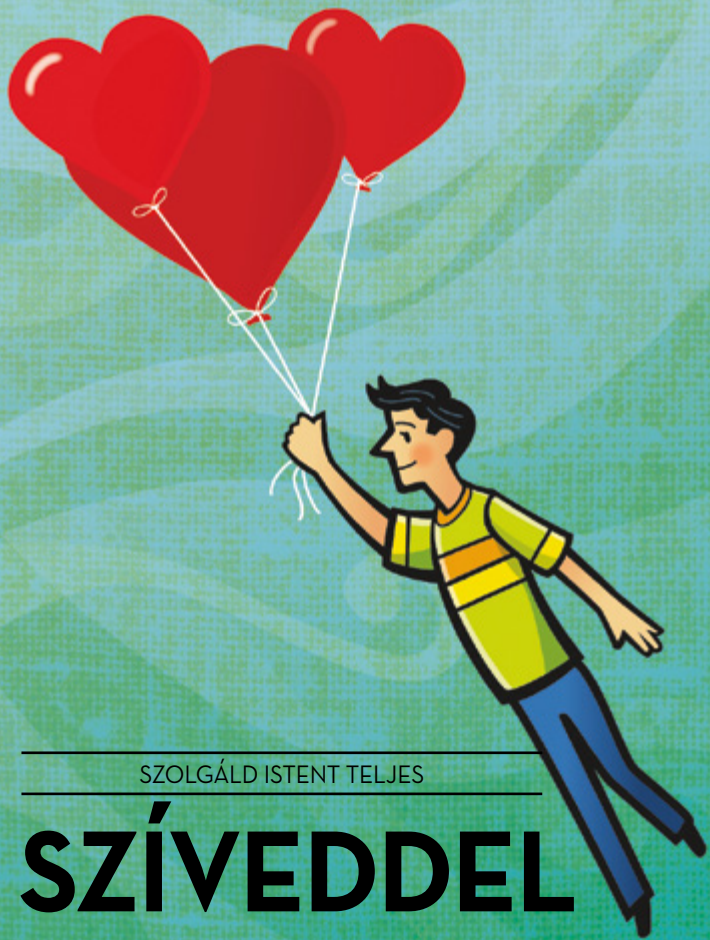
MOST LÁSS HOZZÁ!

Na és *ti* mit fogtok tenni? Alessio I. azt mondja: „Nem kell idősebb koromig várnom, hogy változást hozzak valaki életében. Most kell megtennem.”

Ezek a lépések nektek is segítenek majd, miközben felismeritek, hogy értékes részét képezitek az Úr munkájának. Lépésenként haladjatok! Fontos változásokat hozhattok majd mások életébe, amikor megtanuljátok minde-neteket odaadni az Úr szolgálatáért. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

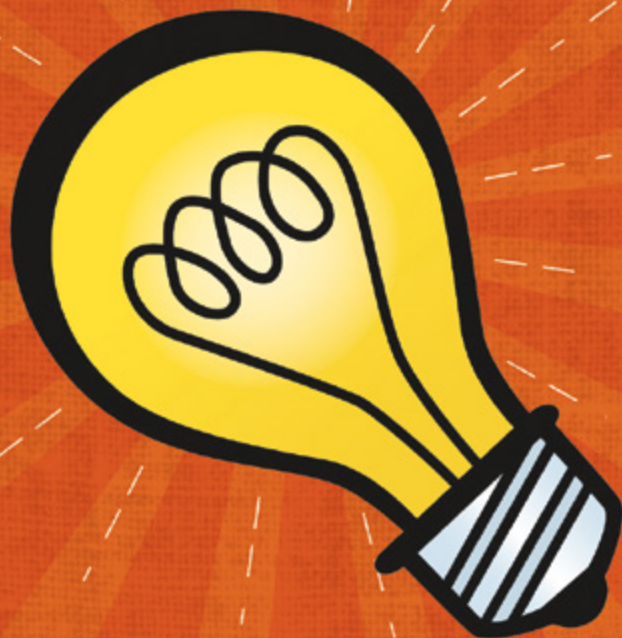
SZOLGÁLD ISTENT TELJES

SZÍVEDDEL

ILLUSZTRÁCIÓK: SCOTT GREER

SZOLGÁLD ISTENT TELJES

ELMÉDDEL

SZOLGÁLD ISTENT TELJES

ERŐDDEL

SZOLGÁLD ISTENT TELJES

LELKIERŐDDEL

SZOLGÁLJ TELJES ELMÉDDEL!

„A gondolkodás hatalma Istentől kapott ajándék. A gondolkozásmódunk nagy hatással van a meggyőződéseinkre és a viselkedésünkre; valamint arra, hogy milyen tiszteletnek örvendünk majd ezen élet után” (Kalauz a szentírásokhoz: gondolatok.). Az elménk segít tanulni és jó irányba változni, ha jó dolgokra törekszünk. Itt van néhány ötlet, hogyan szolgálhatod Istent teljes elméddel:

- Tanulmányozd a szentírásokat és a próféták szavait.
- Legyenek pozitív gondolataid másokkal és magaddal kapcsolatban.
- Törekedj tudást szerezni, különösen az építő jellegű dolgokról.
- Válassz tartalmas és felemelő szórakozást.
- Nézz utána valaminek, ami fontos neked, például egy egyháztörténeti eseménynek, vagy felkutatod egy ősidet.
- A Szabadítóra összpontosítsd a gondolataidat úrvacsora közben.
- Vezess naplót, és időnként olvasd át.

SZOLGÁLJ TELJES SZÍVEDDEL!

A szív az élet fenntartója. A „szív” gyakran valaminek a közepét, a lényegét jelenti, és azt a helyet, ahol a vágyak és az érzelmek honolnak. Teljes szívvel Istent szolgálni azt jelenti, hogy minden vágyunkat, akaratunkat és szeretetünket Neki adjuk. Arra kér bennünket, hogy szeressük Őt azáltal, hogy betartjuk a parancsolatait és szeretünk másokat. Itt van néhány ötlet, hogyan tehetjük ezt meg:

- Helyezd az imát, a szentírás-tanulmányozást és az istentiszteleten való részvételt a saját kívánságaid elé.
- Légy köszönetes és kedves valakivel a családtagjaid közül vagy az iskolában.
- Szakíts időt valamire, amihez valaki másnak kedve van.
- Igyekezz megérteni valaki érzéseit.
- Mondj valakinek őszinte dicséretet.
- Beszéljess vagy ülj le valaki mellé, aki egyedül van.

SZOLGÁLJ TELJES ERŐDDEL!

Az Isten szolgálatába állított energiánk részét képezi a teljes erőnknek, melyet neki adunk. Az erő lelki erőt is jelent, belső elkötelezettséget, kitartást és szorgalmat a jótettekhez. Megmutathatjuk az erőnket, miközben maga a Szabadító által megélt tantételek szerint éljük az életünket. Ekkor isteni lelki erőt nyerhetünk. Itt van néhány ötlet, hogyan szolgálhatsz teljes erőddel:

- Szentelj osztatlan figyelmet a szentírás-tanulmányozásodnak.
- Dolgozz egységben az egyházközséged vagy gyülekezeted tagjaival.
- Állj ki bátran az erkölcsi normákért.
- Cselekedj a Szentlélektől érkező azon sugalmazásokra, melyekkel másokat megáldhatsz.
- Kötelezd el magad, hogy igazlelkűen élj, és ragaszkodj ehhez az elhatározásodhoz, amikor kísértések érnek.
- Viseld gondját a testednek azáltal, hogy megfelelő tápanyaggal látod el, és testedzést végzel.
- Tartsd be a szövetségeidet, hogy nagyobb lelki erőre tegyél szert.

SZOLGÁLJ TELJES LELKIERŐDDEL!

Amikor a teljes lelkierőnkkel szolgálunk, az jelentheti azt, hogy egyszerűen megteszünk mindent, amire képesek vagyunk, és másokra összpontosítunk. Akármilyen egyéni tehetségeink vannak is (például hogy képesek vagyunk megemelni egy hatalmas súlyt, vagy hogy pozitívak maradunk a nehéz helyzetekben), azokat mások megerősítésére használhatjuk. Itt van néhány ötlet, hogyan szolgálhatsz teljes lelkierőddel:

- Kérdezd meg magadtól, hogy „ki tudná használni a segítségemet ma?”, majd pedig cselekedj aszerint.
- Végezz el valaki számára valamilyen munkát, például lesöpörheted a verandát, összerámolhatsz a szobában vagy elmosogathatsz.
- Használd a tehetségeidet: szerelj meg egy járművet vagy számítógépet; csinosíts ki egy szobát; készíts kézműves ajándékot; írd egy verset.
- Tegyél extra erőfeszítéseket azért, hogy jó barát vagy jó példa lehess.
- Taníts meg valakinek egy készséget, melyet elsajátítottál.

SZOLGÁLATRA FEL!

„Ezért, Ó ti, akik Isten szolgálatába léptek, ügyeljete, hogy teljes szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőttökkel szolgáljátok őt, hogy ártatlanul állhassatok majd Isten előtt az utolsó napon.”

(T&Sz 4:2)

MIÉRT fontos AZ ÉLETEMBEN Jézus Krisztus?

Amikor megértjük mindazt, amit a Szabadító tesz értünk, Ő válik életünk legfontosabb személyévé.

VASÁRNAPI LECKÉK

A hónap témája:
Az Istenség

Írta: Michael R. Morris

Egyházi folyóiratok

Nemrégiben olvastam egy blog-bejegyzést, melyben a szerző arról írt, mennyire nélkülözhetetlen szerepet tölt be a Szabadító a mindennapi életében. Örültem, hogy hajlandó volt megosztani az érzéseit, de elszomorodtam, mikor az egyik olvasója válaszáat olvastam: „Az életemben viszont semmilyen jelentősége nincs. Soha nem is volt, és soha nem is lesz.”

Ez az olvasó nem is tévedhetett volna nagyobbat! Előbb vagy utóbb mindannyiunknak szüksége lesz a Szabadítóra. Mindannyian követünk el olyan hibákat, melyeket nem tudunk helyrehozni, átélünk olyan veszteségeket, melyeket nem tudunk meg nem történné tenni, és találkozunk olyan fájdalmakkal, üldöztetéssel, tragédiákkal, terhekkel és csalódásokkal, melyekkel egyedül nem boldogulunk.

A jó hír viszont az, hogy nem is *kell* egyedül boldogulnunk velük!

„Gyenge pillanatainkban talán így kiáltunk fel: »Senki sem tudja, milyen ez! Senki sem érti meg!« Isten Fia azonban tökéletesen tudja és érti, mivel Ő érezte és hordozta minden egyéni terhünket – mondta David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – Végtelen és örökkévaló áldozata révén pedig (lásd Alma 34:14) tökéletes együttérzéssel rendelkezik, és képes kinyújtani felénk irgalma karját.”¹

Jézus fontos számunkra, mert Ő az engesztelése, tanításai, reménye, békéje és példája által segít megváltoztatnunk az életünket, szembenéznünk a megpróbáltatásainkkal, és hittel haladni előre tovább azon az úton, mely Őhozzá és az Ő Atyjához vezet vissza.

Jézus lehetővé teszi a bűnbánatot

Az egyik ok, amiért Jézus oly fontos azoknak, akik őszintén igyekeznek követni Őt, az, hogy mindannyiunknak vannak hiányosságaink, és szükségünk van a bűnbánat ajándékára, melyet az engesztelés kínál számunkra.

Amikor elbotlunk és elesünk, Sátán azt akarja elhitetni velünk, hogy nem vagyunk elég jók ahhoz, hogy felálljunk és visszatérjünk a helyes ösvényre. Azt is el akarja feledtetni velünk, hogy az evangélium „a *bűnbánat* evangélium[a]” (T&Sz 13:1; kiemelés hozzáadva). Ám tudjuk, hogy „Krisztus kegyelme valós, ez teszi lehetővé a megbocsátást és a bűnbánó bűnös megtisztítását is”².

Jézus Krisztus engesztelése mindannyiunk számára elérhető, de választanunk kell ahhoz, hogy

működhessen az életünkben. Képzeld csak el, hogy egy különleges ajándékot adsz egy barátodnak – valamit, amire a barátodnak igazán szüksége lenne, valamit, amit személyes áldozatok árán készítettél el. Majd képzeld el, hogy a barátod erre azt válaszolja: „Köszö, de nem igazán kell az ajándékod.” Hogyan éreznéd magad?

Ha nem hívjuk meg Jézust, hogy segítsen megtisztulnunk a bűnbánat által, az olyan, mintha visszautasítanánk az ajándékát.

Jézus igazat tanít

Egyszer, miután néhányan nem akartak tovább menni Jézussal az úton, megkérdezte a tizenkét apostolt: „Vajjon ti is el akartok-e menni?” Mire Péter azt felelte: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad” (János 6:67–68).

A Szabadító szavait, ami az „örök életnek beszéde”, megtalálhatjuk a szentírásokban, az élő próféták tanításában, és a Szentlélek suttogásaiban. Alapként szolgálnak ahhoz, ami „ebben az életben boldogsághoz, az elkövetkezendőben pedig örök élethez vezet”³, és biztonságban visszavezetnek Mennyei Atyánkhoz és a Szabadítónkhoz.

Milyen nagy igazságokról tanított a Szabadító? Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben, felsorolt négyet a legutóbbi általánoskonferencia beszédében:

- „Atyánk megadta gyermekeinek a boldogság nagyszerű tervét”.
- „Jézus Krisztus engesztelése által örökké élhetünk a szereteteinkkel”.
- „[D]icsőséges, tökéletes és halhatatlan testünk lesz, melyet nem terhel betegség vagy fogyatékoság”.
- „[A] szomorúság és a veszteség könnyei helyett majd bővelkedő boldogságot és örömet kapunk”⁴.

Jézus reményt kínál

Amikor komoly kihívásokkal nézünk szembe, néha nehezünkre esik bízni az Úrban. De ha megbízunk benne, az elhozza nekünk az ahhoz szükséges reményt, hogy megbirkózhatunk a kihívásainkkal.

Ez történt a Gatrell család tagjaival is, akik Jean A. Stevens nőtestvér egyházközségébe tartoznak. Stevens nőtestvér, az Elemi Általános Elnökségének első tanácsosa, azt mondta, hogy a család azután is ragaszkodott az evangéliumhoz és a templomi szövetségeikhez, miután Gatrell testvérnél rákot állapítottak meg. Mivel így tettek, reményük volt Isten azon ígéreteiben, hogy ezután az élet után újra együtt lesznek majd.

A férje halálát megelőző nehéz napokon Gatrell nőtestvér ezt mondta: „Tudtam, hogy az Úr örökdiók felettünk. Ha bízol az Úrban, akkor tényleg képes vagy legyőzni az élet minden megpróbáltatását.”⁵

Az engesztelés ajándéka megadja nekünk az örök élet reményét: valamit, amire szükségünk van, amikor nehézségekkel vagy egy szeretettünk halálával küszködünk.

„[Szerető] Mennyei Atyánk azonban megajándékozott bennünket az Ő Szeretett Fiával, Jézus Krisztussal, hogy a Szabadítónk legyen – mondta Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség első tanácsosa. – Jézus Krisztus engesztelésének e hatalmas ajándéka és áldása hozza el számunkra ezt az egyetemes örökséget: a feltámadás ígértét, valamint az örök élet lehetőségét minden erre a földre született ember számára.”⁶

Jézus békét kínál

Ha találkoztok már valamilyen természeti katasztrófával, ha voltatok már célpontjai valamilyen kegyetlen pletykának, ha volt már részetek életre szóló változást okozó kihívásban, ha szakadt már meg egy barátságotok, vagy valaha kiálltatok valamiért, ami helyes, akkor tudjátok, hogy szükségetek van

az Úr békéjére. „A Szabadító békessége – mondta Neil L. Andersen elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagja – megfékezi a világ kavargó forgószeleit.”⁷

Egy nemrég lezajlott általános konferencia során Andersen elder megosztott egy történetet egy babékoszorú lányról, akit kicsúfoltak és gúnynevekkel illettek azért, mert kiállt a hagyományos házasság mellett. Megtanulta, hogy néha gúny jár azért, amikor „hűek vagyunk Istenhez és az Ő élő prófétái tanításaihoz”⁸.

De az, hogy kiállunk valamiért, nem azt jelenti, hogy egyedül kell kiállnunk. Mindig odafordulhatunk a Békesség Fejedelméhez, amikor egyedül érezzük magunkat, amikor túl sok a feladat, amikor szomorúak vagy aggódók vagyunk, amikor félünk vagy értéktelennek tartjuk magunkat. Megtehetjük ezt a következő módokon:

- Imádkozunk Mennyei Atyánkhoz, hogy a Lelke velünk legyen.
- Elolvassuk az Úr szavait a szentírásokban, és ahogyan azt az élő próféták kinyilatkoztatták.
- Eljárunk a templomba.
- Tanulmányozzuk a Szabadító életét az istentiszteleten és az ifjúsági hitoktatáson.
- A bűnbánatunk által alkalmazzuk az Ő engesztelését.
- Megosztjuk az Óróra való bizonyágunkat.

Amikor érezzük a Szabadító békéjét, a szívünk nem kell, hogy háborogjon vagy féljen (lásd János 14:26–27).

„Egyedül a Mester ismeri megpróbáltatásaink, fájdalmunk és szenvedésünk mélységét – mondta Thomas S. Monson elnök. – Egyedül Ő kínál

örök békességet a csapások idején. Egyedül Ő érinti meg elkínzott lelkünket... vigaszadó szavaival”⁹.

Jézus példát mutat

Jézus egész szolgálata során nemcsak hogy rámutat a boldogsághoz vezető ösvényre, hanem végig is vezet rajta bennünket. Az engesztelése által elvezet bennünket a szeretetre. A tanításai által elvezet bennünket az örökévaló igazságokhoz. Tökéletes élete által az engedelmesség ösvényéhez vezet bennünket.

„A legnagyobb példája, aki valaha is élt a földön, a Szabadítónk, Jézus Krisztus. Halandó szolgálata mások tanításával, szolgálatával és szeretetével telt” – mondta Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. Majd hozzátette: „Arra hív minket, hogy kövessük e tökéletes példát.”¹⁰

Amikor megértjük, hogy a

Szabadító lehetővé teszi a bűnbánatot és a feltámadást, elengedhetetlen igazságokat tanít, reményt és békét kínál, és tökéletes példát mutat, akkor Ő válik az életünk középpontjává. És Ővele mint barátunkkal megvan a bátorságunk ahhoz, hogy elúzzuk a félelmet, és hittel menjünk előre. ■

JEGYZETEK

1. David A. Bednar: Hogy könnyen el tudják viselni a terheiket. *Liahóna*, 2014. máj. 90.
2. D. Todd Christofferson: Jézus Krisztus feltámadása. *Liahóna*, 2014. máj. 113.
3. Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyága. *Liahóna*, 2000. ápr. 3.
4. Dieter F. Uchtdorf: Hálásnak lenni minden körülményben. *Liahóna*, 2014. máj. 76.
5. Jean A. Stevens: „Ne félj, mert én veled vagyok”. *Liahóna*, 2014. máj. 83.
6. Henry B. Eyring: A reménység felbecsülhetetlen öröksége. *Liahóna*, 2014. máj. 24.
7. Neil L. Andersen: Lelki forgószelek. *Liahóna*, 2014. máj. 18.
8. Lásd Neil L. Andersen: Lelki forgószelek. 19–20.
9. Thomas S. Monson elnök: „El nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled”. *Liahóna*, 2013. nov. 87.
10. Richard G. Scott: „Példát adtam néktek”. *Liahóna*, 2014. máj. 35.

VEGYETEK RÉSZT A BESZÉLGETÉSBEN!

Elmélkedésre való dolgok vasárnapra

- Hogyan áldotta meg az életeteket Jézus Krisztus engesztelése?
- Jézus mely szavaihoz fordultok, amikor vigaszra van szükségetek?
- Fel tudtok-e idézni egy olyan alkalmat, amikor a Szentlelken keresztül megéreztetek a Szabadító békéjét?

Amiket megtehettek

- Írjátok le a naplótokba a következő olyan alkalmat, mikor a Szabadító példája vagy tanításai segítenek a jót választanotok.
- Tanulmányozzátok az engesztelést az úrvacsorára történő felkészülésként.
- Osszátok meg a Jézus Krisztussal kapcsolatos érzéseiteket a családotokkal, az istentiszteleten vagy a közösségi médiák segítségével.

Írta: **Robert D. Hales** elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

HOGYAN ÉRJÜNK EL ÖRÖK- KÉVALÓ CÉLOKAT

Szeretnék megemlíteni az élet legfontosabb céljai közül néhányat, melyek örömet okoznak, miközben betöltitek életetek küldetését – olyan örökkévaló célokat, melyek segítenek, hogy becsülettel térjete vissza Mennyei Atyátokhoz. Ezek a következők:

1. **Házasodjatok a templomban és ápoljátok az örökkévaló családi kapcsolatokat** azáltal, hogy egyensúlyt teremtetek az élet számos területe között – mint például a család, a munka, a továbbtanulás, hobbik és a szórakozás.
2. **Hithűen és engedelmesen éljete a vallásotok szerint, és legyetek hűek** keresztkeresztelési és templomi szövetségitekhez, mindig kincsként őrizve a jó dolgokat az életben.

3. **Ragaszkodjatok az örökkévaló távlatokhoz**, emlékezve arra, hogy a királyság dolgai örökkévalóak, a világ dolgai pedig időlegesek vagy átmenetiek.
4. **Ne feledjete el egész életeteken át odaadó szolgálatot** nyújtani, és mindig **gondoskodni a szükségét látókról**, akiknek szüksége lehet a **szeretetetekre** és más támogatásra.

Ezek életre szóló célok, melyek eléréséhez összpontosításra és időre van szükség. Nem elég kitűzni ezeket a célokat; **tervet kell készítenünk** arra, hogyan fogjuk megvalósítani őket.

Ma este vagy holnap **gondoljátok végig, mit szeretnétek elérni a saját** életetekben, és hogy mik legyenek a céljaitok. Szakítsatok időt arra, hogy **leírjátok és áttekintsétek őket** az elkövetkező években. Ezután töltsétek el néhány órát azzal, hogy elgondolkodtok, mit tehetnétek azért, hogy ma, holnap, a jövő héten és a következő hónapok során elérjete ezeket a célokat.

Hogyan válasszátok ki és határozzátok meg ezeket a fontos, örökkévaló célokat? És ami éppoly fontos: hogyan

készítsetek tervet az elérésükhöz? Ne feledjete: az idő alapvető, sőt, nélkülözhetetlen tényezője a tervezéseteknek. Ahol most tartotok, onnan úgy tűnhet, hogy határtalan időtök van az örökkévaló dolgok elvégzésére.

Mindenkinek van ideje; ez igaz. De csak azért, mert telik az időnk, nem jelenti azt, hogy fejlődünk is.

„...az embereknek ez az élet a felkészülés ideje az Istennel való találkozásra; igen, íme, ez az élet a napja annak, hogy az emberek elvégezzék a munkáikat” (Alma 34:32).

A titok nyitja, hogy **bölcsen válasszuk meg azokat a tevékenységeket**, melyek segíteni fognak elérnünk a sugalmazott céljainkat, majd legyünk elég erősek a jellemünkben és meggyőződésünkben ahhoz, hogy **figyelmen kívül hagyjuk mindazt, ami akadályoz vagy elvon bennünket** az örökkévaló rendeltetésünktől.

Bizonyosságomat teszem arról, hogy a földön eltöltött időtök elég lesz ahhoz, hogy felkészüljete életetek küldetésére és teljesítete azt – amennyiben **bölcsen használjátok az időtöket**. És nincs jobb idő ezt megtenni, mint most, fiatal korotokban (lásd Alma 37:35). ■

A Brigham Young Egyetem-Idaho kampuszán 2004. december 11-én elhangzott beszédből.

Az ÉLETEM KÖZÉPPONTJA

A Bibliából már ismertem Krisztus szolgálatát, de vajon valóban ellátogatható az amerikai földrészre?

Írta: Roberto Pacheco Pretel

Amikor 18 éves lettem, édesapám megengedte, hogy bármelyik egyházba megkeresztelkedhessem, amelyikbe csak szeretnék. Keresztény egyház tagja szerettem volna lenni, mert számos felekezeten tanulmányoztam már a Bibliát, és hittem Jézus Krisztusban.

Egy nap a nagybátyám két misszionárius nővért hívott meg az otthonunkba. Nagy meggyőződéssel beszéltek arról, hogy hiszik, a Mormon könyve egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról, valamint kijelentették, hogy Ő ellátogató az amerikai földrészre.

Ezen a ponton hangot adtam azon véleményemnek, hogy talán tévednek, hiszen soha az életben nem tanultam ilyesmiről. Az egyik misszionárius nővér könnyes szemmel és nagyon kedvesen azt mondta nekem: „Roberto testvér, az, hogy nem tudod, igaz-e

a Mormon könyve, nem azt jelenti, hogy mi tévedünk. Tudom, hogy Jézus Krisztus szeret bennünket, és hogy itt járt, ezen a földrészen, és ugyanúgy tanította az evangéliumát, mint a Szentföldön.”

Ezen az első beszélgetésen igyekeztek segíteni sok aggályommal és kételyemmel, és megegyeztünk, hogy a következő héten is meglátogatnak.

Aznap este elkezdtem átlapozni a Mormon könyvét. Ahogy elolvastam a címoldalt, egy mondat megragadta a figyelmemet: „Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát”. Elolvastam a 3 Nefi 11-et is a Szabadító látogatásáról az amerikai földrészen, és a szívemben örömet éreztem. Így hát azt tettem, amit a misszionáriusok mondtak nekem: letérdeltem és megkérdeztem Mennyei Atyámtól, hogy igaz-e a könyv.

Amikor befejeztem az imát, békét és bizonyosságot éreztem, hogy igaz. Egy pillanatra felmerült bennem, hogy talán a nők könnye indította meg, és az okozta, hogy hinni kezdtem a bizonyosságunkban. De aztán tovább olvastam a Mormon könyvét, úgy hajnali 4 óráig. Minden alkalommal, mikor imádkoztam, egyre erősebben éreztem a megerősítést, hogy Krisztus valóban eljött Amerikába, és hogy azt szeretné, hogy többet tanuljak az Ő igaz evangéliumáról.

Heteken belül kiolvastam a Mormon könyvét, és szükségét éreztem, hogy megkeresztelkedjem az igaz egyházba.

A Mormon könyve olvasása segített közelebb kerülnöm Jézus Krisztushoz, és Őt állítanom az életem középpontjába. Nagyon hálás vagyok, hogy a Szabadító az utamba küldte a misszionáriusokat és az Ő egyházát. ■

A szerző Peruban, Arequipában él.

TÉRJÜNK A LÉNYEGRE!

**Korábban goromba voltam,
de megváltoztam, és
szeretném megosztani
az evangéliumot.**

**Hogyan tudom megváltoztatni
a rólam kialakított képet?**

Először is ne hagyj, hogy úrrá legyen rajtad a félelem. Ha megérintett a Lélek, és próbálsz bűnbánatot tartani és megváltozni, az csodálatos dolog. Ne feledd: ez a változás Jézus Krisztus kegyelmének képessé tévő hatalmán keresztül történik. Az Ő segítségével új emberré válhatsz, és elkezdheted megváltoztatni a rólad kialakult képet. Az Úr abban is segít majd, hogy meg tudj osztani az evangéliumot. Habár hírneved megváltoztatása időt vesz majd igénybe, megéri a fáradozást. Itt van néhány ötlet, amit megtehetsz e folyamat során:

- Kérj bocsánatot azoktól, akiket tudod, hogy megbántottál.
- Fokozottan törekedj rá, hogy kedves legyél azokkal, akikkel korábban nem voltál az.
- Mindig légy hiteles és őszinte.
- Ha azok, akikkel együtt töltöd az idődet, gorombák másokkal, vagy segíts nekik megváltozni, vagy ne tölts több időt velük. Máskülönb az emberek velük azonosítanak majd.
- Tanulmányozhatod a Moróni 7-et, és imádkozhatsz jószívűségért. ■

**A Szabadító azt mondta, hogy a
viszálykodás lelke az
ördögtől való (lásd 3 Nefi 11:29).**

**Mi a különbség a
nézeteltérés és a
viszálykodás között?**

Az természetes, hogy az emberek különböző nézeteket vallanak, és vannak időszakok, amikor Jézus Krisztus tanítványainak ki kell állniuk a hitelveik mellett, amikor mások ellenük vannak. Ám álláspontunkat pozitívan

és tényszerűen kell közzé töltnünk, anélkül, hogy mérgesek, keserűek vagy sértőek lennénk. Hogyan kerüljük hát el az ellenséges összetűzéseket?

Biztosan hallottad már a mondást, hogy ellenkezhetünk anélkül, hogy

ellenségesekké válnánk. A viták elkerülése a motivációval és a vágyaiddal kezdődik. A szentírásokban azt olvassuk, hogy „háborúság lesz a kevélységből” (Példabeszédek 13:10). Ha jobban érdekel, hogy megnyerj egy vitát vagy hogy igazad legyen, szinte biztos, hogy ezt a viszálykodás lelke fogja követni.

Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, tanított néhány módot arra, hogy

miként kerüljük el a viszálykodást: (1) „mutass jószándékú törődést mások iránt”; (2) „zabolázd meg azon vágyadat, hogy a viszálykodás lelkületében beszélj vagy írj személyes nyereség vagy dicsőség céljából”; és (3) „alázatos engedelmességgel, igazán [szeresd] Istent”.¹ Akkor az Úr Lelke lesz velünk, nem pedig a viszálykodás lelke. ■

JEGYZET

1. Russell M. Nelson, “The Canker of Contention,” *Ensign*, May 1989, 70–71.

EZ VOLT A legjobb ajándék

A legjobb szülinapi ajándékot adtam a barátomnak, amit valaha is kapott.

Írta: Mariela Rodriguez

A mikor 13 éves voltam, a próféta arra kérte az egyháztagokat, hogy olvassák el a Mormon könyvét öt hónap alatt, az év végéig, és áldásokat ígért azért, ha meg tesszük. Egy nap, miközben a buszon utaztam és olvastam, egy Cynthia nevű lány leült mellém, és megkérdezte, milyen könyvet olvasok. Elmondtam, hogy ez a Mormon könyve, és hogy ez egy különleges könyv. Elmondtam, hogy szeretném befejezni az év végéig, hogy áldásokat kapjak.

További kérdéseket tett fel, majd meghívtam az otthonomba, hogy ott beszéljünk tovább. Elfogadta a meghívást, és a következő néhány napban hosszú órákat töltöttünk azzal, hogy a Mormon könyvről és az egyházzal beszélgettünk.

A következő hétfőn meghívtam családi estre, ahol bemutattam őt a misszionáriusoknak. Elkezdtek tanítani Cynthiát, ő pedig elkezdett járni az egyházba – eljött az összes ifjúsági tevékenységre és egyéb egyházi gyűlésre.

Elhatározta, hogy megkeresztelkedik, és a szülei engedélyével még abban az évben megkeresztelkedett a születésnapján. Azt mondta, ez volt a legjobb ajándék, amit valaha kapott. Az édesanyja és a testvérei is jelen voltak a keresztelőjén. Cynthia megkért, hogy énekeljem el az Isten Szent Lelke (*Himnuszok*, 2. sz.) című himnuszt, és az édesapámat kérte meg a keresztelés szertartásának elvégzésére. Miután kijött a vízből, sírva ölelkeztünk össze. Sohasem fogom elfelejteni azt a napot,

amiatt a hihetetlen boldogság miatt, amit akkor éreztem.

Egy évvel később a családom elköltözött. Nehéz volt, mert Cynthiával nagyon jó barátok lettünk, és nővérek az evangéliumban.

Habár már nem lakunk közel egymáshoz, továbbra is jó barátok vagyunk. Gyakran beszélünk telefonon, és nemrég felhívott, hogy elmondja, az édesanyja is meghallgatja a misszionáriusi beszélgetéseket. Ez nagyon boldoggá tett, mert az édesanyja korábban nem akarta meghallgatni a tanításokat. Cynthia reméli, hogy egy nap az egész családjával együtt járhat majd az egyházba. Megköszönte, hogy megismertettem vele az egyházat. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Texasban él.

Te is nyújts segítő kezet!

Világszerte a gyermekek nap mint nap tanúsítanak törődést azáltal, hogy módot találnak mások szolgálatára.

SÜTIK ÉS BÁBOK

A családnk tartott egy „szolgálati időszakot”. A fivéremmel bábokat készítettünk egy árvaház gyermekei számára. Csokis sütit is vittünk néhány tűzoltónak, és szemetet szedtünk az egyik tónál. Hálás vagyok, hogy szolgálhattunk!

Tobin P., 9 éves, USA, Idaho

VIDÁM DALOK

A mi különleges szolgálati napunkon ellátogattunk egy idősek otthonába. Amikor elkezdünk elemis és más dalokat énekelni, az emberek elkezdtek tapsolni és együtt énekelni velünk. Néhányan még táncoltak is! Megöleltük őket, és átadtuk a képeslapokat, melyeket nekik készítettünk.

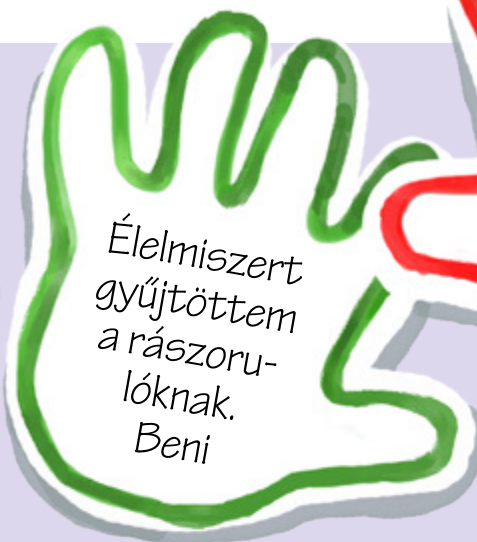
Leiria Kerület, Portugália

JOB B, MINT A KARÁCSONY!

Anyu és Apu nagyon kimerültek egy hosszú nap után. Amíg aludtak, elmosogattam és elpakoltam az edényeket, felmostam a padlót, illetve letakarítottam az asztalt és a konyhapultot. Ezután rendet raktam a nappaliban és a játszószobában. Amikor Anyu és Apu felébredtek, azt mondták, ez még a karácsonynál is jobb!

Cambrie G., 11 éves, USA, Georgia

KÜLDD EL NEKÜNK A KÉZLENYOMATODAT

Hány kézre van szükség ahhoz, hogy körbeérje a világot? Tégy valami jót, és segíts meg tudnunk!

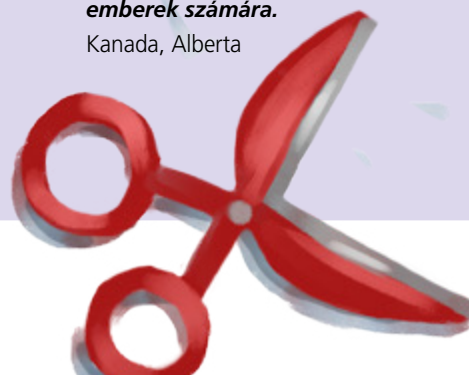
1. Rajzold körül a kezedet egy darab papírra, majd vágd ki.
2. Írj fel rá egy szolgálatodat, amit valakiért tettél, vagy egy olyan szolgálatot, amit valaki más tett érted. Ez lehet egy nagy dolog, de akár egy kis dolog is.
3. Csatolj hozzá egy fényképet magadról.
4. Kérd meg a szüleidet vagy egy másik felnőttet, hogy segítsen elküldeni a rajzot és a képet a liahona@ldschurch.org e-mail címre, vagy a 3. oldalon található postai címre.

A segítő kezeket 2015 októberéig gyűjtjük.

ZOKNI PROJEKT

A hajléktalan emberek nagyon fáznak télen. Elhatároztuk, hogy meleg zoknikat gyűjtünk a környékünkön élő hajléktalanoknak. Segítettek a fiatal férfiak és a fiatal nők is, így a zoknis dobozunk hamarosan csordultig telt zoknival a hajléktalan emberek számára.

Kanada, Alberta

ÚJSZÖVETSÉGI szentírás- feladat

Jézus elmesélt egy történetet egy pásztorról, aki szerette a nyáját és megkereste az elveszett juhot. Idén még többet tanulhatsz Jézus tanításairól az Újszövetségből. Minden alkalommal, amikor elolvasol egyet a 68. oldalon található szentírások közül, színezd ki a soron következő számot. Ha minden héten olvasol, az év végére befejezed a feladatot!

Kérj meg egy felnőttet, hogy vágja ki ezt a táblázatot, vagy nyomtassa ki az oldalt a liahona.lds.org címről. ■

Ajánlott heti olvasmányok az Újszövetségi szentírásfeladat részhez (lásd 66–67. oldal).

HÉT	OLVASMÁNY
1	Keresztelő János előkészítette az utat Jézus Krisztusnak Máté 3:1–6; Lukács 1:5–25, 57–80
2	Jézus Krisztus születése Máté 1:18–25; Lukács 1:26–38; 2:1–20
3	Jézus Krisztus gyermekkora Máté 2; Lukács 2:21–52
4	Jézus Krisztus keresztkelése Máté 3:13–17; János 3:5
5	Jézus Krisztust megkísértette Sátán Máté 4:1–11; Márk 1:12–13; Lukács 4:1–13
6	Jézus Krisztus megtisztítja a templomot Máté 21:12–14; Lukács 19:45–48; János 2:13–16
7	Jézus Krisztus elhívja az apostolait Máté 4:18–22; 16:13–19; Márk 3:13–19; 16:15; Lukács 5:1–11; 6:12–16
8	A hegyi beszéd Máté 5:1–6:4; 7:12; Lukács 6:17–36
9	Jézus Krisztus az imáról tanít Máté 6:5–13; 7:7–11; 26:36–46; Lukács 9:28–29; 11:2–4, 9–13; Jakab 1:5–6
10	Jézus Krisztus meggyógyítja a betegeket Máté 8:5–10, 13; 25:34–40; Márk 1:40–45; Lukács 4:38–40; 7:11–17; János 4:46–54; 13:34–35
11	Jézus Krisztus és a szombat napja Máté 12:1–13; Márk 2:23–28; 3:1–6; Lukács 13:11–17; 14:1–6; János 5:2–16
12	Jézus Krisztus mások megáldására használta a papsági hatalmát Máté 14:23–33; Márk 4:35–41; 6:33–44; Lukács 9:37–43; Cselekedetek 10:38
13	Jézus Krisztus csodákat művel Márk 2:1–12; 5:21–43
14	A magvető és a búza meg a konkoly Máté 13:1–9, 18–30, 37–43; Márk 4:14–20; Lukács 8:11–15
15	Az elveszett juh, az elveszett drakhma és a tékozló fiú Máté 18:12–14; Lukács 15
16	Az irgalmas szamaritánus és a kősziklára épített ház Máté 7:24–27; 22:34–40; Lukács 6:47–49; 10:25–37
17	Jézus Krisztus meggyógyít 10 leprást és egy vak embert Lukács 17:12–19; János 9
18	A Jó Pásztor Máté 19:13–15; Márk 10:13–16; János 10:1–18
19	A könyörtelen szolga Máté 6:12, 14–15; Máté 18:21–35
20	A tíz szűz, a tálentomok és az özvegyasszony két fillére Máté 25:1–13, 14–46; Márk 12:41–44; Lukács 21:1–4
21	Jézus Krisztus feltámasztja Lázárt a halálból János 11:1–46
22	Jézus Krisztus dicsőséges bevonulása és az utolsó vacsora Máté 21:1–11; Márk 14:12–26; Lukács 19:29–38; 22:15–20
23	Jézus Krisztus a Gecsemáné kertjében Máté 26:36–46; Lukács 22:40–46; János 3:16; 15:12–13
24	Jézus Krisztust elárulják, letartóztatják és kihallgatják Máté 26:14–16, 47–27:31; Lukács 22:47–23:25
25	Jézus Krisztus keresztre feszítése és temetése Máté 27:32–66; Lukács 23:26–56; János 10:17–18; 15:13; 19:13–42
26	Jézus Krisztus feltámadása Máté 27:52–53; 28:1–20; Lukács 24; János 20; Cselekedetek 1:3, 9–11; 1 Korinthusbeliek 15:5–6, 22
27	Legeltesd az én juhaimat Márk 16:15; János 21:1–17
28	Pünkösöd napja János 14:25–27; Cselekedetek 2:1–24, 32–33, 36–47
29	Péter, az apostol Máté 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; Lukács 22:31–34, 54–62; Cselekedetek 3:1–9, 19–21; 4:6–20; 5:12–42
30	Barnabás, Anániás és Safira; István, a mártír Cselekedetek 4:32–5:10; 6; 7:54–60
31	Péter és Kornélius Cselekedetek 10:1–11:18
32	Saul megtérése Cselekedetek 7:57–60; 8:1–3; 9:1–30; 26:9–23
33	Pál első missziója Cselekedetek 13:4–11, 14–43; 14:5–10
34	Pál második missziója Cselekedetek 15:36–41; 16:16–34
35	Pál harmadik missziója Cselekedetek 18:23; 19:1–7, 11–12, 20
36	Jézus Krisztus újra el fog jönni. Cselekedetek 1:9–11; Joseph Smith – Máté 1:1–4, 21–55
37	Pál levele a rómaiakhoz Rómabeliek 1:16; 8:13–18, 31–39; 12:3–21
38	Pál első levele a korinthusbeliekhez 1 Korinthusbeliek 6:19–20; 12:4–27; 13; 15:20–22, 40–42
39	Pál második levele a korinthusbeliekhez 2 Korinthusbeliek 4:5–18; 9:6–8; 12:6–10
40	Pál levele a galátiakhoz Galátiak 2:16–21; 5:22–23; 6:7–10
41	Pál levele az efézusbeliekhez Efézusbeliek 1:3–12; 4:11–16; 6:10–18
42	Pál levele a filippbeliekhez Filippbeliek 1:2–11; 2:12–13; 4:4–13
43	Pál levele a kolossébeliekhez Kolossébeliek 1:9–20; 3:1–16
44	Pál levelei a thessalonikakhoz 1 Thessalonikabeliek 2:1–12; 4:1–7; 2 Thessalonikabeliek 2:1–4; 3:10–13
45	Pál levelei Timótheushoz 1 Timótheus 1:12–17; 5:1–3; 2 Timótheus 3:1–5, 14–17
46	Pál levelei Titushoz és Filemonhoz Titus 1:1–4; 2; Filemon 1:3–9
47	Pál levele a zsidókhoz Zsidók 1:1–6; 5:1–4; 11:1–11; 12:1–2
48	Jakab tanításai Jakab 1:5–6; 2:17–18; 3:2–13; 5:12
49	Péter tanításai 1 Péter 1:3–11; 3:18–20; 4:6; 2 Péter 1:2–8
50	János és Júdás tanításai 1 János 2:1–6; 3:10–18, 23; 4:7–10; 5:1–3; 2 János 1:4; 3 János 1:4; Júdás 1:20–22
51	János jelenései Jelenések 1:1–3; 2:7; 4; 12:7–9; 20:12
52	Jöjjetek Jézus Krisztushoz – Ő a világ világossága és élete Máté 11:28–30; János 4:3–14; 6:35–51; 8:12; 14:6, 15

Valami jóra fordítani az időmet

Clayton W., 10 éves, USA, Missouri

Néha nagyon hideg van és sok hó esik ott, ahol élünk. Olykor még iskolába se kell mennünk a hó miatt, és olyankor a házunk melletti nagy dombon szoktunk szánkózni. Egy nap, amikor éppen készültünk felvenni az overallunkat, a sap-

kánkat és a kesztyűnket, az anyukám azt mondta, hogy túl hideg és szeles az

idő ahhoz, hogy kimenjünk. Morcos voltam, hogy bent kell maradnunk. Elkezdtem nyafogni, mire az anyukám ezt mondta: „Menj fel a szobádba, és keress valami jót, amivel az idődet töltheted.”

Amikor felmentem a szobámba, eszembe jutott, mit szeretne a Szabadító, hogy tegyek. Eldöntöttem, hogy megtanulom a hittételeket. Amikor néhány óra múlva lejöttem, elmondtam az anyukámnak és a testvéreimnek, hogy sajnálom, hogy durcás voltam, és hogy megtanultam mindegyik hittételt. Nagyon meglepődtek! Felmondtam nekik az összeget, és nagyon jó érzés volt, hogy valami jóra fordítottam az időmet.

Szerintem a Szabadító is boldog volt, hogy úgy döntöttem, többet tanulok Óróra aznap délelőtt a szabadidőmben.

Hálás vagyok, hogy adott nekem egy családot és a szentírásokat, hogy segítsenek többet megtudni Mennyei Atyánkról és az Ó Fiáról, Jézus Krisztusról. ■

A MI OLDALUNK

Az édesapám az egyházközségünk püspöke, és interjút tartott velem, mielőtt megkeresztelt engem. Nagyon boldog voltam. Elhatároztam, hogy meghívom a legjobb barátomat az iskolából és a családját a keresztemre. Eljöttek! Soha nem fogom elfelejteni azt a különleges napot.

Efrain W., 8 éves, Spanyolország

Tudom, hogyan kell megnyitni a családtörténeti honlapot és megtalálni az őseim neveit. Leellenőrzöm, hogy kell-e még templomi munkát végezni értük. Ez az én részem az Úr munkájában.

Stephen S., 6 éves, Fülöp-szigetek

Laura D., 8 éves, Brazília

Írta: **Boyd K. Packer** elnök

a Tizenkét Apostol
Kvórumának
elnöke

*A Tizenkét Apostol
Kvórumának tagjai
Jézus Krisztus
különleges tanúi.*

Hogyan segíthetnek nekem A SZENTÍRÁSOK?

A SZENTÍRÁSOK...

- Megtanítják nekünk, hogy merre menjünk és mit tegyünk.
- Reményt és tudást adnak.
- Segítenek bizonyoságot szereznünk Jézus Krisztusról.
- Lelki védelmet nyújtanak számunkra.

Tegyétek a szentírásolvasást a mindennapi tevékenységeitek részévé, és áldásokat fogtok kapni!

Ha már életetek korai szakaszában tanultok a szentírásból, megismeritek az ösvényt, amelyen járnotok kell. ■

Forrás: A lelki védelem kulcsa. Liahóna, 2013. nov. 26–28.

A titkos

Írta: Jessica Larsen
Igaz történet alapján

Más-más minden csillag. (Gyermekek énekeskönyve, 146–147.)

„Évit ne! Ő egy lány” – suttogta „Bálint Ádám háta mögött.

Ádám volt azonban a kidobós játék egyik csapatkapitánya aznap, és ő már döntött. „Évit választom” – ismételte meg kicsit hangosabban. Tibi, a másik csapatkapitány, önelégülten vigyorgott. Még a tornatanár is meglepődött Ádám második választásán.

Évi is meglepettnek tűnt, ám szégyellősen előrelépett. Bálint felsóhajtott.

Évi nem akármilyen lány volt.

Ő volt a legalacsonyabb az osztályban. Nem tűnt nagyon gyorsnak, és még a labda is nagyobbak látszott nála. „Valószínűleg fel sem tudja emelni a labdát” – mondta Bálint, amint Évi odasétált hozzájuk.

„Talán ő lesz a titkos fegyverünk” – felelte Ádám, meggyőződést erőltetve a hangjába. De nem ezért választotta a lányt. Évi egyszer elárulta Ádámnak, hogy azért nem szeret sportolni, mert őt mindig utoljára választják be a csapatba. A többi fiú csúfolta Évit, de Anya és Apa azt tanították Ádámnak, hogy a fiúknak tisztelniük kell a lányokat.

Így hát Évit választotta. Miközben végignézte, ahogy Tibi kiválasztja a legnagyobb fiút az osztályból, Ádám remélte, hogy helyes döntést hozott.

Miután összeállt a két csapat, a tornatanár megfújta a sípját, a gyerekek pedig a pálya ellentétes végeibe futottak. A tanár odaadta Tibinek a labdát, aki gyorsan végigfuttatta a szemét Ádám csapatán, majd rákoncentrált Évire. Hátralendítette a karját, és erősen eldobta a labdát.

Bumm! A labda a padlón csattant, és továbbpattogott anélkül, hogy bárkit eltalált volna. Ádám nagyot pislogott. Évi épp időben ugrott el.

fegyver

Mindenki alábecsülte Évi képességeit.

Mindenki meglepődött körülötte, de Ádám csak mosolygott. Talán mégis jó ötlet volt Évit választani!

A játék tovább folytatódott. Tibi igyekezett eltalálni Évit a labdával, ő azonban folyton kitért az útból. Senki sem tudta eltalálni. Tibi és a csapattársai annyira el voltak foglalva azzal, hogy kiüssék Évit, hogy másokra szinte nem is céloztak. Ádám vigyorgott: Évi termete még *előnyére* is vált a kiütőben, hiszen az alacsony és gyors embereket nehéz eltalálni.

Végül Ádám csapata nyerte meg a játékot. „Tényleg ő volt a titkos

fegyver – mondta Bálint. – Évi egész jó.”

„Igen – felelte Tibi. – Legközelebb az *én* csapatomban játszik. Biztosan nyerni fogunk!” Évi mosolygott, miközben az osztálytársai körében visszasétált a terembe.

Ádám sem tudta abbahagyni a mosolygást, miközben a csoport mögött ballagott. Kedves volt Évihez, és segített a többi fiúnak egy kicsit jobban tisztelni a lányokat. De az igazi titkos fegyver mégsem olyan titkos – csupán kedvesnek kell lenni. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Arizonában él.

SENKI NINCS KUDARCRA KÁRHOZTATVA

„Mindenki más, és mindenki más hozzájárulást tehet. Senki nincs kudarcra kárhozthatva.”

Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség első tanácsosa: Segítetek nekik a magasba törni! *Liahóna*, 2012. nov. 60.

Utazz velünk, és tudj meg még többet Jézus Krisztusról!

Idén az Elemiben egy csodálatos utazásban lehet részed, amint Jézus nyomdokaiba lépsz és az Újszövetség oldalairól még többet tudsz meg az életéről. A szüleid is ugyanezeket a szentírásokat tanulmányozzák majd a saját osztályaikban.

Alább találhatsz néhány tevékenységet, amelyek segíthetnek neked és a családnak együtt tanulni az Újszövetségről.

ÖTLETEK CSALÁDI BESZÉLGETÉSHEZ

Miért fontos és izgalmas az Újszövetség tanulmányozása? Hogyan segít nekünk erősebbnek lenni, ha még többet tudunk meg a Szabadítóról? A család minden tagjának legyen lehetősége megosztani a gondolatait! A végén elénekelhetitek az *Olvass, elmélkedj, imádkozz!* (*Gyermekek énekeskönyve*, 66.) című dalt. Készíthettek kártyákat is, melyekre ráírhatjátok az Újszövetség könyveinek neveit, és sorba rendezhetitek őket.

DAL ÉS SZENTÍRÁS

- Mesélj most Jézusról (*Gyermekek énekeskönyve*, 36.)
- Máté 11:29

ÖTLETEK A SZENTÍRÁSOKHOZ

Ha jelöléseket teszel a szentírásodba, az segíthet később, hogy megtaláld a kedvenc verseidet.

Ehhez ceruzát, tollat vagy színes ceruzát is használhatsz.

Húzd alá azokat a verseket, ahol Jézus beszél – vagy csak karikázd be a vers számát.

Ha még nincsen saját Bibliád, kérd meg a szüleidet, hogy vegyenek neked.

TUDJ MEG TÖBBET

Mária és József ide jöttek népszámlálásra.

TUDJ MEG TÖBBET

Heródes király irigy volt Jézusra, ezért József és Mária ide hozták Jézust, hogy biztonságban legyen.

TUDJ MEG TÖBBET

Máté 2:23

TUDJ MEG TÖBBET

Jézus születése után pásztorok és bölcsök jöttek ide, hogy hódoljanak Neki.

TUDJ MEG TÖBBET

Máté 2:14

TUDJ MEG TÖBBET

József és Mária ide vitték Jézust, amikor csecsemő volt, majd újra, amikor 12 éves volt. Jézus hátramaradt, és tanította a férfiakat a templomban.

TUDJ MEG TÖBBET

Máté 2:1

TUDJ MEG TÖBBET

Mária itt élt, amikor Gábiel angyal megjelent neki, hogy elmondja, Jézus meg fog születni.

TUDJ MEG TÖBBET

A Heródes által épített templom ebben a fallal körülvett nagyvárosban volt.

TUDJ MEG TÖBBET

Ez az ország Izrael közelében található.

TUDJ MEG TÖBBET

Amikor Jézus kislány volt, itt élt Máriával és Józseffel.

TUDJ MEG TÖBBET

Lukács 2:42–49

AHOL JÉZUS JÁRT

Felváltva húzzatok a „Tudj meg többet” kártyákból. Olvassátok fel a rajta lévő információt, vagy keressétek ki és olvassátok el a megadott szentírást. Ezután párosítsátok össze a kártyát a megfelelő helyszínnel a térképen.

Názáret

Egyiptom

Jeruzsálem

Betlehem

Írta: Rosemary M. Wixom
az Elemi általános elnöke

Abby top 10-es listája

„Ez a szabadulás terve” (Mózes 6:62).

Egyszer, amikor ellátogattam egy Fiatal Nők osztályba, a tanító arra kérte a lányokat, hogy írják le, mi a 10 legfontosabb cél az életükben. Ezután megkérte őket, hogy osszák meg, amit írtak. Mellettem Abby ült, aki nem sokkal azelőtt töltötte be a 12. életévét. Az ő listája így hangzott:

1. Egyetemre menni.
2. Belsőépítésszé válni.
3. Misszióba menni Indiába.
4. Házasságot kötni egy visszatért misszionáriussal a templomban.
5. Legyen öt gyermekem és egy otthonom.
6. Misszióba és egyetemre küldeni a gyermekeimet.
7. „Süti sütős” nagymamává válni.
8. Elkényeztetni az unokákat.
9. Többet tanulni az evangéliumról, és élvezni az életet.
10. Visszatérni az Atyához és Vele élni a mennyben.

Abbynek volt jövőképe arról a tervről, melyet Mennyei Atyánk mindannyiunk számára elkészített. Ha az utad során a legfontosabb célt tartod szem előtt – hogy visszatérj Mennyei Atyához –, akkor el is fogsz oda jutni! ■

Forrás: Szánjunk időt a beszélgetésre és egymás meghallgatására!
Liahóna, 2012. ápr. 37.

A TE TOP 10-ES LISTÁD

Tűz ki 10 célt a *saját* életedre! Írd le, majd ragaszd be a listát a naplódba, vagy fel a falra, vagy bárhová, ahol jól látod.

Jézus a templomban tanít

Lukács 2:42–47

Ragaszd fel ezt az oldalt egy kartonpapírra, azután vágd ki a figurákat, és ragaszd őket egy hurkapálcikára, fa spatulára vagy papírzacskóra. Tárdol őket borítékban, melyre felírod a hozzájuk tartozó szentírásutalásokat. ■

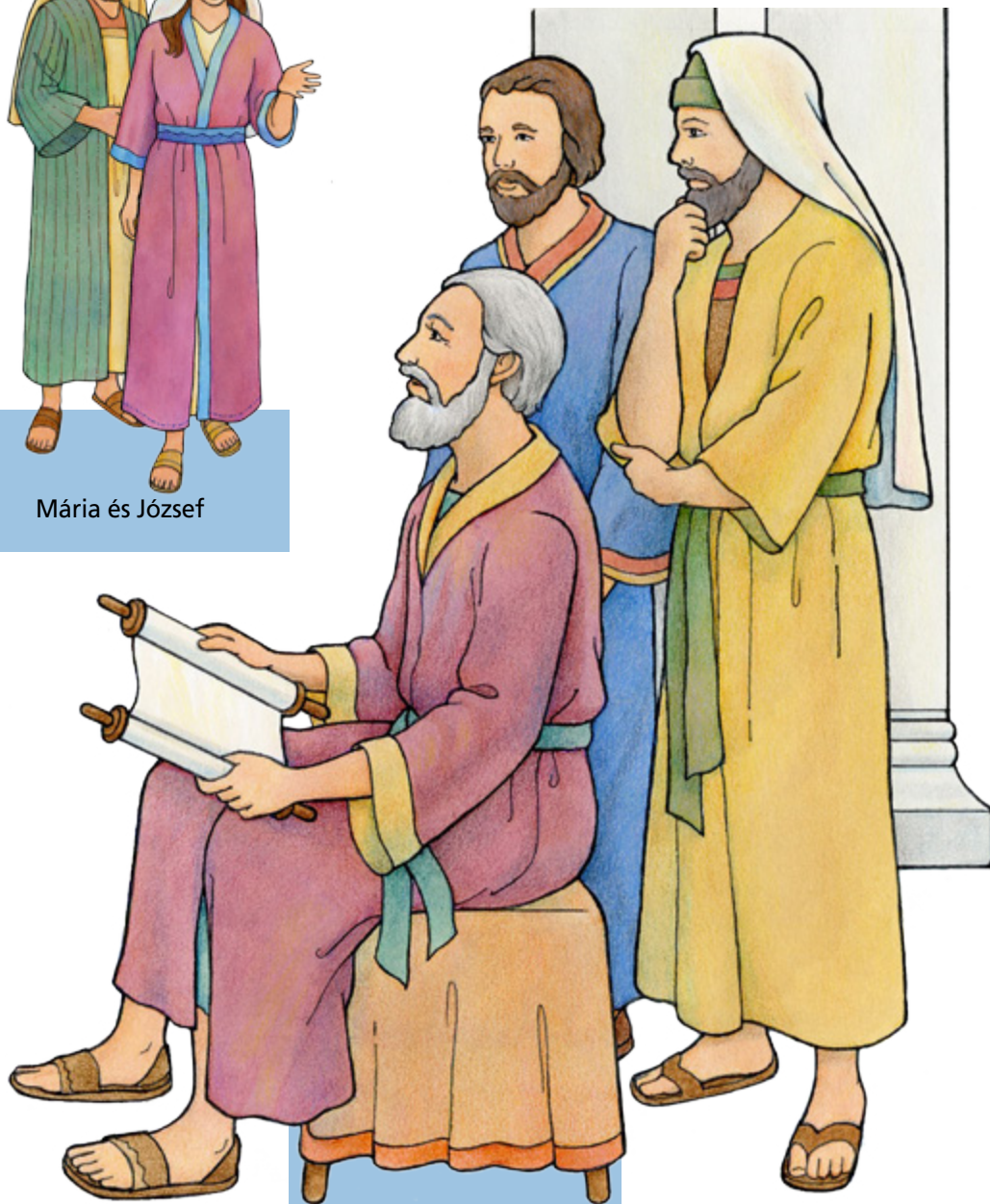
További példányokat nyomtathatsz a figurákból a liahona.lds.org oldalon.

Mária és József

Jézus 12 évesen

Tanítók

IMA a BUSZON

Írta: Mitzzy Jiménez Ramírez

Igaz történet alapján

Sofía már majdnem betöltötte a nyolcadik életévét. Készült a keresztelőjére. Sok fontos dolgot tanult. Az egyik fontos dolog, amiről tanult, az imádkozás volt. Tudta, hogy bármikor imádkozhat a Mennyei Atyához. Tudta, hogy bárhol imádkozhat.

Egy nap Sofía és az édesanyja elhatározták, hogy meglátogatják az apukáját a munkahelyén. Hosszú út áll előttük, mert az apukája egy másik városban dolgozott. Először buszon, aztán teherautón, végül pedig taxival kell utazniuk.

A buszút során Sofía elaludt, ám felriadt egy

kisbaba sírására. Egy apuka és egy anyuka szállt fel a buszra a kisbabájával. A baba beteg volt, és hangosan sírt. A baba szülei nagyon aggódtak.

Sofía sajnálta a kisbabát. A szülőket is sajnálta. Akkor támadt egy ötlete. Ezt suttogetta édesanyja fülébe: „Szerinted

mondhatok egy imát, és kérhetem Mennyei Atyámat, hogy áldja meg azt a kisbabát?”

„Természetesen” – válaszolta mosolyogva az anyukája.

Sofía lehajtotta a fejét, és elmondott magában egy imát. Nagyon erősen imádkozott. Arra kérte a Mennyei Atyát, hogy áldja

meg a kisbabát. Azt kérte, hogy segítsen a babának jobban érezni magát, hogy abba hagyja a sírást.

Sofía tudta, hogy nem mindig kapjuk meg azt, amiért imádkozunk. Azt is tudta, hogy nem mindig találnak azonnal válaszra az imáink. Ám rövid időn belül a kisbaba lenyugodott.

Abbahagyta a sírást. Úgy tűnt, jobban van. A szülők sem aggódtak már annyira.

Sofía melegséget és boldogságot érzett. Örült, hogy a baba jobban van – és hogy a szülők is megnyugodtak. Tudta, hogy Mennyei Atyja meghallgatta az imáját. ■

A szerző Mexikóban él.

Írta: Harold B.
Lee elnök
(1899-1973)

HONNAN TUDHATOM, HOGY AZ ÚR MEGBOCSÁTOTT NEKEM?

Miként válaszolnál, ha valaki feltenné neked ezt a kérdést?

Néhány évvel ezelőtt [Marion G.] Romney elnök [1897–1988] és én az irodámban ültünk. Kinyílt az ajtó, és egy jóképű fiatal férfi lépett be, aggódó arckifejezéssel, és ezt mondta: „Testvérek, holnap megyek első alkalommal a templomba. Elkötvettem néhány hibát a múltban. Elmentem a püspökömhöz és a cövekelnökömhöz, és bevallottam nekik mindent. Most pedig, a bűnbánat időszaka után, meggyőződve arról, hogy nem tértem vissza a korábbi hibáimhoz, érdeemesnek találtak arra, hogy elmenjek a templomba. De, testvérek, ez nem elég. Tudni akarom, hogy honnan tudhatom, hogy az Úr is megbocsátott nekem.”

Ti miként válaszolátok, ha valaki feltenné nektek ezt a kérdést? Amikor elgondolkodtunk egy pillanatra, eszünkbe jutott Benjámín király beszéde, melyet Móziás könyvében

olvashatunk. Ott volt egy csoportnyi ember, akik szerettek volna megkesztyelkedni, és azt mondták, saját testi mivoltukban látták magukat:

„És mindannyian mint egyetlen hang kiáltották, mondván: Ó, légy irgalommal, és élj Krisztus engesztelő vérével, hogy bocsánatot nyerhessünk a bűneinkre, és szívünk megtisztulhasson...”

És... miután ezen szavakat elmondták, megszállta őket az Úr Lelke, és öröm töltötte el őket, és bocsánatot nyertek bűneikre, és béke volt a lelkiismeretükben” (Móziás 4:2–3).

Ez volt a válasz.

Ha eljön az idő, hogy minden tőletek telhetőt megtettetek azért, hogy megbánjátok bűneiteket, akár kik legyetek is, akárhol legyetek is, és képességeitekhez mérten a lehető legteljesebben jóvátettétek azokat; ha olyan bűn volt ez, amely befolyásolja az egyházban való tagságotokat, és a megfelelő felhatalmazottakhoz fordultatok, akkor vágytok majd a megerősítő válaszra, hogy az Úr vajon elfogadta-e bűnbánatokat vagy sem. Ha lelketek kutatása során keresitek és ráleltek arra a békére a lelkiismeretekben, e jel által tudhatjátok, hogy az Úr elfogadta a bűnbánatokat. Sátán azt akarja, hogy másképp vélekedjete, és néha elhitei veletek, hogy egy vétek elkövetése után már nem fordulhattok vissza. Ez az egyik nagy hazugsága. A megbocsátás csodája mindazok számára elérhető, akik elfordulnak a gonosz cselekedetektől, és többé nem fordulnak vissza. ■

Forrás: "Stand Ye in Holy Places," Ensign, July 1973, 122.

BEPILLANTÁSOK

Hogyan lelhetek öröme az élet nehézségei közepette?

„Az életben oly sok minden múlik a hozzáállásunkon. Szemléletmódunk megválasztása számít a legtöbbet és az, ahogyan másokkal viselkedünk. Amikor megteszünk mindent, amit csak tudunk, majd pedig azt választjuk, hogy elégedettek vagyunk a körülményeinkkel, akkor legyenek azok bármilyenek, mégis békét és boldogságot tudnak hozni az életünkbe.”

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

GYAKRAN TANÁCSKOZZATOK EGYMÁSSAL

Alkalmazták e hat tantételt a sikeres családi tanácskozásokhoz.

42. o.

FIATALOKNAK

48. o.

A 2015. ÉVI KÖZÖS TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

A Fialat Nők és a Fialat Férfiak általános elnöksége nyújt bepillantást a Tan és a szövetségek 4:2-be.

GYERMEKEKNEK

Újszövetségi szentírásfeladat.

Használd a színezőt, miközben idén elolvasod a megadott verseket az Újszövetségből.

66. o.